

23644 LLEI ORGÀNICA 19/2003, de 23 de desembre, de modificació de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial. («BOE» 309, de 26-12-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El Pacte d'Estat per a la Reforma de la Justícia subscrit pels principals partits polítics del nostre país el 28 de maig de 2001 fixa entre els seus objectius que «la Justícia actue amb rapidesa, eficàcia, i qualitat, amb mètodes més moderns i procediments menys complicats. Que complisca satisfactoriament la seua funció constitucional de garantir en temps raonable els drets dels ciutadans i de proporcionar seguretat jurídica, en actuar amb pautes de comportament i decisió previsibles. Que actue com a poder independent, unitari i integrat, amb una estructura vertebrada, regida per una coherència institucional que li permeta desenvolupar més eficaçment les seues funcions constitucionals». Per a aconseguir estos ambiciosos objectius es fa necessari abordar una profunda reforma de la Llei Orgànica del Poder Judicial, norma reguladora dels aspectes fonamentals del poder judicial i de la mateixa Administració de Justícia.

En este sentit, s'aborden rellevants modificacions en els tres primers llibres de la llei, algunes d'estes ja previstes en el mateix Pacte d'Estat i altres de necessari ajust amb la nova regulació dels llibres V i VI, que es configuren com un dels eixos principals d'esta reforma, i unes altres de major profunditat referides al llibre IV, relatiu a la carrera judicial, que perseguixen complir les previsions del pacte.

Per esta mateixa raó es deroguen determinats preceptes, bé per raons de sistemàtica portant-se el seu contingut a un llibre distint, bé per incompatibilitat amb la nova regulació. D'esta manera es deroga íntegrament el títol IV del llibre III «De la fe pública i de la documentació» de manera que queden els articles 279 a 291 sense contingut.

L'actual llibre V passa a ser el llibre VII, mentre que el V és de nova redacció, de manera que el llibre VI es manté.

Es reforma en profunditat i de manera especialment nova l'Oficina judicial, de la qual per primera vegada es recull la seua estructura organitzativa, i l'Estatut del Cos de Secretaris Judicials i de la resta del personal al servici d'esta Administració.

II

En el llibre I destaca la generalització de la segona instància penal, potenciant-se les Sales Penals dels Tribunals Superiors de Justícia, en les quals es resideix la segona instància penal respecte de les resolucions dictades per les Audiències Provincials en primera instància, així com la creació d'una Sala d'Apel·lació en l'Audiència Nacional. Amb això, a més de la previsible reducció de la càrrega de treball de la Sala Segona del Tribunal Suprem, es pretén resoldre la controvèrsia sorgida com a conseqüència de la resolució de 20 de juliol de 2000 del Comité de Drets Humans de l'ONU, en la qual es

va mantindre que l'actual sistema de cassació espanyol vulnerava el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics.

S'introdueixen determinades novetats en el règim de les Audiències Provincials, a fi d'aconseguir una major especialització i operativitat. Així, d'una banda, es preveu que l'existència de seccions especialitzades en el coneixement de determinats assumptes atraga la totalitat d'estos, amb independència que hi haja d'altres seccions desplaçades territorialment competents. D'altra banda, s'estableix el caràcter funcional, i no orgànic com fins ara, de l'adscripció dels magistrats a les distintes seccions, equiparant en el seu funcionament el dit òrgan col·legiat amb els actuals Tribunals Superiors de Justícia.

D'altra banda, s'adequa la terminologia de determinats preceptes d'acord amb el que preveuen els llibres V i VI.

III

Dins del llibre II s'introdueix la limitació temporal de 10 anys per als lletrats del Consell General del Poder Judicial, la major part d'ells reclutats entre els integrants de la Carrera Judicial, per a evitar un allunyament temporalment excessiu d'estos de les tasques jurisdiccionals, a més d'evitar també l'anquilosament d'un aparell burocràtic al qual convenen periòdiques renovacions.

No obstant això, la principal novetat radica en la funció que passa a exercir el secretari de Govern, ateses les importants competències que assumeix en el model organitzatiu que s'instaura, en la Sala de Govern quan es plantegen assumptes que afecten oficines judicials o secretaris judicials de l'àmbit territorial del Tribunal Superior de Justícia.

D'altra banda, es recull entre les competències reglamentàries del Consell General del Poder Judicial la de fixar sistemes de racionalització, organització i mesurament del treball dels òrgans judicials.

IV

En el llibre III s'acomoda la redacció de determinats preceptes al nou règim organitzatiu previst en els llibres V i VI, si bé s'introdueixen així mateix una sèrie de novetats.

En el punt quint del Pacte d'Estat s'insistix que la cobertura de totes les places que siguen necessàries i segons un calendari realista per a l'ampliació progressiva de la planta, haurà de fer-se amb jutges professionals que exercisquen les seues funcions sota els principis d'independència, imparcialitat, professionalitat i responsabilitat, procedint a la reducció de les figures excepcionals de substituïts i suplents. Amb este fi, es dona una nova regulació de les substitucions entre jutges, fent prevaldre la que es produïx entre jutges titulars i acudint només quan concórreguen circumstàncies excepcionals a la substitució per jutges no professionals.

En el mateix orde de coses i per a una millor garantia de la independència i imparcialitat de jutges i magistrats, es dona una nova redacció al capítol dedicat a l'abstenció i recusació, de manera que es completa així el sistema dissenyat per la recent Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, el text de la qual també obliga a les degudes adaptacions del règim de nul·litat d'actuacions i d'aclariment o correcció de resolucions.

D'altra banda, amb vista a una Justícia més transparent i en la línia marcada en la Carta de Drets dels Ciutadans davant de la Justícia, es recull el deure d'informació i atenció adequada als usuaris de la Justícia.

Finalment, es deroga en la seua totalitat el títol IV d'este llibre, ja que les matèries contingudes en este són objecte d'una nova regulació que s'integra en el llibre V.

V

En relació amb el llibre IV, la decidida aposta per la professionalitat de jutges i magistrats recollida en el Pacte d'Estat, a la qual ja hem fet referència, fa imprescindible la modificació del sistema d'ingrés en la Carrera Judicial, així com l'extensió a nous supòsits dels principis de mèrit, formació i especialització per a l'adjudicació de les diferents destinacions, de manera que se supera així l'exclusiu criteri d'antiguitat. En este sentit es manté l'oposició com a sistema general per a l'ingrés en la Carrera Judicial per la categoria de jutge, per ser este sistema el que millor garanteix la selecció objectiva i rigorosa. Per a l'ingrés per la categoria de magistrat es considera necessari establir un nou sistema de baremació de mèrits i complementar la formació dels qui ingressen per esta via amb un curs de formació que garanteixca el correcte exercici de les tasques jurisdiccionals que els seran pròpies a partir d'eixe moment.

En la mateixa línia, pareix oportú exigir dos anys d'antiguitat en la Carrera Judicial a tots aquells qui pretenen accedir a proves d'especialistes, a fi que es tinga un mínim d'experiència amb caràcter previ a accedir a llocs reservats per a estos.

En la resolució de concursos per a accedir a òrgans col·legiats s'aposta decididament per l'especialització, assentant les bases perquè en el seu accés es valoren, bé coneixements específics, bé experiència prèvia en el corresponent orde jurisdiccional, encara que estos criteris es combinen amb el de l'antiguitat.

S'introdueixen modificacions en el règim de situacions administratives, demandades per l'experiència dels últims anys, de les quals mereixen destacar-se les relatives als magistrats del Tribunal Suprem, amb un estatut més rigorós, que es justifica per l'especialitat i transcendència de la seua labor. En este mateix orde de coses s'incorpora a l'Estatut de Jutges i Magistrats la normativa del règim comú relativa a la conciliació de la vida familiar amb l'activitat professional.

A fi d'eliminar la pràctica fraudulenta estesa durant els últims anys d'apartar un jutge o magistrat del coneixement d'un determinat assumpte per mitjà de la prèvia presentació de querella que després resulta sense cap fonament, es preveu que l'òrgan instructor, per a contrastar mínimament els fets, pugua realitzar diligències amb caràcter previ a la seua admissió a fi que pugua determinar la seua pròpia competència, així com la rellevància penal dels fets que s'imputen o la versemblança de la imputació. S'ha valorat, a més, que esta pràctica, posada de manifest pel mateix Tribunal Suprem i Tribunals Superiors de Justícia en nombroses resolucions, suposa atemptar contra el dret constitucional al jutge ordinari predeterminat per la llei.

VI

El llibre V regula ara l'Oficina judicial i els més rellevants aspectes estatutaris, funcionals i orgànics del Cos de Secretaris Judicials.

La reorganització de l'Oficina judicial resulta una tasca d'indubtable complexitat a causa, entre altres raons, que en esta realitat concorren un cúmul de peculiaritats que la singularitzen davant de qualsevol altre òrgan de gestió. En primer lloc, l'evolució de les formes de treball exercit en les oficines judicials exigix noves estructures amb un major i millor disseny organitzatiu, imprescindible no sols per la progressiva incorporació de noves tecnologies a este àmbit sinó fonamentalment per a obtindre una atenció de qualitat als ciutadans. En segon lloc, les oficines judicials no poden ser alienes a la realitat de l'Estat autonòmic, especialment quan s'ha produït un intens

procés de transferències en este àmbit que obliga a una detallada delimitació dels àmbits competencials de les Administracions implicades en la dotació de mitjans personals i materials al servici del Poder Judicial. Finalment, la confluència en l'Oficina judicial de diversos àmbits de decisió que recauen sobre una única realitat ha demostrat ser font de conflictes sense que les normes que ara se substituïxen establimen mecanismes oportuns de col·laboració, coordinació i de garantia que asseguraren l'autonomia funcional i orgànica dels uns i els altres.

El nou model d'Oficina judicial arranca amb el propòsit clar que el seu funcionament garanteixca la independència del poder a què servix, conjugant al mateix temps i sense cap minvament de l'anterior una adequada racionalització dels mitjans que utilitza. A fi d'harmonitzar estos objectius, en el pla exclusivament organitzatiu, es defineix l'Oficina judicial com l'organització de caràcter instrumental, que de manera exclusiva presta suport i recolzament a l'activitat jurisdiccional. Per la seua singularitat es recull expressament la necessària reserva de funció de manera que només els funcionaris dels cossos al servici de l'Administració de Justícia podran exercir els llocs de treball de què està dotada.

En el seu disseny s'ha optat per un sistema flexible que permeta que cada Oficina judicial s'adapte a qualsevol tipus de necessitats de l'Administració de Justícia, sent el criteri diferenciador, que permet singularitzar-la d'altres organitzacions administratives, el fet que la seua activitat es troba regida principalment per normes processals, havent de complir totes les resolucions que dicten jutges i magistrats en l'exercici de les seues funcions. Amb estes característiques, l'Oficina judicial —com a gènere— comprén —com a espècie— tant les unitats processals de suport directe com els servicis comuns processals. Les primeres assumiran la tramitació processal i l'administració de tots aquells assumptes el coneixement dels quals tinguen legalment atribuïts jutges i tribunals, assistint-los per mitjà de la realització de les actuacions necessàries per a l'eficaç compliment de la funció jurisdiccional. Els servicis comuns processals són objecte d'especial regulació, de manera que s'ompli el buit legal existent fins al moment, es fomenta el seu desenvolupament i especialització, i s'estableix un sistema que garanteixca un millor govern especialment en aquells casos en què, per la seua complexitat o grandària, resulta imprescindible l'existència de caps intermedis.

Es pretén, per tant, abans que res, racionalitzar i actualitzar mitjans personals i materials per a una millor i més ràpida Administració de la Justícia.

VII

La figura del secretari Judicial, també regulada en el llibre V, es convertix en una de les claus de l'actual reforma. No sols es defineixen amb més precisió les seues funcions, sinó que se li n'atribueixen d'altres, de manera que potencien així les seues capacitats professionals. Assumix, a més, responsabilitats en matèria de coordinació amb les Administracions públiques amb competències en matèria de Justícia.

Pel que fa a la fe pública, el secretari judicial, en el si de l'Administració de Justícia, exercix amb exclusivitat esta funció, que es redefeix a fi de circumscriure-la al que és verdaderament transcendent, compatibilitzant-la amb la utilització de les noves tecnologies.

Com a tècnics superiors de l'Administració de Justícia, seran els secretaris judicials els qui dirigiran en l'aspecte tecnicoprocessal el personal integrant de l'Oficina judicial, ordenant la seua activitat i impartint les ordes i instruccions que consideren pertinents.

Finalment, ha de destacar-se la nova configuració orgànica del cos de secretaris a fi de garantir una major

eficàcia en la seua prestació de servicis. Amb esta finalitat, es dota d'una nova definició el secretari de Govern dels Tribunals Superiors de Justícia, i es crea la figura del secretari Coordinador Provincial, ambdós amb importants competències en relació amb els secretaris judicials d'ells dependents.

VIII

El llibre VI regula bàsicament l'estatut jurídic dels Cossos de funcionaris al servici de l'Administració de Justícia. El Pacte d'Estat per a la Justícia de 28 de maig del 2001, implica portar a terme una reforma legislativa que, no sols dissenye un nou model d'Oficina judicial en els termes que este acord reflectia, sinó també que desenvolupe un actualitzat estatut del personal al servici de l'Administració de Justícia, adequat a eixa nova estructura, capaç de respondre les particulars exigències que implica l'exercici de la seua labor al servici d'un poder de l'Estat.

Este nou Estatut ha pretés delimitar de manera minuciosa les funcions del personal al servici de l'Administració de Justícia, oferint noves solucions als diferents desajustos que patix el sistema actual, en el qual, en no poques ocasions, uns fan les labors d'uns altres.

En l'actualitat, el personal al servici de l'Administració de Justícia patix situacions anacròniques. En poques ocasions té reconeixement efectiu l'esforç personal, a més de trobar-se en vigor fórmules rígides que dificulten greument l'adopció de solucions àgils davant de situacions determinades; defectes que han sigut tinguts en compte a fi de buscar solucions que introduïsquen major racionalitat en el sistema.

En este sentit, el llibre VI dóna una nova definició als Cossos al servici de l'Administració de Justícia, amb l'assignació a tots estos de noves funcions més coincidents amb la nova realitat de l'Oficina judicial que es dissenya, segons el que havia previst el mateix Pacte d'Estat.

IX

La normativa que es proposa gaudix d'una notable extensió i detall, sense perjudi dels possibles desplegaments reglamentaris que igualment es preveuen. Això obeix al convenciment que els compromisos sorgits d'un Pacte subscrit per les principals forces polítiques del país exigixen una norma amb rang superior que garantisca la seua estabilitat i permanència, al marge d'establir bases sòlides i segures que permeten la normal i pacífica execució, per part de les comunitats autònomes, de totes aquelles competències que han sigut o seran transferides.

El text manté el caràcter nacional dels Cossos al servici de l'Administració de Justícia i l'exclusivitat de les seues funcions, garantint amb això l'especialitat que la nostra Constitució els reserva en l'article 122.

En qualsevol cas la reforma que es realitza resultava imprescindible; d'un costat, era necessari delimitar les competències sobre el personal funcionari de tots els actors que intervenen, atés que el procés de transferència de gestió a les comunitats autònomes es veurà plenament realitzat en un futur molt pròxim; d'un altre, l'Administració de Justícia requeria d'instruments d'ordenació del personal molt més moderns i efectius que superaren, entre d'altres, el vell sistema de plantilles.

Es manté el sistema d'oposició per a l'ingrés, amb caràcter general, permetent com a novetat el concurs-oposició, que pot afavorir processos de consolidació en esta Administració, i que fins a este moment no tenien cobertura legal.

S'amplia la carrera professional, que s'estructura en un doble sentit: D'una banda s'augmenta el percentatge

de places que s'oferixen per a la promoció interna i, d'una altra, l'existència dins del mateix cos de llocs amb diferents nivells de responsabilitat, permetrà als funcionaris veure millorada la seua posició dins de l'organització.

En la mesura que l'especialitat dels Cossos al servici de l'Administració de Justícia ho permeta, les situacions administratives, permisos, llicències, drets i deures i règim disciplinari, s'equipara amb les existents en l'Administració General de l'Estat, mantenint, no obstant això, un règim d'incompatibilitats més estricta, fruit de l'especialitat abans indicada.

El nou règim retributiu que s'establix, mantenint els conceptes retributius regulats per a la Carrera Judicial i Fiscal, pretén ser més senzill en la seua configuració, introduint complements vinculats al lloc de treball i a la responsabilitat d'este, de manera que es permet, igualment, complements variables en funció del compliment d'objectius.

Finalment, la introducció de les relacions de llocs de treball en l'Administració de Justícia, es configura com un instrument de l'ordenació de l'activitat laboral, donant-se en la seua confecció un paper predominant a l'Administració competent en matèria de gestió de personal.

Article únic. *Modificacions de la Llei Orgànica del Poder Judicial.*

La Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, queda modificada en els termes següents:

U. L'apartat 4 de l'article 9 passa a tindre la redacció següent:

«4. Els de l'orde contenciós administratiu coneixeran de les pretensions que es deduisquen en relació amb l'actuació de les Administracions públiques subjecta al dret administratiu, amb les disposicions generals de rang inferior a la llei i amb els reials decrets legislatius en els termes previstos en l'article 82.6 de la Constitució, de conformitat amb el que establisca la llei d'eixa jurisdicció. També coneixeran dels recursos contra la inactivitat de l'Administració i contra les seues actuacions materials que constituïsquen via de fet.

Coneixeran, així mateix, de les pretensions que es deduisquen en relació amb la responsabilitat patrimonial de les Administracions públiques i del personal al seu servici, siga quina siga la naturalesa de l'activitat o el tipus de relació que se'n derive. Si a la producció del dany han concorregut subjectes privats, el demandant deduirà també enfront d'ells la seua pretensió davant d'este orde jurisdiccional. Igualment coneixeran de les reclamacions de responsabilitat quan l'interessat accione directament contra l'asseguradora de l'Administració, junt amb l'Administració respectiva.

També serà competent este orde jurisdiccional si les demandes de responsabilitat patrimonial es dirigixen, a més, contra les persones o entitats públiques o privades indirectament responsables d'aquelles.»

Dos. Es modifica l'article 29, que tindrà la redacció següent:

«Article 29.

1. La planta dels jutjats i tribunals s'establirà per llei. Serà revisada, almenys, cada cinc anys,

amb un informe previ del Consell General del Poder Judicial, per a adaptar-la a les noves necessitats.

2. La revisió de la planta dels jutjats i tribunals podrà ser instada per les comunitats autònomes amb competència en matèria de Justícia per a adaptar-la a les necessitats del seu àmbit territorial.»

Tres. Es modifica l'article 37, que tindrà la redacció següent:

«Article 37.

1. Correspon al Ministeri de Justícia o a l'òrgan competent de la comunitat autònoma amb competències en matèria de justícia proveir els jutjats i tribunals dels mitjans necessaris per al desenvolupament de la seua funció amb independència i eficàcia.

2. A este efecte, el Consell General del Poder Judicial remetrà anualment al Ministeri de Justícia o a l'òrgan competent de la comunitat autònoma amb competències en matèria de justícia una relació circumstanciada de les necessitats que considere que existixen.»

Quatre. Se suprimeix l'apartat 4 de l'article 56.

Cinc. L'article 63 passa a tindre el contingut següent:

«Article 63.

1. L'Audiència Nacional es compondrà del seu president, els presidents de Sala i els magistrats que determine la llei per a cada una de les seues Sales i Seccions.

2. El president de l'Audiència Nacional, que tindrà la consideració de president de Sala del Tribunal Suprem, és el president nat de totes les seues Sales.»

Sis. L'article 64 queda redactat en els termes següents:

«Article 64.

1. L'Audiència Nacional estarà integrada per les Sales següents:

D'Apel·lació.
Penal.
Contenciosa administrativa.
Social.

2. En el cas que el nombre d'assumpes ho aconselle, podran crear-se dos o més Seccions dins d'una Sala.»

Set. Es crea un nou article 64 bis amb la redacció següent:

«Article 64 bis.

1. La Sala d'Apel·lació de l'Audiència Nacional coneixerà dels recursos d'esta classe que establisca la llei contra les resolucions de la Sala Penal.

2. Quan la sensible i continuada diferència en el volum de treball ho aconselle, els magistrats d'esta Sala, amb l'acord favorable de la Sala de Govern, amb la proposta prèvia del president del Tribunal, podran ser adscrits pel Consell General del Poder Judicial, totalment o parcialment, i sense que això signifiqui cap increment retributiu, a una altra Sala de diferent orde.

Per a l'adscripció es valoraran l'antiguitat en l'escalafó i l'especialitat o experiència dels magistrats afectats i, a ser possible, les seues preferències.»

Huit. L'article 73 queda redactat de la manera següent:

«Article 73.

1. La Sala Civil i Penal del Tribunal Superior de Justícia coneixerà, com a Sala Civil:

a) Del recurs de cassació que establisca la llei contra resolucions d'òrgans jurisdiccionals de l'orde civil amb seu en la comunitat autònoma, sempre que el recurs es funde en infracció de normes del dret civil, foral o especial, propi de la comunitat, i quan el corresponent Estatut d'Autonomia haja previst esta atribució.

b) Del recurs extraordinari de revisió que establisca la llei contra sentències dictades per òrgans jurisdiccionals de l'orde civil amb seu en la comunitat autònoma, en matèria de dret civil, foral o especial, propi de la comunitat autònoma, si el corresponent Estatut d'Autonomia ha previst esta atribució.

2. Esta Sala coneixerà igualment:

a) En única instància, de les demandes de responsabilitat civil, per actes comesos en l'exercici dels seus respectius càrrecs, dirigides contra el president i membres del Consell de Govern de la comunitat autònoma i contra els membres de l'Assemblea legislativa, quan esta atribució no corresponga, segons els Estatuts d'Autonomia, al Tribunal Suprem.

b) En única instància, de les demandes de responsabilitat civil, per actes comesos en l'exercici del seu càrrec, contra tots o la major part dels magistrats d'una Audiència Provincial o de qualsevol de les seues seccions.

c) De les qüestions de competència entre òrgans jurisdiccionals de l'orde civil amb seu en la comunitat autònoma que no en tinga un altre de superior comú.

3. Com a Sala Penal, correspon a esta Sala:

a) El coneixement de les causes penals que els Estatuts d'Autonomia reserven al coneixement dels Tribunals Superiors de Justícia.

b) La instrucció i la resolució de les causes penals contra jutges, magistrats i membres del Ministeri Fiscal per delictes o faltes comesos en l'exercici del seu càrrec en la comunitat autònoma, sempre que esta atribució no corresponga al Tribunal Suprem.

c) El coneixement dels recursos d'apel·lació contra les resolucions dictades en primera instància per les Audiències Provincials, així com el de tots aquells previstos per les lleis.

d) La decisió de les qüestions de competència entre òrgans jurisdiccionals de l'orde penal amb seu en la comunitat autònoma que no en tinguen un altre de superior comú.

4. Per a la instrucció de les causes a què es referixen els paràgrafs a) i b) de l'apartat anterior es designarà entre els membres de la Sala, conforme a un torn preestablert, un instructor que no formarà part d'esta per a enjudiciar-les.

5. Li correspon, igualment, la decisió de les qüestions de competència entre Jutjats de Menors de distintes províncies de la comunitat autònoma.

6. En cas que el nombre d'assumpes ho aconselle, podran crear-se una o més seccions i inclús Sala Penal amb la seua mateixa circumscripció territorial en aquelles capitals que ja siguen seus d'altres

Sales del Tribunal Superior, només a l'efecte de conèixer dels recursos d'apel·lació a què es referix el paràgraf c) de l'apartat 3 d'este article i aquelles altres apel·lacions atribuïdes per les lleis al Tribunal Superior. Els nomenaments per a magistrats d'estes Seccions, a proposta del Consell General del Poder Judicial, recauran en aquells magistrats que, havent romàs durant els 10 anys immediatament anteriors en l'orde penal, tinguen major antiguitat escalafonal.»

Nou. L'article 80 queda redactat de la manera següent:

«Article 80.

1. Les Audiències Provincials, que tindran la seua seu en la capital de la província, de la qual prendran el nom, estendran la seua jurisdicció a tota esta, sense perjudi del que disposa l'apartat 4 de l'article 82.

2. Podran crear-se Seccions de l'Audiència Provincial fora de la capital de la província, a les quals quedaran adscrits un o diversos partits judicials.

3. En tot cas, i amb un informe previ de la corresponent Sala de Govern, el Consell General del Poder Judicial podrà acordar que el coneixement de determinades classes d'assumptes s'atribuïssa en exclusiva a una secció de l'Audiència Provincial, que estendrà sempre la seua competència a tot el seu àmbit territorial encara que hi hagen seccions desplaçades. Este acord es publicarà en el "Boletín Oficial del Estado".»

Deu. Es modifica l'article 81, que quedarà redactat de la manera següent:

«Article 81.

1. Les Audiències Provincials es compondran d'un president i dos o més magistrats. També podran estar integrades per dos o més Seccions de la mateixa composició, i en este cas el president de l'Audiència presidirà una de les Seccions, que determinarà al principi del seu mandat.

2. Quan l'escàs nombre d'assumptes de què conega una Audiència Provincial ho aconselle, podrà constar la seua plantilla d'un a dos magistrats, inclòs el president. En este cas, l'Audiència Provincial es completarà per a l'enjudiciament i resolució, i quan la naturalesa de la resolució que calga dictar ho exigisca, amb el nombre de magistrats que es necessiten del Tribunal Superior de Justícia. A este efecte, la Sala de Govern establirà un torn per a cada any judicial.

3. De la mateixa manera, quan així ho aconselle la millor Administració de Justícia, les Seccions de l'Audiència podran estar formades per quatre magistrats.

4. L'adscripció dels magistrats a les distintes seccions tindrà caràcter funcional quan no estiguen separades per orde jurisdiccional o per especialitat. Si ho estan, l'adscripció serà funcional exclusivament dins de les del mateix orde o especialitat.»

Onze. Es dóna una nova redacció a l'article 85, que queda redactat en els termes següents:

«Article 85.

Els Jutjats de Primera Instància coneixeran en l'orde civil:

1. En primera instància, dels juís que no estiguen atribuïts per esta llei a altres jutjats o tribunals.

2. Dels actes de jurisdicció voluntària en els termes que prevegen les lleis.

3. Dels recursos que establisca la llei contra les resolucions dels Jutjats de Pau del partit.

4. De les qüestions de competència en matèria civil entre els Jutjats de Pau del partit.

5. De les sol·licituds de reconeixement i execució de sentències i la resta de resolucions judicials i arbitrals estrangeres, llevat que, d'acord amb allò que s'ha acordat en els tractats i altres normes internacionals, corresponga el seu coneixement a un altre jutjat o tribunal.»

Dotze. Es dóna una nova redacció a l'article 98, que queda redactat de la manera següent:

«Article 98.

1. El Consell General del Poder Judicial, podrà acordar, amb un informe previ de les Sales de Govern, que en aquelles circumscripcions on hi haja més d'un jutjat de la mateixa classe, un o diversos d'estos assumisquen amb caràcter exclusiu, el coneixement de determinades classes d'assumptes, o de les execucions pròpies de l'orde jurisdiccional de què es tracte, sense perjudi de les labors de suport que puguen prestar els servicis comuns que a este efecte es constituïsquen.

2. Este acord es publicarà en el "Boletín Oficial del Estado" i produirà efectes des de l'inici de l'any següent a aquell en què s'adopte.

3. Els jutjats afectats continuaran coneixent de tots els processos pendents davant d'estos fins a la seua conclusió.»

Tretze. Es dóna una nova redacció a l'article 99, de manera que este precepte queda amb la redacció següent:

«Article 99.

1. En cada municipi on no hi haja Jutjat de Primera Instància i Instrucció, i amb jurisdicció en el terme corresponent, hi haurà un Jutjat de Pau.

2. Podrà haver-hi una sola Oficina judicial per a diversos jutjats.»

Catorze. Es modifica l'article 107, que passa a tindre la redacció següent:

«Article 107.

El Consell General del Poder Judicial tindrà competències en les matèries següents:

1. Proposta per majoria de tres quints per al nomenament del president del Tribunal Suprem i del Consell General del Poder Judicial.

2. Proposta per majoria de tres quints per al nomenament de membres del Tribunal Constitucional quan així siga procedent.

3. Inspecció de jutjats i tribunals.

4. Selecció, formació i perfeccionament, provisió de destinacions, ascensos, situacions administratives i règim disciplinari de jutges i magistrats.

5. Nomenament mitjançant una orde dels jutges i presentació a reial decret, referendat pel ministre de Justícia, dels nomenaments de magistrats del Tribunal Suprem, presidents i magistrats.

6. Nomenament de secretari general i membres dels gabinets o servicis dependents d'este.

7. Exercici de les competències relatives a l'Escola Judicial que la llei li atribuïx.

8. Elaborar, dirigir l'execució i controlar el compliment del pressupost del Consell.

9. Potestat reglamentària en els termes previstos en l'article 110 d'esta llei.

10. Publicació oficial de les sentències i altres resolucions que es determinen del Tribunal Suprem i de la resta d'òrgans judicials.

A este efecte el Consell General del Poder Judicial, amb un informe previ de les Administracions competents, establirà reglamentàriament la manera en què hauran d'elaborar-se els llibres electrònics de sentències, la recopilació d'estes, el seu tractament, difusió i certificació, per a vetlar per la seua integritat, autenticitat i accés, així com per a assegurar el compliment de la legislació en matèria de protecció de dades personals.

11. Aquelles altres que li atribuïsquen les lleis.»

Quinze. Es modifica l'article 110, que queda redactat de la manera següent:

«Article 110.

1. El Consell General del Poder Judicial podrà dictar reglaments sobre el seu personal, organització i funcionament en el marc de la legislació sobre la funció pública.

2. El Consell General del Poder Judicial, en l'àmbit de la seua competència i amb subordinació a les lleis, podrà dictar reglaments de desplegament d'esta llei per a establir regulacions de caràcter secundari i auxiliar.

Estos reglaments podran regular condicions accessòries per a l'exercici dels drets i deures que conformen l'estatut judicial sense innovar aquells ni alterar este en el seu conjunt. Podran aprovar-se en els casos en què siguin necessaris per a l'execució o aplicació d'esta llei, en aquells en què així es preveja en esta o una altra llei i, especialment, en les matèries següents:

a) Sistema d'ingrés, promoció i especialització en la Carrera Judicial, règim dels funcionaris judicials en pràctiques i dels jutges adjunts i cursos teòrics i pràctics en l'Escola Judicial, així com organització i funcions d'esta.

A este efecte, en el desplegament reglamentari de l'organització i funcions de l'Escola Judicial, haurà de determinar-se la composició del seu Consell Rector, en el qual necessàriament hauran d'estar representats el Ministeri de Justícia, les comunitats autònomes amb competències en matèria de Justícia i les associacions professionals de jutges i magistrats.

b) Forma de distribució entre torns i de provisió de places vacants i desertes de jutges i magistrats.

c) Temps mínim de permanència en la destinació dels jutges i magistrats.

d) Procediment dels concursos reglats i forma de sol·licitud de provisió de places i de càrrecs de nomenament discrecional.

e) Activitats de formació dels jutges i magistrats, i forma d'obtenció de títols d'especialització.

f) Situacions administratives de jutges i magistrats.

g) Règim de llicències i permisos de jutges i magistrats.

h) Valoració com a mèrit preferent del coneixement de la llengua i dret propis de les comunitats autònomes en la provisió de places judicials en el territori de la comunitat respectiva.

i) Règim d'incompatibilitats i tramitació d'expedients sobre qüestions que afecten l'estatut de jutges i magistrats.

j) Contingut de l'Escalafó judicial, en els termes previstos en esta llei.

k) Règim de substitucions, dels magistrats suplents, dels jutges substituïts i dels jutges de Pau.

l) Funcionament i facultats de les Sales de Govern, de les Juntes de Jutges i la resta d'òrgans governatius i eleccions, nomenament i cessament de membres de les Sales de Govern i de Jutges Degans.

m) Inspecció de jutjats i tribunals, i tramitació de queixes i denúncies.

n) Publicitat de les actuacions judicials, habilitació de dies i hores, fixació de les hores d'audiència pública i constitució dels òrgans judicials fora de la seua seu.

ñ) Especialització d'òrgans judicials, repartiment d'assumptes i ponències i normes generals sobre prestació i desenvolupament del servei de guàrdia, sense perjudici de les competències del Ministeri de Justícia o, si és el cas, de les comunitats autònomes amb competències en matèria de personal.

o) Forma de cessament i possessió en els òrgans judicials i confecció d'aldaros.

p) Cooperació jurisdiccional.

q) Honors i tractament de jutges i magistrats, i regles sobre protocol en actes judicials.

r) Sistemes de racionalització, organització i mesurament del treball que es consideren convenients amb els quals es determine la càrrega de treball que pot suportar un òrgan jurisdiccional, així com establir criteris mínims homogenis per a l'elaboració de normes de repartiment.

3. Els projectes de reglaments de desenvolupament se sotmetran a informe de les associacions professionals de jutges i magistrats i de les corporacions professionals o associacions d'una altra naturalesa que tinguen reconeguda legalment representació d'interessos als quals puguen afectar. Es donarà intervenció a l'Administració de l'Estat, per mitjà del Ministeri de Justícia, i a les de les comunitats autònomes sempre que l'una i les altres tinguen competències relacionades amb el contingut del reglament o siga necessari coordinar estes amb les del Consell General. Es demanaran les consultes i els estudis previs que es consideren pertinents i un dictamen de legalitat sobre el projecte.

El Ministeri Fiscal serà oït quan l'afecte la matèria sobre la qual verse el projecte i especialment en els supòsits previstos en els paràgrafs n), ñ) i q) de l'apartat 2 d'este article.

4. Els reglaments que hauran de ser aprovats pel Ple del Consell General del Poder Judicial per majoria de tres quintes dels seus membres autoritzats pel seu president, es publicaran en el "Boletín Oficial del Estado".»

Setze. L'apartat 1 de l'article 137 queda redactat així:

«Article 137.

1. Els acords dels òrgans col·legiats del Consell seran adoptats per majoria dels membres presents, excepte quan la llei dispose una altra cosa. Qui presidisca tindrà vot de qualitat en cas d'empat.

Sense perjudici del que disposa l'article 129 i concordants d'esta llei, en cas que no es puguen adoptar acords per falta del nombre de membres per a constituir l'òrgan, podrà efectuar-se una segona convocatòria en què bastarà la majoria necessària per a la constitució dels òrgans col·legiats en la legislació comuna de règim jurídic de les Administracions públiques.»

Dèset. Es dona una nova redacció a l'article 145, que queda amb la redacció següent:

«Article 145.

1. En els òrgans tècnics del Consell General del Poder Judicial podran prestar servicis membres de les Carreres Judicial i Fiscal, del Cos de Secretaris Judicials, del Cos de Gestió Processal i Administrativa, de Tramitació Processal i Administrativa i del Cos d'Auxili Judicial al servici de l'Administració de Justícia, així com funcionaris de les Administracions públiques, en el nombre que fixen les corresponents relacions de llocs de treball.

2. Els membres dels òrgans tècnics de nivell superior per a la designació dels quals s'haja exigit el títol de llicenciat en Dret actuaran amb la denominació de Lletrats al servici del Consell General del Poder Judicial.»

Díhuit. Es dona una nova redacció a l'article 146, en els termes següents:

«Article 146.

1. La provisió dels llocs dels òrgans tècnics del Consell General del Poder Judicial es realitzarà per mitjà de concurs de mèrits.

2. Aquells qui hagen obtingut llocs de nivell superior seran nomenats pel Ple del Consell General del Poder Judicial, amb concurs de mèrits previ, per un període de dos anys, prorrogable per períodes anuals amb un màxim de prestació de servicis de 10 anys, i seran declarats en situació de servicis especials en la seua Administració d'origen.

3. Quan es tracte de la prestació de servicis en la resta de llocs dels òrgans tècnics del Consell General del Poder Judicial, els funcionaris que els exercisquen es consideraran en servici actiu en els seus cossos d'origen.

4. Durant el temps que romanguen ocupant un lloc de treball en el Consell General del Poder Judicial, estaran sotmesos al Reglament de Personal del Consell.»

Dènou. Es dona una nova redacció a l'article 149, amb el contingut següent:

«Article 149.

1. Les Sales de Govern del Tribunal Suprem i de l'Audiència Nacional estaran constituïdes pel president dels dits òrgans, que les presidirà, pels presidents de les Sales que hi haja i per un nombre de magistrats igual al d'estos.

2. Les Sales de Govern dels Tribunals Superiors de Justícia estaran constituïdes pel president d'estos, que les presidirà, pels presidents de les Sales en estos existents, pels presidents de les Audiències Provincials de la comunitat autònoma, i per un nombre igual de magistrats o jutges, elegits per tots els membres de la Carrera Judicial destinats en aquella. Un, almenys, dels components de la Sala serà de la categoria de jutge, llevat que no hi haja candidats de la dita categoria.

A més d'estos s'integraran també, amb la consideració de membres electes a tots els efectes, els degans que de conformitat amb el que estableix l'article 166.3 hagen sigut alliberats totalment del treball que els corresponga realitzar en l'orde jurisdiccional respectiu.

3. Les Sales de Govern dels Tribunals Superiors de Justícia, quan el nombre de membres excedisca 10, es constituïran en Ple o en Comissió.

La Comissió estarà integrada per sis membres, tres de nats i tres d'electes. La designació dels seus components correspondrà al Ple, i si es produlxen

vacants, la dels seus substituïts. No obstant això, formarà part d'esta el degà alliberat totalment de tasques jurisdiccionals, o un d'ells si n'hi ha diversos.

La Comissió es renovarà anualment en la mateixa proporció, i la presidirà el president del Tribunal Superior de Justícia.

4. El secretari de Govern del Tribunal Suprem, de l'Audiència Nacional i dels respectius Tribunals Superiors de Justícia exercirà les funcions de secretari de la Sala de Govern, sense perjudi de totes aquelles que expressament esta llei li atribuisca.»

Vint. Es modifica l'article 152, que passa a tindre la redacció següent:

«Article 152.

1. Les Sales de Govern, també les constituïdes en règim de Comissió, exerciran la funció de govern dels seus respectius tribunals, i en particular els competix:

1r. Aprovar les normes de repartiment d'assumptes entre les distintes Seccions de cada Sala.

2n. Establir anualment amb criteris objectius els torns necessaris per a la composició i funcionament de les Sales i Seccions del Tribunal i de les Audiències Provincials del territori, així com de manera vinculant les normes d'assignació de les Ponències que hagen de rellevar els Magistrats.

3r. Adoptar, amb respecte a la inamovilitat judicial, les mesures necessàries en els casos de dissidència entre magistrats que puguen influir en el bon orde dels tribunals o en l'Administració de Justícia.

4t. Completar provisionalment la composició de les Sales en els casos en què, per circumstàncies sobrevingudes, siga necessari per al funcionament del servici, sempre sense perjudi de respectar la destinació específica dels magistrats de cada Sala.

5t. Proposar motivadament al Consell General del Poder Judicial els magistrats suplents expressant les circumstàncies personals i professionals que en ells concórreguen, la seua idoneïtat per a l'exercici del càrrec i per a la seua actuació en un o en diversos ordes jurisdiccionals, les garanties d'un exercici eficaç de la funció i l'aptitud demostrada pels que ja hagen actuat en l'exercici de funcions judicials o de substitució en la Carrera Fiscal, amb raonada exposició de l'orde de preferència proposat i de les exclusions de sollicitants. Les propostes d'adscripció de magistrats suplents com a mesura de reforç estaran subjectes a idèntics requisits de motivació dels noms i de l'orde de preferència proposats i de les exclusions de sollicitants.

6t. Exercir les facultats disciplinàries sobre magistrats en els termes establits en esta llei.

7m. Proposar al President la realització de les visites d'inspecció i informació que considere procedents.

8u. Promoure els expedients de jubilació per causa d'incapacitat dels magistrats, i informar-los-en.

9é. Elaborar els informes que li sollicite el Consell General del Poder Judicial i la memòria anual expositiva sobre el funcionament del Tribunal, amb expressió detallada del nombre i classe d'assumptes iniciats i acabats per cada Sala, així com dels que es troben pendents, precisant l'any de la seua iniciació, tot això referit al 31 desembre. La memòria haurà de contindre, en tot cas, la indicació de les mesures que es consideren necessàries per a la correcció de les deficiències advertides.

10é. Proposar al Consell General del Poder Judicial l'adopció de les mesures que jutge per-

tinents per a millorar l'Administració de Justícia quant als respectius òrgans jurisdiccionals.

11é. Rebre el jurament o promesa legalment establits dels magistrats que integren els respectius tribunals i donar-los-en possessió.

12é. Rebre informes del secretari de Govern, per iniciativa d'este o de la mateixa Sala, en tots aquells assumptes que, per afectar les oficines judicials o secretaris judicials que d'ell depenguen, exigisquen d'algun tipus d'actuació. En este cas, el secretari de Govern tindrà vot en l'acord que puga arribar a adoptar-se.

13é. Promoure davant de l'òrgan competent l'exigència de les responsabilitats disciplinàries que siguon procedents de secretaris judicials, del personal al servici de l'Administració de Justícia o de qualsevol altre que, sense tindre esta condició, preste els seus servicis de manera permanent o ocasional en esta.

14é. En general, complir les altres funcions que les lleis atribuïsquen als òrgans de govern intern dels tribunals i que no estiguen atribuïdes expressament als presidents.

2. A les Sales de Govern dels Tribunals Superiors de Justícia, en Ple o en Comissió, competix a més:

1r. Aprovar les normes de repartiment d'assumptes entre les Sales del Tribunal i entre les Seccions de les Audiències Provincials i Jutjats del mateix orde jurisdiccional, amb seu en la comunitat autònoma corresponent.

Excepcionalment, de manera motivada, i quan les necessitats del servici així ho exigisquen, la Sala de Govern podrà ordenar que s'allibere del repartiment d'assumptes, totalment o parcialment, per temps limitat, una Secció o un jutge determinat.

2n. Exercir les facultats dels números cinc al catorze de l'apartat anterior, però referides també als òrgans jurisdiccionals amb seu en la comunitat autònoma corresponent als jutges i magistrats en estos destinats.

3r. Expedir els nomenaments dels Jutges de Pau.»

Vint-i-u. Es modifica l'article 153, que passa a tindre la redacció següent:

«Article 153.

1. Les Sales de Govern es reuniran, almenys, dos vegades per mes, llevat que no hi haja assumptes pendents, i totes les vegades, a més, que hagen de tractar d'assumptes urgents d'interés per a l'Administració de Justícia, quan ho considere necessari el president del Tribunal Superior de Justícia, quan ho sollicite la tercera part dels seus membres per mitjà de proposta raonada i amb expressió del que haja de ser objecte de deliberació i decisió, o quan ho sollicite el secretari de Govern a fi de tractar qüestions que afecten oficines judicials o secretaris Judicials que d'ell depenguen. La convocatòria la farà el president, amb expressió dels assumptes que s'hi hagen de tractar.

2. Les Sales de Govern dels Tribunals Superiors de Justícia, constituïdes en Comissió, es reuniran setmanalment. La Comissió, trimestralment, informarà el Ple, prèviament convocat, de tots aquells assumptes que han sigut tractats i resoltos. Podrà reunir-se, així mateix, el Ple quan, a juí del president o de la Comissió, la transcendència, importància o interés per a l'Administració de Justícia dels assumptes que cal tractar així ho aconsellen, quan ho sollicite la majoria dels seus membres per mitjà

de proposta raonada i amb expressió del que ha de ser objecte de deliberació i decisió o quan ho sollicite el secretari de Govern a fi de tractar qüestions que afecten oficines judicials o secretaris Judicials que d'ell depenguen. La convocatòria del Ple o de la Comissió la farà el president, amb expressió dels assumptes que s'hi hagen de tractar.

3. La Sala podrà ser constituïda pel president i dos membres per a les actuacions no decisòries de caràcter formal, com ara la recepció de jurament o promesa o la presa de possessió de jutges i magistrats o d'altres de caràcter anàleg.

4. En els altres casos, per a la seua vàlida constitució, es requerirà la presència, almenys, de la majoria dels seus membres, que hauran de ser citats personalment amb 24 hores d'anticipació com a mínim.»

Vint-i-dos. Es modifica la redacció de l'article 163, en els termes següents:

«Article 163.

En el Tribunal Suprem, i sota la dependència directa del seu president, funcionarà un Gabinet Tècnic d'Informació i Documentació. El Ministeri de Justícia, oïda la Sala de Govern del Tribunal Suprem i amb un informe previ del Consell General del Poder Judicial, determinarà la seua composició i plantilla.»

Vint-i-tres. Es dóna una nova redacció a l'article 164, en els termes següents:

«Article 164.

Els presidents de les Audiències Provincials pre-dixen estes, adopten les mesures necessàries per al seu funcionament i exercixen les altres funcions que els atribuïx la llei, sense perjuí, en tot cas, de les facultats dels òrgans de govern del Tribunal Superior de Justícia.»

Vint-i-quatre. Es dóna una nova redacció a l'article 165, el text de la qual passa a ser el següent:

«Article 165.

Els presidents de les Sales de Justícia i els jutges tindran en els seus respectius òrgans jurisdiccionals la direcció i inspecció de tots els assumptes, adoptaran, en el seu àmbit competencial, les resolucions que la bona marxa de l'Administració de Justícia aconselle, donaran compte als presidents dels respectius Tribunals i Audiències de les anomalies o faltes que observen i exerciran les funcions disciplinàries que els reconegen les lleis processals sobre els professionals que es relacionen amb el tribunal.

Respecte al personal adscrit al servici de la sala o jutjat corresponent caldrà ajustar-se al que es preveu en el seu respectiu règim disciplinari.»

Vint-i-cinc. Es modifica la redacció de l'article 168, en els termes següents:

«Article 168.

1. Els degans vetllaran per la bona utilització dels locals judicials i dels mitjans materials; cuidaran que el servici de guàrdia es preste continuadament; adoptaran les mesures urgents en els assumptes no repartits quan, si no ho fan, puga violar-se algun dret o produir-se algun perjuí greu i irreparable; escoltaran les queixes que els facen els interessats en causes o plets, adoptant les pre-

vencions necessàries, i exerciran les restants funcions que els atribuisca la llei.

2. En tot cas, correspon als jutges degans:

a) Resoldre en única instància els recursos governatius que pertoque interposar contra les decisions dels secretaris judicials en matèria de repartiment.

b) Informar la Sala de Govern de qualsevol possible anomalia en el funcionament de servicis comuns processals del seu territori.

c) Resoldre tots els recursos que els atribuisquen les lleis processals.»

Vint-i-sis. Es modifica l'article 169, la redacció del qual serà la següent:

«Article 169.

El degà exercirà davant dels poders públics la representació de tots i presidirà la Junta de Jutges per a tractar assumptes d'interés comú relatius a l'activitat jurisdiccional dels titulars de tots o d'algun dels òrgans judicials. Esta Junta haurà de ser convocada pel degà sempre que ho sol·licite la quarta part dels jutges de la població.»

Vint-i-set. S'afeg un apartat 4 a l'article 172, amb la redacció següent:

«4. Els presidents de les Audiències Provincials podran exercir per delegació la inspecció sobre els jutjats i tribunals en el seu respectiu àmbit i aquelles altres funcions de caràcter administratiu que se'ls encomanen.»

Vint-i-huit. Es dóna una nova redacció a l'article 178, en els termes següents:

«Article 178.

1. En el Tribunal Suprem, Audiència Nacional i Tribunals Superiors de Justícia hi haurà una secretaria de Govern, dependent del secretari de Govern respectiu, que estarà auxiliat pel personal al servici de l'Administració de Justícia que determine la corresponent relació de llocs de treball.

2. En estos tribunals podrà haver-hi, a més, un vicesecretari de Govern.»

Vint-i-nou. Es modifica l'article 182, que quedarà amb la redacció següent:

«Article 182.

1. Són inhàbils a efectes processals els dissabtes i diumenges, els dies 24 i 31 de desembre, els dies de festa nacional i els festius a efectes laborals en la respectiva comunitat autònoma o localitat.

El Consell General del Poder Judicial, per mitjà de reglament, podrà habilitar estos dies a efectes d'actuacions judicials en aquells casos no previstos expressament per les lleis.

2. Són hores hàbils des de les huit del matí a les huit de la vesprada, llevat que la llei dispose el contrari.»

Trenta. Es modifica la redacció de l'article 183, en els termes següents:

«Article 183.

Seràn inhàbils els dies del mes d'agost per a totes les actuacions judicials, excepte les que es declaren urgents per les lleis processals. No obstant això, el Consell General del Poder Judicial, per mitjà de reglament, podrà habilitar-los a efectes d'altres actuacions.»

Trenta-u. Es modifica l'article 189, que passa a constar d'un sol paràgraf, amb la redacció següent:

«Els jutges i magistrats, presidents, secretaris judicials, i la resta de personal al servici de l'Administració de Justícia hauran d'exercir la seua activitat respectiva en els termes que exigisquen les necessitats del servici, sense perjudi de respectar l'horari establert.»

Trenta-dos. L'article 190 queda redactat d'esta manera:

«Article 190.

1. Correspon al president del Tribunal o al jutge mantindre l'orde en la Sala, i a este efecte acordarà el que siga procedent.

2. Així mateix empararan en els seus drets els presents.

3. Estes mateixes obligacions recauran sobre el secretari en totes aquelles actuacions que es realitzen únicament davant d'ell en les dependències de l'Oficina judicial.»

Trenta-tres. Es modifica l'article 191, que passa a tindre la redacció següent:

«Article 191.

A l'efecte del que disposa l'article anterior, els qui pertorben la vista d'algun procés, causa o un altre acte judicial, donant senyals ostensibles d'aprovació o desaprovació, faltant al respecte i consideracions degudes als jutges, tribunals, ministeri fiscal, advocats, procuradors, secretaris judicials, metges forenses o resta del personal al servici de l'Administració de Justícia, seran amonestats en l'acte per qui presidisca, i expulsats de la sala o de les dependències de l'Oficina judicial si no obeïxen la primera advertència, sense perjudi de la responsabilitat penal en què incorreguen.»

Trenta-quatre. L'article 193 queda redactat de la manera següent:

«Article 193.

1. Amb la mateixa multa seran sancionats els testimonis, pèrits o qualsevol altre que, com a part o representant-la, falten en les vistes i actes judicials de paraula, obra o per escrit a la consideració, respecte i obediència deguts a jutges, fiscals, secretaris judicials i resta del personal al servici de l'Administració de Justícia, quan els seus actes no constituïsquen delictes.

2. No estan compresos en esta disposició els advocats i procuradors de les parts, respecte dels quals s'observarà el que disposa el títol V del llibre VII.»

Trenta-cinc. Es modifica la redacció de l'article 194, en els termes següents:

«Article 194.

1. Es farà constar en l'acta el fet que motiva la sanció, l'explicació que, si és el cas, done el sancionat i l'acord que s'adopte per qui presidisca l'acte.

2. Contra l'acord d'imposició de sanció podrà interposar-se en el termini de tres dies recurs d'audiència en justícia davant del mateix jutge, president o secretari judicial, que el resoldrà en el següent dia. Contra l'acord que resolga l'audiència en justícia o contra el d'imposició de la sanció, si no s'ha utilitzat aquell recurs, podrà interposar-se

recurs d'alçada, en el termini de cinc dies, davant de la Sala de Govern, que el resoldrà, amb un informe previ del jutge, president o secretari judicial que va imposar la sanció, en la primera reunió que se celebri.»

Trenta-sis. Es modifica l'apartat 4 de l'article 200, la redacció de la qual passa a ser la següent:

«4. Els membres de la Carrera Judicial jubilats per edat que siguin nomenats per a exercir la dita funció tindran la consideració i tractament de magistrats emèrits. En la dita situació podran romandre fins als 75 anys, tenint el tractament retributiu dels magistrats suplents.»

Trenta-set. Es modifica l'apartat 2 de l'article 201, en els termes següents:

«2. Només podrà recaure en els que reunisquen les condicions necessàries per a l'ingrés en la Carrera Judicial, excepte les derivades de la jubilació per edat. No podrà ser proposat ni actuar com a suplent qui haja arribat a l'edat de 70 anys i, per al Tribunal Suprem, qui no tinga, com a mínim, 15 anys d'experiència jurídica.»

Trenta-huit. Es modifica la redacció de l'article 212, que passa a tindre la redacció següent:

«Article 212.

1. Els jutges exerciran les funcions inherents al seu jutjat, tant en qualitat de titulars com d'adjunts, i al càrrec que substituïsquen. La dita substitució, quan es produïska, serà retribuïda en els casos i quantia que es determinen reglamentàriament.

2. En els casos en què per a suplir la falta de titular del jutjat, siga quin siga l'orde jurisdiccional a què pertanga, no siga possible l'aplicació del que disposen els articles precedents per existir un únic jutjat en la localitat, incompatibilitat d'assenyalaments, per l'existència de vacants nombroses o per altres circumstàncies anàlogues, exercirà la jurisdicció amb idèntica amplitud que si fóra titular de l'òrgan un jutge substituït, que serà nomenat en la mateixa forma que els magistrats suplents i sotmés al seu mateix règim jurídic. Estos nomenaments tindran caràcter excepcional i la seua necessitat haurà de ser degudament acreditada o motivada. En tot cas, tindran preferència per a les tasques de substitució els jutges adjunts conforme a l'article 308.2 i els jutges que estiguen desenvolupant pràctiques tutelades conforme a l'article 307.1.

3. Reglamentàriament serà determinada pel Govern la remuneració dels jutges substituïts, dins de les previsions pressupostàries. En cas de ser diversos els substituïts nomenats per a la localitat i l'orde jurisdiccional corresponent, seran cridats per l'orde de puntuació obtinguda en el nomenament.»

Trenta-nou. Es dóna una nova redacció a l'article 214, en el sentit següent:

«Article 214.

Quan no puga aplicar-se el que estableixen els articles anteriors, per no existir jutges substituïts nomenats com a idonis per a la localitat i l'orde jurisdiccional corresponent, o siga aconsellable per a un millor despatx dels assumptes, atesa l'escassa càrrega de treball d'un jutjat d'una altra localitat

del mateix grau i orde del qual haja de ser substituït, la Sala de Govern prorrogarà, amb audiència prèvia, la jurisdicció del titular d'aquell, que exercirà ambdós càrrecs, amb dret a la retribució corresponent dins de les previsions pressupostàries.»

Quaranta. Es dóna una nova redacció a l'article 216 bis 1, en els termes següents:

«Quan l'excepcional retard o l'acumulació d'assumptes en un determinat jutjat o tribunal no pugen ser corregits per mitjà del reforçament de la plantilla de l'Oficina judicial o l'exempció temporal de repartiment prevista en l'article 167.1, podrà el Consell General del Poder Judicial acordar excepcionals mesures de suport judicial consistents en l'adscripció, en qualitat de jutges substituïts o jutges de suport, dels jutges en pràctiques a què es referix l'article 307.1, en l'atorgament de comissions de servici a jutges i magistrats, o en l'adscripció de jutges substituïts o magistrats suplents, perquè participen amb els titulars d'estos òrgans en la tramitació i resolució d'assumptes que no estiguen pendents.

Si la causa del retard té caràcter estructural, el Consell General del Poder Judicial, junt amb l'adopció de les referides mesures provisionals, formularà les oportunes propostes al Ministeri de Justícia o a les comunitats autònomes amb competències en la matèria, amb vista a l'adequació de la plantilla del jutjat o tribunal afectat o a la correcció de la demarcació o planta que siga procedent.»

Quaranta-u. Es dóna una nova redacció a l'article 217, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 217.

El jutge o magistrat en qui concórrega alguna de les causes establides legalment s'abstindrà del coneixement de l'assumpte sense esperar que se'l recuse.»

Quaranta-dos. Es dóna una nova redacció a l'article 218, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 218.

Únicament podran recusar:

1r. En els assumptes civils, socials i contenciosos administratius, les parts; també podrà fer-ho el Ministeri Fiscal sempre que es tracte d'un procés en què, per la naturalesa dels drets en conflicte, puga o haja d'intervindre.

2. En els assumptes penals, el Ministeri Fiscal, l'acusador popular, particular o privat, l'actor civil, el processat o inculpat, el querellat o denunciat i el tercer responsable civil.»

Quaranta-tres. Es dóna una nova redacció a l'article 219, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 219.

Són causes d'abstenció i, si és el cas, de recusació:

1a. El vincle matrimonial o situació de fet assimilable i el parentiu per consanguinitat o afinitat dins del quart grau amb les parts o amb el representant del Ministeri Fiscal.

2a. El vincle matrimonial o situació de fet assimilable i el parentiu per consanguinitat o afinitat dins del segon grau amb el lletrat o amb el procurador de qualsevol de les parts que intervinguen en el plet o causa.

3a. Ser defensor o haver sigut defensor judicial o integrant dels organismes tutelars de qualsevol de les parts, o haver estat sota l'atenció o tutela d'alguna d'estes.

4a. Estar denunciat o haver sigut denunciat o acusat per alguna de les parts com a responsable d'algun delictes o falta, sempre que la denúncia o acusació haja donat lloc a la incoació de procediment penal i este no haja acabat per sentència absoluta o interlocutòria de sobreseïment.

5a. Haver sigut sancionat disciplinàriament en virtut d'expedient incoat per denúncia o a iniciativa d'alguna de les parts.

6a. Haver sigut defensor o representant d'alguna de les parts, haver emés dictamen sobre el plet o causa com a lletrat, o haver intervingut en este com a fiscal, pèrit o testimoni.

7a. Ser o haver sigut denunciat o acusat de qualsevol de les parts.

8a. Tindre plet pendent amb alguna d'estes.

9a. Amistat íntima o enemistat manifesta amb qualsevol de les parts.

10a. Tindre interès directe o indirecte en el plet o causa.

11a. Haver participat en la instrucció de la causa penal o haver resolt el plet o causa en anterior instància.

12a. Ser o haver sigut una de les parts subordinat del jutge que haja de resoldre la contesa litigiosa.

13a. Haver ocupat càrrec públic, exercit ocupació o exercit professió amb motiu dels quals haja participat directament o indirectament en l'assumpte objecte del plet o causa, o en un altre relacionat amb este.

14a. En els processos en què siga part l'Administració pública, trobar-se el jutge o magistrat amb l'autoritat o funcionari que haja dictat l'acte o informat respecte d'este o realitzat el fet per raó del qual se segueix el procés en alguna de les circumstàncies mencionades en les causes 1a a 9a, 12a, 13a i 15a d'este article.

15a. El vincle matrimonial o situació de fet assimilable, o el parentiu dins del segon grau de consanguinitat o afinitat, amb el jutge o amb el magistrat que haja dictat una resolució o realitzat actuació a valorar per via de recurs o en qualsevol fase ulterior del procés.

16a. Haver ocupat el jutge o magistrat càrrec públic o administratiu en ocasió del qual haja pogut tindre coneixement de l'objecte del litigi i formar criteri en detriment de la deguda imparcialitat.»

Quaranta-quatre. Es dóna una nova redacció a l'article 221, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 221.

1. El magistrat o jutge comunicarà l'abstenció, respectivament, a la Secció o Sala de què forme part o a l'òrgan judicial a què corresponga la competència funcional per a conèixer dels recursos contra les sentències que el jutge dicte. La comunicació de l'abstenció es farà per escrit raonat tan prompte com siga advertida la causa que la motive.

L'òrgan competent per a resoldre sobre l'abstenció resoldrà en el termini de 10 dies.

2. L'abstenció suspèn el curs del procés fins que es resolga sobre aquella o transcórrega el termini previst per a la seua resolució.

3. Si la Secció o Sala o l'òrgan judicial a què es referix l'apartat 1 d'este article no considera jus-

tificada l'abstenció, ordenarà el jutge o magistrat que continue el coneixement de l'assumpte, sense perjudic del dret de les parts a fer valdre la recusació. Rebuda l'orde, el jutge o magistrat dictarà la provisió que pose fi a la suspensió del procés.

4. Si es considere justificada l'abstenció per l'òrgan competent segons l'apartat 1, l'abstingut dictarà interlocutòria amb la qual s'apartarà definitivament de l'assumpte i ordenarà remetre les actuacions a qui haja de substituir-lo. Quan el qui s'abstinga forme part d'un òrgan col·legiat, la interlocutòria la dictarà la Sala o Secció a la qual aquell pertanga. La interlocutòria que es pronuncie sobre l'abstenció no serà susceptible de cap recurs.

5. En tot cas, la suspensió del procés acabarà quan el substitut reba les actuacions o s'integre en la Sala o Secció a què pertanyia l'abstingut.»

Quaranta-cinc. Es dóna una nova redacció a l'article 222, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 222.

L'abstenció i la substitució del jutge o magistrat que s'ha abstingut seran comunicades a les parts, incloent-hi el nom del substitut.»

Quaranta-sis. Es dóna una nova redacció a l'article 223, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 223.

1. La recusació haurà de proposar-se tan prompte com es tinga coneixement de la causa en la qual es funde, perquè, en qualsevol altre cas, no s'admetrà a tràmit.

Concretament, no s'admetran les recusacions:

1. Quan no es proposen en el termini de 10 dies des de la notificació de la primera resolució per la qual es conega la identitat del jutge o magistrat que s'haja de recusar, si el coneixement de la concurrència de la causa de recusació és anterior a aquell.

2. Quan es proposen, pendent ja un procés, si la causa de recusació es coneix amb anterioritat al moment processal en què la recusació es proposa.

2. La recusació es proposarà per escrit, que haurà d'expressar concretament i clarament la causa legal i els motius en què es funda, adjuntant-s'hi un principi de prova sobre estos. Este escrit estarà firmat per l'advocat i pel procurador si intervenen en el plet, i pel recusant, o per algú al seu prec, si no sap firmar. En tot cas, el procurador haurà d'adjuntar-hi un poder especial per a la recusació de què es tracte. Si no hi intervenen procurador i advocat, el recusant haurà de ratificar la recusació davant del secretari del tribunal de què es tracte.

3. Formulada la recusació, es traslladarà a les altres parts del procés perquè, en el termini comú de tres dies, manifesten si s'adherixen o s'oposen a la causa de recusació proposada o si, en aquell moment, coneixen alguna altra causa de recusació. La part que no proposa recusació en este termini no podrà fer-ho amb posterioritat, llevat que acredite complidament que, en aquell moment, no coneixia la nova causa de recusació.

El dia hàbil següent a la finalització del termini previst en el paràgraf anterior, el recusat haurà de pronunciar-se sobre si admet o no la causa o causes de recusació formulades.»

Quaranta-set. Es dóna una nova redacció a l'article 224, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 224.

1. Instruiran els incidents de recusació:

1r. Quan el recusat siga el president o un magistrat del Tribunal Suprem, de l'Audiència Nacional o d'un Tribunal Superior de Justícia, un magistrat de la Sala a què pertanga el recusat designat en virtut d'un torn establert per orde d'antiguitat.

2n. Quan el recusat siga un president d'Audiència Provincial, un magistrat de la Sala Civil i Penal del Tribunal Superior de Justícia corresponent designat en virtut d'un torn establert per orde d'antiguitat.

3r. Quan el recusat siga un magistrat d'una Audiència, un magistrat d'eixa mateixa Audiència designat en virtut d'un torn establert per orde d'antiguitat, sempre que no pertanga a la mateixa Secció que el recusat.

4t. Quan es recusen tots els magistrats d'una Sala de Justícia, un magistrat dels que integren el tribunal corresponent designat en virtut d'un torn establert per orde d'antiguitat, sempre que no estiga afectat per la recusació.

5t. Quan el recusat siga un jutge o magistrat titular d'òrgan unipersonal, un magistrat de l'òrgan col·legiat que conega dels seus recursos, designat en virtut d'un torn establert per orde d'antiguitat.

6t. Quan el recusat siga un jutge de Pau, el jutge de Primera Instància del partit corresponent o, si hi ha diversos Jutjats de Primera Instància, el designat en virtut d'un torn establert per orde d'antiguitat.

L'antiguitat es regirà per l'orde d'escalafó en la carrera judicial.

2. En els casos en què no siga possible complir el que disposa l'apartat anterior, la Sala de Govern del Tribunal corresponent designarà l'instructor, procurant que siga de major categoria o, almenys, de major antiguitat que el recusat o recusats.»

Quaranta-huit. Es dóna una nova redacció a l'article 225, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 225.

1. Dins del mateix dia en què finalitze el termini a què es referix l'apartat 3 de l'article 223, o en el següent dia hàbil, passarà el plet o causa al coneixement del substitut, de manera que s'haurà de remetre al tribunal a què corresponga instruir l'incident l'escrit i els documents de la recusació.

També haurà d'adjuntar-s'hi un informe del recusat relatiu a si admet o no la causa de recusació.

2. No s'admetran a tràmit les recusacions en què no s'expressen els motius en què es funden, o les que no s'acompanyen dels documents a què es referix l'apartat 2 de l'article 223.

3. Si el recusat accepta com a certa la causa de recusació, es resoldrà l'incident sense més tràmits.

En cas contrari, l'instructor, si admet a tràmit la recusació proposada, ordenarà la realització, en el termini de 10 dies, de la prova sol·licitada que siga pertinent i la que considere necessària i, tot seguit, remetrà les actuacions al tribunal competent per a decidir l'incident.

Rebudes les actuacions pel tribunal competent per a decidir la recusació, es traslladaran estes al Ministeri Fiscal per a informe per un termini de tres dies. Transcorregut eixe termini, amb informe o sense del Ministeri Fiscal, es decidirà l'incident

dins dels cinc dies següents. Contra la dita resolució no podrà interposar-se recurs.

4. La recusació suspendrà el curs del plet fins que es decidisca l'incident de recusació excepte en l'orde jurisdiccional penal, en el qual el jutge d'instrucció que legalment substituïska el recusat continuarà amb la tramitació de la causa.»

Quaranta-nou. Es dóna una nova redacció a l'article 226, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 226.

1. En els processos que se substancien per les vies del juí verbal siga quin siga l'orde jurisdiccional, i en els de faltes, si el jutge recusat no accepta en l'acte com a certa la causa de recusació, passaran les actuacions a qui corresponga instruir l'incident, mentrestant es quedarà en suspens l'assumpte principal. L'instructor acordarà que compareguen les parts a la seua presència el dia i l'hora que fixe, dins dels cinc següents, i, oïdes les parts i practicada la prova declarada pertinent, dictaminarà per mitjà de provisió en el mateix acte sobre si pertoca o no la recusació.

2. Per a la recusació de jutges o magistrats posterior a l'assenyalament de vistes, caldrà ajustar-se al que disposen els articles 190 a 192 de la Llei d'Enjudiciament Civil.»

Cinquanta. Es dóna una nova redacció a l'article 227, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 227.

Decidirán els incidents de recusació:

1r. La Sala prevista en l'article 61 d'esta llei, quan el recusat siga el president del Tribunal Suprem, president de la Sala o dos o més magistrats d'una mateixa Sala.

2n. La Sala del Tribunal Suprem de què es tracte, quan es recuse un dels magistrats que la integren. A este efecte, el recusat no formarà part de la Sala.

3r. La Sala prevista en l'article 69, quan el recusat siga el president de l'Audiència Nacional, presidents de Sala o més de dos magistrats d'una Sala.

4t. La Sala de l'Audiència Nacional de què es tracte, quan es recusen els magistrats que la integren, de conformitat amb el que preveu l'article 68 d'esta llei.

5t. La Sala a què es referix l'article 77 d'esta llei, quan s'haja recusat el president del Tribunal Superior de Justícia, el president de qualsevol de les seues Sales, el president de l'Audiència Provincial amb seu en la comunitat autònoma corresponent o dos o més magistrats d'una mateixa Sala dels Tribunals Superiors de Justícia o dos o més magistrats d'una mateixa Secció d'una Audiència Provincial. El recusat no podrà formar part de la Sala, de manera que es produirà, si és el cas, la seua substitució d'acord amb el que preveu esta llei.

6t. La Sala dels Tribunals Superiors de Justícia de què es tracte, quan es recuse un dels magistrats que la integren. A este efecte, el recusat no formarà part de la Sala.

7m. Quan el recusat siga magistrat d'una Audiència Provincial, l'Audiència Provincial, sense que en forme part el recusat; si esta es compon de dos o més Seccions, la Secció en què no es trobe integrat el recusat o la Secció que seguísca en orde numèric a aquella de la qual el recusat forme part.

8u. Quan el recusat siga un jutge de Primera Instància, de Primera Instància i Instrucció, Mer-

cantil, d'Instrucció, Penal, de Menors, de Vigilància Penitenciària, Contenciós Administratiu o Social, la Secció de l'Audiència Provincial o Sala del Tribunal Superior de Justícia o de l'Audiència Nacional respectiva que conega dels recursos contra les seues resolucions, i, si en són diverses, s'establirà un torn començant per la Secció o Sala de número més baix.

9é. Quan el recusat siga un jutge de Pau, resoldrà el mateix jutge instructor de l'incident de recusació.»

Cinquanta-u. Es dóna una nova redacció a l'article 228, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 228.

1. La interlocutòria que desestime la recusació acordarà tornar al recusat el coneixement del plet o causa en l'estat en què es trobe, i condemnarà en les costes el recusant, llevat que hi concorreguen circumstàncies excepcionals que justifiquen un altre pronunciament. Quan la resolució que decidisca l'incident declare expressament l'existència de mala fe en el recusant, es podrà imposar a este una multa de 180 a 6.000 euros.

2. La interlocutòria que estime la recusació apartarà definitivament el recusat del coneixement del plet o causa. Continuarà coneixent-ne, fins a la seua terminació, aquell a qui corresponga substituir-lo.

3. Contra la decisió de l'incident de recusació no es donarà cap recurs, sense perjudi de fer valdre, en recórrer contra la resolució que decidisca el plet o causa, la possible nul·litat d'esta per concórrer en el jutge o magistrat que va dictar la resolució recorreguda, o que va integrar la Sala o Secció corresponent, la causa de recusació al·legada.»

Cinquanta-dos. Es dóna una nova redacció a l'apartat 2 de l'article 229, que tindrà el contingut següent:

«2. Les declaracions, interrogatoris, testimonis, acaraments, exploracions, informes, ratificació dels pericials i vistes, es portaran a efecte davant de jutge o tribunal amb presència o intervenció, si és el cas, de les parts i en audiència pública, excepte el que disposa la llei.»

Cinquanta-tres. Es dóna una nova redacció a l'article 234, que tindrà el contingut següent:

«Article 234.

1. Els secretaris i funcionaris competents de l'Oficina judicial facilitaran als interessats tota la informació que sol·liciten sobre l'estat de les actuacions judicials, que podran examinar i conèixer, llevat que siguen o hagen sigut declarades secretes conforme a la llei. També expediran els testimonis en els termes previstos en esta llei.

2. Així mateix les parts i qualsevol persona que acredite un interès legítim tindran dret a obtenir còpies simples d'escrius i documents que consten en les interlocutòries, no declarats secrets ni reservats.»

Cinquanta-quatre. Es modifica la redacció de l'article 237, en els termes següents:

«Article 237.

Llevat que la llei dispose una altra cosa, es donarà d'ofici al procés el curs que corresponga, i es dictaran a este efecte les resolucions necessàries.»

Cinquanta-cinc. Es dóna una nova redacció a l'article 238, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 238.

Els actes processals seran nuls de ple dret en els casos següents:

1r. Quan siguen produïts pel tribunal o davant de tribunal amb manca de jurisdicció o de competència objectiva o funcional.

2n. Quan es realitzen sota violència o intimidació.

3r. Quan es prescindisca de normes essencials del procediment, sempre que, per eixa causa, haja pogut produir-se indefensió.

4t. Quan es realitzen sense intervenció d'advocat, en els casos en què la llei l'establisca com a preceptiva.

5t. Quan se celebren vistes sense la preceptiva intervenció del secretari judicial.

6t. En els altres casos en què les lleis processals així ho establisquen.»

Cinquanta-sis. Es dóna una nova redacció a l'article 239, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 239.

1. Els tribunals l'actuació dels quals s'haja produït amb intimidació o violència, tot seguit que es vegem lliures d'esta, declararan nul tot el que s'haja realitzat i promouran la formació de causa contra els culpables, posant els fets en coneixement del Ministeri Fiscal.

2. També es declararan nuls els actes de les parts o de persones que intervinguen en el procés si s'acredita que es van produir sota intimidació o violència.

La nul·litat d'estos actes comportarà la de tots els altres relacionats amb este o que puguen haver-se vist condicionats o influïts substancialment per l'acte nul.»

Cinquanta-set. Es dóna una nova redacció a l'article 240, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 240.

1. La nul·litat de ple dret, en tot cas, i els defectes de forma en els actes processals que impliquen absència dels requisits indispensables per a aconseguir el seu fi o determinen efectiva indefensió, es faran valdre per mitjà dels recursos legalment establits contra la resolució de què es tracte, o pels altres mitjans que establisquen les lleis processals.

2. Sense perjudi d'això, el jutjat o tribunal podrà, d'ofici o a instància de part, abans que haja recaigut una resolució que pose fi al procés, i sempre que no siga procedent l'esmena, declarar, prèvia audiència de les parts, la nul·litat de totes les actuacions o d'alguna en particular.

En cap cas no podrà el jutjat o tribunal, amb ocasió d'un recurs, decretar d'ofici una nul·litat de les actuacions que no haja sigut sol·licitada en este recurs, llevat que aprecie falta de jurisdicció o de competència objectiva o funcional o s'haja produït violència o intimidació que afecte eixe tribunal.»

Cinquanta-huit. Es dóna una nova redacció a l'article 241, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 241.

1. No s'admetran amb caràcter general incidents de nul·litat d'actuacions. No obstant això, excepcionalment, els qui siguen part legítima o hagen hagut de ser-ho, podran demanar per escrit

que es declare la nul·litat d'actuacions fundada en defectes de forma que hagen causat indefensió o en la incongruència del veredicte, sempre que els primers no hagen pogut denunciar-se abans de recaure una resolució que pose fi al procés i que, en un cas o en un altre, esta no siga susceptible de recurs ordinari ni extraordinari.

Serà competent per a conèixer d'este incident el mateix jutjat o tribunal que va dictar la resolució que haja adquirit fermesa. El termini per a demanar la nul·litat serà de 20 dies, des de la notificació de la resolució o, en tot cas, des que es va tindre coneixement del defecte causant d'indefensió, sense que, en este últim cas, puga sol·licitar-se la nul·litat d'actuacions després de transcorreguts cinc anys des de la notificació de la resolució.

El jutjat o tribunal no admetrà a tràmit, per mitjà de providència succintament motivada, qualsevol incident en què es pretenga suscitar altres qüestions. Contra la resolució per la qual no s'admetrà a tràmit l'incident no podrà interposar-se cap recurs.

2. Admés a tràmit l'escrit en què es demane la nul·litat fundada en els vicis a què es referix l'apartat anterior d'este article, no quedarà en suspens l'execució i eficàcia de la sentència o resolució irrecurribles, llevat que se n'acorde de manera expressa la suspensió per a evitar que l'incident puga perdre la seua finalitat, i es traslladarà el mencionat escrit, junt amb còpia dels documents que s'hi adjunten, si és el cas, per a acreditar el vici o defecte en què la petició es funda, a les altres parts, que en el termini comú de cinc dies podran formular per escrit les seues alegacions, a les quals adjuntaran els documents que es consideren pertinents.

Si s'estima la nul·litat, es reposaran les actuacions a l'estat immediatament anterior al defecte que l'haja originada i se seguirà el procediment legalment establert. Si es desestima la sol·licitud de nul·litat, es condemnarà, per mitjà d'interlocutòria, el sol·licitant en totes les costes de l'incident i, en cas que el jutjat o tribunal entenga que es va promoure amb temeritat, li imposarà, a més, una multa de 90 a 600 euros.

Contra la resolució que resolga l'incident no podrà interposar-se cap recurs.»

Cinquanta-nou. Es dóna una nova redacció a l'article 242, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 242.

Les actuacions judicials realitzades fora del temps establert només podran anul·lar-se si ho imposa la naturalesa del terme o termini.»

Seixanta. Es dóna una nova redacció a l'article 243, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 243.

1. La nul·litat d'un acte no implicarà la dels successius que siguen independents d'aquell ni la d'aquells el contingut dels quals haja romàs invariats inclús sense haver-se comés la infracció que va donar lloc a la nul·litat.

2. La nul·litat parcial d'un acte no implicarà la de les parts d'este independents de la declarada nul·la.

3. El jutjat o tribunal posarà cura que puguin ser esmenats els defectes en què incórreguen els actes processals de les parts, sempre que en estos actes s'haja manifestat la voluntat de complir els requisits exigits per la llei.

4. Els actes de les parts que manquen dels requisits exigits per la llei seran esmenables en els casos, condicions i terminis previstos en les lleis processals.»

Seixanta-u. Es dóna una nova redacció a l'article 266, amb la redacció següent:

«Article 266.

1. Les sentències, una vegada esteses i firmades pel jutge o per tots els magistrats que les hagen dictades, seran depositades en l'Oficina judicial, i es permetrà a qualsevol interessat l'accés al text d'estes.

L'accés al text de les sentències, o a determinats aspectes d'estes, podrà quedar restringit quan este puga afectar el dret a la intimitat, els drets de les persones que requereixen un especial deure de tutela o la garantia de l'anonimat de les víctimes o perjudicats, quan siga procedent, així com, amb caràcter general, per a evitar que les sentències puguin ser usades amb fins contraris a les lleis.

2. Els secretaris posaran en les interlocutòries certificació literal de la sentència.»

Seixanta-dos. Es dóna una nova redacció a l'article 267, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 267.

1. Els tribunals no podran variar les resolucions que pronuncien després de firmades, però sí que podran aclarir algun concepte fosc i rectificar qualsevol error material que patisquen.

2. Els aclariments a què es referix l'apartat anterior podran fer-se d'ofici dins dels dos dies hàbils següents al de la publicació de la resolució, o a petició de part o del Ministeri Fiscal formulada dins del mateix termini, i en este cas serà resolta pel tribunal dins dels tres dies següents al de la presentació de l'escrit en què se sol·licite l'aclariment.

3. Els errors materials manifestos i els aritmètics en què incórreguen les resolucions judicials podran ser rectificats en qualsevol moment.

4. Les omissions o defectes que puguin patir sentències i interlocutòries i que siga necessari remeiar per a portar-les plenament a efecte podran ser esmenades, per mitjà d'interlocutòria, en els mateixos terminis i pel mateix procediment establert en l'apartat anterior.

5. Si es tracta de sentències o interlocutòries que hagen omés manifestament pronunciaments relatius a pretensions oportunament presentades i substanciades en el procés, el tribunal, a sol·licitud escrita de part en el termini de cinc dies a comptar de la notificació de la resolució, amb trasllat previ de la dita sol·licitud a les altres parts, per a alegacions escrites per altres cinc dies, dictarà interlocutòria per la qual resoldrà completar la resolució amb el pronunciament omés o no que no pertoca completar-la.

6. Si el tribunal advertix, en les sentències o interlocutòries que dicte, les omissions a què es referix l'apartat anterior, podrà, en el termini de cinc dies a comptar de la data en què es dicten, procedir d'ofici, per mitjà d'interlocutòria, a completar la seua resolució, però sense modificar ni rectificar el que haja acordat.

7. No podrà interposar-se cap recurs contra les interlocutòries en què es resolga sobre l'aclariment, rectificació, esmena o complement a què es refe-

rixen els anteriors apartats d'este article, sense perjudici dels recursos que siguen procedents, si és el cas, contra la sentència o interlocutòria a què es referisca la sol·licitud o actuació d'ofici del tribunal.

8. Els terminis per als recursos que siguen procedents contra la resolució de què es tracte s'interrompran des que se sol·licite el seu aclariment, rectificació, esmena o complement i, en tot cas, començaran a computar-se des de l'endemà de la notificació de la interlocutòria que reconega o negue l'omissió de pronunciament i acorde o denegue remeiar-la.»

Seixanta-tres. Es dona una nova redacció a l'article 270, que queda redactat de la manera següent:

«Article 270.

Les resolucions dictades per jutges i tribunals, així com les que ho siguen per secretaris judicials en l'exercici de les funcions que li són pròpies, es notificaran a tots els qui siguen part en el plet, causa o expedient, i també a aquells a qui es referisquen o puguen parar perjudici, quan així es dispose expressament en aquelles resolucions, de conformitat amb la llei.»

Seixanta-quatre. Es dona una nova redacció a l'article 272, que passa a constar d'un sol paràgraf, amb el contingut següent:

«Article 272.

Podrà establir-se un local de notificacions comunes als diversos jutjats i tribunals d'una mateixa població, encara que siguen de distint orde jurisdiccional. En este supòsit, el Col·legi de Procuradors organitzarà un servei per a rebre les notificacions que no hagen pogut fer-se en aquell local comú per incompareixença del procurador que haja de ser notificat. La recepció de la notificació per este servei produirà plens efectes.»

Seixanta-cinc. L'article 298 queda redactat en els termes següents:

«Article 298.

1. Les funcions jurisdiccionals en els jutjats i tribunals de tot tipus regulats en esta llei seran exercides únicament per jutges i magistrats professionals, que formen la Carrera Judicial.

2. També exercixen funcions jurisdiccionals sense pertànyer a la Carrera Judicial, amb subjecció al règim establert en esta llei, sense caràcter de professionalitat i amb inamovibilitat temporal, els magistrats suplents, els qui servixen places de jutges com a substituïts, els jutges de pau i els seus substituïts.»

Seixanta-sis. Es dona una nova redacció a l'article 301, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 301.

1. L'ingrés en la carrera judicial estarà basat en els principis de mèrit i capacitat per a l'exercici de la funció jurisdiccional.

2. El procés de selecció per a l'ingrés en la carrera judicial garantirà, amb objectivitat i transparència, la igualtat en l'accés a esta de tots els ciutadans que reunisquen les condicions i aptituds necessàries, així com la idoneïtat i suficiència professional de les persones seleccionades per a l'exercici de la funció jurisdiccional.

3. L'ingrés en la Carrera Judicial per la categoria de jutge es produirà per mitjà de la superació

d'oposició lliure i d'un curs teòric i pràctic de selecció realitzat en l'Escola Judicial.

4. La convocatòria per a l'ingrés en la Carrera Judicial, que es realitzarà conjuntament amb la d'ingrés en la Carrera Fiscal, comprendrà totes les places vacants existents en el moment d'esta i un nombre addicional que permeta cobrir les que previsiblement puguen produir-se fins a la següent convocatòria.

Els candidats aprovats, d'acord amb les places convocades, optaran, segons l'orde de la puntuació obtinguda, per una Carrera o una altra en el termini que es fixe per la Comissió de Selecció.

5. També ingressaran en la Carrera Judicial per la categoria de magistrat del Tribunal Suprem, o de magistrat, juristes de reconeguda competència en els casos, forma i proporció respectivament establits en la llei. Els qui pretenguen l'ingrés en la carrera judicial en la categoria de magistrat necessitaran també superar un curs de formació en l'Escola Judicial.

6. En tots els casos s'exigirà no estar sotmés a cap de les causes d'incapacitat i incompatibilitat que estableix esta llei i no tindre l'edat de jubilació en la Carrera Judicial ni arribar-hi durant el temps màxim previst legalment i reglamentàriament per a la duració del procés selectiu, fins a la presa de possessió inclòs, si és el cas, el curs de selecció en l'Escola Judicial.

7. El Ministeri de Justícia, en col·laboració, si és el cas, amb les comunitats autònomes competents, podrà instar del Consell General del Poder Judicial la convocatòria de les oposicions, concursos i proves selectives de promoció i d'especialització necessàries per a la cobertura de les vacants existents en la plantilla de la Carrera Judicial.

Iguals facultats que el Ministeri de Justícia exerciran les comunitats autònomes amb competències en la matèria.

8. També es reservarà en la convocatòria una quota no inferior al cinc per cent de les vacants per a ser cobertes entre persones amb discapacitat en grau igual o superior al 33 per cent, sempre que superen les proves selectives i que acrediten el grau de discapacitat i la compatibilitat per a l'exercici de les funcions i tasques corresponents en la forma que es determine reglamentàriament. L'ingrés de les persones amb discapacitat en les Carreres Judicial i Fiscal s'inspirarà en els principis d'igualtat d'oportunitats, no discriminació i compensació de desavantatges, i es procedirà, si és el cas, a l'adaptació dels processos selectius a les necessitats especials i singularitats d'estes persones.»

Seixanta-set. L'article 302 queda redactat així:

«Article 302.

Per a concórrer a l'oposició lliure d'accés a l'Escola Judicial es requerix ser espanyol, major d'edat i llicenciat en Dret, així com no estar sotmés en alguna de les causes d'incapacitat que estableix la llei.»

Seixanta-huit. L'article 304 passa a tindre el contingut següent:

«Article 304.

1. El tribunal que avaluarà les proves d'ingrés en les Carreres Judicial i Fiscal, per a les categories de jutge i d'advocat fiscal respectivament, estarà presidit per un magistrat del Tribunal Suprem o d'un Tribunal Superior de Justícia o un fiscal de Sala o fiscal del Tribunal Suprem o d'una Fiscalia

de Tribunal Superior de Justícia, i en seran vocals dos magistrats, dos fiscals, un catedràtic d'universitat de disciplina jurídica en què consistisquen les proves d'accés, un advocat de l'Estat, un advocat amb més de 10 anys d'exercici professional i un secretari judicial de la categoria primera, que actuarà com a secretari.

2. El nomenament dels membres del tribunal, al qual es referix l'apartat anterior, serà realitzat per la Comissió de Selecció de la manera següent: el president, a proposta conjunta del president del Consell General del Poder Judicial i del fiscal General de l'Estat; els dos magistrats, a proposta del Consell General del Poder Judicial; els dos fiscals, a proposta del Fiscal General de l'Estat; el catedràtic, a proposta del Consell de Coordinació Universitària; l'advocat de l'Estat i el secretari judicial, a proposta del Ministeri de Justícia; i l'advocat, a proposta del Consell General de l'Advocacia.

El Consell de Coordinació Universitària i el Consell General de l'Advocacia elaboraran ternes, que remetran a la Comissió de Selecció per a la designació, llevat que hi haja causes que justifiquen proposar només una o dos persones.»

Seixanta-nou. Es dóna una nova redacció a l'article 306, en els termes següents:

«Article 306.

1. L'oposició per a l'ingrés en les Carreres Judicial i Fiscal per la categoria de jutge i d'advocat fiscal es convocarà almenys cada dos anys, realitzant-se la convocatòria per la Comissió de Selecció prevista en l'apartat 1 de l'article 305, amb la proposta prèvia del Consell General del Poder Judicial i del Ministeri de Justícia, atenent el nombre màxim de places que corresponga oferir d'acord amb el que disposa l'apartat 4 de l'article 301 i en atenció a les disponibilitats pressupostàries.

2. En cap cas no podrà el tribunal seleccionar en les proves previstes en l'article 301 un nombre de candidats superior al de les places que hagen sigut convocades segons el que disposa este article.

3. Els qui hagen superat l'oposició com a aspirants a l'ingrés en la Carrera Judicial tindran la consideració de funcionaris en pràctiques.»

Setanta. Es dóna una nova redacció a l'article 307, en els termes següents:

«Article 307.

1. L'Escola Judicial, configurada com a centre de selecció i formació de jutges i magistrats dependent del Consell General del Poder Judicial, tindrà com a objecte proporcionar una preparació integral, especialitzada i d'alta qualitat als membres de la Carrera Judicial, així com als aspirants a ingressar-hi.

El curs de selecció inclourà un programa de formació multidisciplinària i un període de pràctiques tutelades en diferents òrgans de tots els ordes jurisdiccionals. Durant el període de pràctiques els jutges en pràctiques tutelades exerciran funcions d'auxili i col·laboració amb els seus titulars. Excepcionalment, podran actuar en funcions de substitució o de reforç, conforme al que estableix esta llei.

L'Escola Judicial durà a terme la coordinació i impartició de l'ensenyança inicial, així com de la formació contínua, en els termes establits en l'article 433 bis.

2. La duració del període de pràctiques, les seues circumstàncies i la destinació i les funcions

dels jutges en pràctiques seran regulats pel Consell General del Poder Judicial a la vista del programa elaborat per l'Escola Judicial. En cap cas la duració del curs teòric de formació no serà inferior a nou mesos, ni la del pràctic inferior a sis mesos.

En tot cas, les funcions dels jutges en pràctiques que no actuen en règim de substitució o de reforç d'acord amb el que preveu esta llei no podran excórrer la redacció d'esborranys o projectes de resolució que el jutge o ponent podrà, si és el cas, assumir amb les modificacions que considere pertinents.

3. Els qui superen el curs teòric i pràctic seran nomenats jutges per l'orde de la proposta feta per l'Escola Judicial.

4. El nomenament serà estés pel Consell General del Poder Judicial, mitjançant una orde, i amb la presa de possessió quedaran investits de la condició de jutge.»

Setanta-u. Es dóna una nova redacció a l'article 308, en els termes següents:

«Article 308.

1. L'Escola Judicial elaborarà una relació amb els aspirants que aproven el curs teòric i pràctic, segons la seua orde de qualificació, que s'eleva al Consell General del Poder Judicial.

2. Sense perjuí del que estableix l'article 301.4, aquells aspirants aprovats que no puguen ser nomenats jutges titulars d'òrgans judicials ingressaran en la Carrera Judicial en qualitat de jutges adjunts, prenent possessió davant del president del Consell General del Poder Judicial, al qual quedaran adscrits als efectes previstos en els articles 212.2, 216, 216 bis 1, 216 bis 2, 216 bis 3 i 216 bis 4.

Els jutges adjunts tindran preferència sobre els jutges substituïts en qualsevol crida per a l'exercici de les funcions a què es referixen els articles indicats en el paràgraf anterior, i cessaran en la seua comesa en el moment en què siguen nomenats jutges titulars i destinats a les vacants que es vagen produint, segons l'orde numèric que ocupen en la llista d'aspirants aprovats.»

Setanta-dos. Es modifica l'article 311, que queda redactat així:

«Article 311.

1. De cada quatre vacants que es produïsquen en la categoria de magistrats, dos se'n proveiran per mitjà d'ascens amb els jutges que ocupen el primer lloc en l'escalafó dins d'esta categoria.

Qualsevol jutge podrà renunciar a l'ascens a la categoria de Magistrat notificant-ho expressament al Consell General del Poder Judicial en la forma i termini que este determine. La dita renúncia obligarà a romandre en la categoria de jutge durant dos anys i podrà efectuar-se un màxim de tres vegades. Transcorreguts els terminis assenyalats, el jutge ascendirà en el torn que li corresponga. El jutge que exerceix la renúncia mantindrà el seu lloc en l'escalafó de jutges fins que ascendisca, i no podrà participar en els concursos ordinaris de trasllat mentres romanga en esta situació.

La tercera vacant es proveirà, entre jutges, per mitjà de proves selectives en els ordes jurisdiccionals civil i penal, i d'especialització en els ordes contenciosos administratius i social.

La quarta vacant es proveirà per concurs, entre juristes de reconeguda competència i amb més de 10 anys d'exercici professional, que superen el curs de formació al qual es referix l'apartat 5 de l'article 301. Al seu torn, una tercera part d'estes vacants

es reservarà a membres del Cos de Secretaris Judicials de primera o segona categoria.

Per este procediment només podrà convocar-se un nombre de places que no supere el total de les efectivament vacants més les previsibles que es produïsquen durant el temps en què es prolongue la resolució del concurs.

2. Per a l'ascens per escalafó serà necessari que hagen prestat tres anys de servicis efectius com a jutges. Per a presentar-se a les proves selectives o d'especialització bastarà, no obstant això, amb dos anys de servicis efectius, siga quina siga la situació administrativa del candidat. Podran presentar-se també a les proves d'especialització en els ordes contenciosos administratius i social els membres de la Carrera Judicial amb categoria de magistrat i, com a forma d'accés a la Carrera Judicial, els de la Carrera Fiscal; en ambdós casos, serà necessari haver prestat almenys dos anys de servicis efectius en les seues respectives carreres. La mateixa exigència es requerirà als qui es presenten a les proves selectives a les quals es referix l'apartat 4 de l'article 329.

3. El Consell General del Poder Judicial podrà realitzar per especialitats totes o algunes de les convocatòries de concurs per a l'accés a la Carrera Judicial per la categoria de magistrat de juristes de reconeguda competència, limitant aquelles a la valoració de mèrits relatius a la matèria corresponent i reservant a este efecte places de característiques adequades dins de la proporció general establida en l'apartat 1.

4. Els qui accedisquen a la categoria de magistrat sense pertànyer amb anterioritat a la Carrera Judicial s'incorporaran a l'escalafó immediatament a continuació de l'últim magistrat que haja accedit a la categoria. No podran obtindre la situació d'excedència voluntària, excepte en els casos previstos en l'article 356 d) i e), fins a haver completat el temps de servicis efectius en la Carrera Judicial que estableix el paràgraf c) de l'esmentat article.

5. Als qui superen les proves d'especialització en els ordes contenciosos administratiu i social, pertanyent amb anterioritat a la carrera fiscal, se'ls computarà en la carrera judicial el temps de servicis prestats en aquella quan participen en concursos que tinguen com a objecte la provisió de places i càrrecs de nomenament discrecional.

6. Els qui, d'acord amb les previsions de l'apartat 4 d'este article, a partir d'eixe moment ingresen en la carrera judicial en concurs limitat conforme a l'apartat 3, no podran ocupar places corresponents a un orde jurisdiccional o una especialitat distinta, llevat que superen les proves d'especialització previstes en esta llei en matèria contenciosa administrativa, social o mercantil.

7. Les vacants que no resulten cobertes per este procediment creixeran el torn de proves selectives i d'especialització, si estan convocades, o, en qualsevol altre cas, el d'antiguitat.

8. En els ordes contenciosos administratiu i social, el nombre de places de magistrat especialista que es convoquen no podrà ser superior al del nombre de vacants a la data de la convocatòria.»

Setanta-tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 312, en els termes següents:

«Article 312.

1. Les proves selectives per a la promoció de la categoria de jutge a la de magistrat en els ordes jurisdiccional civil i penal se celebraran en l'Escola Judicial, i tendran a apreciar el grau de capacitat

i la formació jurídica dels candidats, així com els seus coneixements en les distintes branques del dret. Podran consistir en la realització d'estudis, superació de cursos, elaboració de dictàmens o resolucions i la seua defensa davant del Tribunal, exposició de temes i contestació a les observacions que el Tribunal formule o en altres exercicis semblants.»

Setanta-quatre. Es modifica l'article 313, que passa a tindre la redacció següent:

«Article 313.

1. El Consell General del Poder Judicial, a l'hora de convocar els concursos de mèrits a què es referix l'article 311, aprovarà les bases a què haja de subjectar-se la celebració d'estos, en les quals graduarà la puntuació màxima d'acord amb el barem que s'establix en el següent apartat.

2. El barem establirà la valoració dels mèrits següents:

a) Títol de Llicenciat en Dret amb qualificació superior a aprovat, incloent-hi l'expedient acadèmic.

b) Títol de Doctor en Dret i qualificació aconseguida en la seua obtenció, incloent-hi l'expedient acadèmic.

c) Anys d'exercici efectiu de l'advocacia davant dels jutjats i tribunals, dictàmens emesos i assessoraments prestats.

d) Anys de servici efectiu com a catedràtics o com a professors titulars de disciplines jurídiques en universitats públiques o en categories semblants en universitats privades, amb dedicació a temps complet.

e) Anys de servici com a funcionari de carrera en qualssevol altres cossos de les Administracions públiques per a l'ingrés dels quals s'exigisca expressament estar en possessió del títol de Doctor o Llicenciat en Dret i impliquen intervenció davant dels Tribunals de Justícia, en la Carrera Fiscal o en el Cos de Secretaris Judicials, destinacions servides i funcions exercides en estos.

f) Anys d'exercici efectiu de funcions judicials sense pertànyer a la Carrera Judicial i nombre de resolucions dictades, valorant-se a més la qualitat d'estes.

g) Publicacions científicojurídiques.

h) Ponències i comunicacions en congressos i cursos de rellevant interès jurídic.

i) Realització de cursos d'especialització jurídica de duració no inferior a tres-centes hores, així com l'obtenció de la suficiència investigadora acreditada per l'Agència Nacional de la Qualitat i Acreditació.

j) Haver aprovat algun dels exercicis que integren les proves d'accés per al torn lliure a la Carrera Judicial.

3. També s'inclouran en les bases la realització de proves pràctiques relatives a l'elaboració d'un dictamen que permeta al tribunal valorar l'aptitud del candidat.

4. El Consell General del Poder Judicial, a l'hora de convocar-se el concurs, determinarà la puntuació màxima dels mèrits compresos en cada una de les lletres de l'apartat 2 anterior, de manera que no supere la màxima que s'atribuísca a la suma d'altres dos. La puntuació dels mèrits compresos en els paràgrafs c), d), e) i f) d'este apartat no podrà ser inferior a la màxima que s'atribuísca a qualssevol altres mèrits de les restants lletres d'este.

5. Només podran ser apreciats pel tribunal qualificador els mèrits que, estant compresos en el barem, guarden relació amb les matèries pròpies de l'orde jurisdiccional a què es referix la convocatòria del concurs, sempre que hagen sigut degudament acreditats per l'interessat.

6. En les bases s'establiran les previsions necessàries perquè el tribunal qualificador pugui tindre coneixement de totes les incidències que hagen pogut afectar els concursants durant la seua vida professional i que puguen tindre importància per a valorar la seua aptitud en l'exercici de la funció judicial.

7. Per a valorar els mèrits a què es referix l'apartat 2 d'este article, que hagen sigut adduïts pels sol·licitants, les bases de les convocatòries establiran la facultat del tribunal de convocar els candidats o aquells que aconseguisquen inicialment una determinada puntuació a una entrevista, d'una duració màxima d'una hora, en la qual es debatran els mèrits adduïts pel candidat i el seu currículum professional. L'entrevista tindrà com a exclusiu objecte acreditar la realitat de la formació jurídica i capacitat per a ingressar en la Carrera Judicial, aduïda a través dels mèrits allegats, i no podrà convertir-se en un examen general de coneixements jurídics.

8. En les bases es fixarà la forma de valoració dels mèrits professionals que es posen de manifest en ocasió de l'entrevista.

La dita valoració tindrà com a límit l'augment o disminució de la puntuació inicial d'aquells en la proporció màxima que es fixe, sense perjudici del que disposa l'apartat 10 d'este article.

9. El tribunal alçarà acta suficientment expressiva del contingut i del resultat de l'entrevista, en la qual s'expressaran els criteris aplicats per a la qualificació definitiva del candidat.

10. En les bases s'establirà el procediment a què s'ajustarà el tribunal per a excloure un candidat per no concórrer en ell la qualitat de jurista de reconeguda competència, ja per insuficiència o falta d'aptitud deduïble de les dades objectives de l'expedient, ja per existir circumstàncies que suposen un demèrit incompatible amb aquella condició, encara que haja superat, d'acord amb el barem fixat, la puntuació mínima exigida. En este cas, l'acord del tribunal es motivarà per separat de la proposta, a la qual s'adjuntarà, i serà notificat a l'interessat pel Consell General del Poder Judicial.

11. El Consell podrà de manera motivada rebutjar un candidat, amb audiència prèvia, a pesar de la proposta favorable del tribunal qualificador, sempre que, amb posterioritat a esta, s'haja tingut coneixement d'alguna circumstància que supose un demèrit insuperable.»

Setanta-cinc. L'article 326 passa a tindre la redacció següent:

«Article 326.

1. L'ascens i promoció professional dels jutges i magistrats dins de la Carrera Judicial estarà basat en els principis de mèrit i capacitat, així com en la idoneïtat i especialització per a l'exercici de les funcions jurisdiccionals corresponents a les diferents destinacions.

2. La provisió de destinacions de la Carrera Judicial es farà per concurs, en la forma que determina esta llei, excepte els de presidents de les Audiències, Tribunals Superiors de Justícia i Audiència Nacional i presidents de Sala i Magistrats del Tribunal Suprem.

3. El Consell General del Poder Judicial, mitjançant un acord motivat, podrà no traure temporalment a concurs determinades vacants, sempre que estiguen adequadament ateses per mitjà de magistrats suplents o jutges substituïts, quan les necessitats de l'Administració de Justícia aconsellen donar preferència a altres de major dificultat o càrrega de treball.»

Setanta-sis. Es dóna una nova redacció a l'article 327, que passa a tindre la redacció següent:

«Article 327.

1. No podran concursar els electes, ni els qui es troben en una situació de les previstes en esta llei que els ho impedisca.

2. Tampoc podran concursar els jutges i magistrats que no porten en la destinació ocupada el temps que reglamentàriament siga determinat pel Consell General del Poder Judicial, tenint en compte la seua naturalesa i les necessitats de l'Administració de Justícia, sense que en cap cas aquell termini pugui ser inferior a un any en destinació forçosa i dos en voluntària.

3. No obstant això, en els altres casos, el Consell General del Poder Judicial, per resolució motivada, podrà ajornar l'efectivitat de la provisió d'una plaça de jutge o magistrat quan el qui haja guanyat el concurs a la dita plaça haja de dedicar atenció preferent a l'òrgan de procedència atesos els retards produïts per causa imputable a este. El dit ajornament tindrà una duració màxima de tres mesos, transcorreguts els quals si la situació de conflicte no ha sigut resolta en els termes fixats per la resolució motivada d'ajornament, el jutge o magistrat perdrà el seu dret a la nova destinació.»

Setanta-set. L'article 329 passa a tindre la redacció següent:

«Article 329.

1. Els concursos per a la provisió dels jutjats es resoldran en favor dels qui, posseint la categoria necessària, tinguen millor lloc en l'escalafó.

2. Els concursos per a la provisió dels Jutjats contenciosos administratius o Socials es resoldran en favor dels qui, posseint la categoria de magistrat especialista en els respectius ordes jurisdiccionals o havent pertangut a l'extingit Cos de Magistrats de Treball, per als Socials, tinguen millor lloc en el seu escalafó. Si no n'hi ha, es cobriran amb magistrats que hagen prestat almenys tres anys de servei, dins dels cinc anteriors a la data de la convocatòria, en els ordes contenciosos administratiu o social, respectivament. A falta d'estos es cobriran per l'orde d'antiguitat establert en l'apartat 1. Els qui obtingueren plaça hauran de participar abans de prendre possessió en la seua nova destinació en les activitats específiques de formació que el Consell General del Poder Judicial estableisca reglamentàriament per als supòsits de canvi d'orde jurisdiccional. En cas que les vacants hagen de cobrir-se per ascens, el Consell General del Poder Judicial establirà igualment activitats específiques i obligatòries de formació que hauran de ser realitzades abans de la presa de possessió d'estes destinacions per aquells jutges als qui corresponga ascendir.

3. Els concursos per a la provisió dels Jutjats de Menors es resoldran en favor dels qui, posseint la categoria de magistrat i acreditant la corresponent especialització en matèria de menors en l'Escola Judicial, tinguen millor lloc en el seu escalafó. Si no n'hi ha, es cobriran per magistrats que hagen

prestat almenys tres anys de servici, dins dels cinc anteriors a la data de la convocatòria, en la jurisdicció de menors. A falta d'estos es cobriran per l'orde d'antiguitat establert en l'apartat 1.

Els qui obtinguen plaça, així com els qui l'obtinguen quan les vacants hagen de cobrir-se per ascens, hauran de participar abans de prendre possessió de la seua nova destinació en les activitats d'especialització en matèria de menors que establisca el Consell General del Poder Judicial.

4. Els concursos per a la provisió dels Jutjats Mercantils es resoldran en favor dels qui, acreditant l'especialització en els assumptes propis d'estos Jutjats obtinguda per mitjà de la superació de les proves d'especialització que reglamentàriament determine el Consell General del Poder Judicial, tinguen millor lloc en el seu escalafó. Si no n'hi ha, es cobriran amb els magistrats que acrediten haver romàs més anys en l'orde jurisdiccional civil. A falta d'estos, per l'orde d'antiguitat establert en l'apartat 1.

Els qui obtinguen plaça hauran de participar abans de prendre possessió en la seua nova destinació en les activitats específiques de formació que el Consell General del Poder Judicial establisca reglamentàriament.

En el cas que les vacants hagen de cobrir-se per ascens, el Consell General del Poder Judicial establirà igualment activitats específiques i obligatòries de formació que hauran de realitzar-se abans de la presa de possessió d'estes destinacions per aquells jutges als qui corresponga ascendir.

5. Els concursos per a la provisió de places dels Jutjats Centrals d'Instrucció, Centrals Penals, Centrals de Menors i de Vigilància Penitenciària es resoldran a favor dels qui presten servicis en l'orde jurisdiccional penal durant els huit anys immediatament anteriors a la data de la convocatòria; en defecte d'este criteri, en favor de qui exercisca millor lloc en l'escalafó.

Els concursos per a la provisió de places dels Jutjats Centrals contenciosos administratius es resoldran en favor dels qui exerciten l'especialitat en este orde jurisdiccional; si no n'hi ha, pels que presten servicis en este orde durant els huit anys immediatament anteriors a la data de la convocatòria; i en defecte d'estos criteris, per qui exercisca millor lloc en l'escalafó. En eixe últim cas els qui obtinguen plaça hauran de participar abans de prendre possessió en la seua nova destinació en les activitats específiques de formació que el Consell General del Poder Judicial establisca reglamentàriament per als supòsits de canvi d'orde jurisdiccional.

6. Els membres de la carrera judicial que, destinats en Jutjats Contenciosos Administratius, Jutjats Socials, Jutjats Mercantils o Jutjats de Primera Instància amb competències en matèries mercantils, adquirisquen condició d'especialista en els seus respectius ordes, podran continuar en la seua destinació.»

Setanta-huit. Es dóna una nova redacció a l'article 330, en els termes següents:

«Article 330.

1. Els concursos per a la provisió de les places de magistrats de les Sales o Seccions de l'Audiència Nacional, dels Tribunals Superiors de Justícia i de les Audiències es resoldran en favor dels qui, exercitant la categoria necessària, tinguen millor lloc en l'escalafó, sense perjuí de les excepcions que establixen els apartats següents.

2. En cada Sala o Secció del Contenciosa Administrativa dels Tribunals Superiors de Justícia, una de les places es reservarà a magistrat especialista en este orde jurisdiccional, amb preferència del qui ocupe millor lloc en el seu escalafó. Si la Sala o Secció es compon de cinc o més magistrats, el nombre de places cobertes per este sistema serà de dos, mantenint-se idèntica proporció en els increments successius. No obstant això, si un membre de la Sala o Secció adquireix la condició d'especialista en este orde, podrà continuar en la seua destinació fins que se li adjudique la primera vacant d'especialista que es produísca. En els concursos per a la provisió de la resta de places tindran preferència aquells magistrats que presten els seus servicis en este orde jurisdiccional durant els huit anys immediatament anteriors a la data de la convocatòria.

3. En cada Sala o Secció Social dels Tribunals Superiors de Justícia, una de les places es reservarà a magistrat especialista en este orde jurisdiccional o que haja pertangut a l'extingit Cos de Magistrats de Treball, amb preferència de qui ocupe el millor lloc en el seu escalafó. Si la Sala o Secció es compon de cinc o més magistrats, el nombre de places cobertes per este sistema serà de dos, mantenint-se idèntica proporció en els increments successius.

No obstant això, si un membre de la Sala o Secció adquireix la condició d'especialista en este orde, podrà continuar en la seua destinació fins que se li adjudique la primera vacant d'especialista que es produísca. En els concursos per a la provisió de la resta de places tindran preferència aquells magistrats que presten els seus servicis en este orde jurisdiccional durant els huit anys immediatament anteriors a la data de la convocatòria.

4. En les Salas Civils i Penals dels Tribunals Superiors de Justícia, una de cada tres places es cobrirà per un jurista de reconegut prestigi amb més de 10 anys d'exercici professional en la comunitat autònoma, nomenat a proposta del Consell General del Poder Judicial sobre una terna presentada per l'Assemblea legislativa; les restants places seran cobertes per magistrats nomenats a proposta del Consell General del Poder Judicial entre els qui porten 10 anys en la categoria i en l'orde jurisdiccional civil o penal i tinguen especials coneixements en dret civil, foral o especial, propi de la Comunitat Autònoma.

En el cas d'existir les seccions d'apel·lació a què es referix l'article 73.6, les places de les dites seccions es cobriran d'acord amb allò que establix este article.

Quan la sensible i continuada diferència en el volum de treball de les distintes Sales dels Tribunals Superiors de Justícia ho aconselle, els magistrats de qualsevol d'estes, amb l'acord favorable de la Sala de Govern amb la proposta prèvia del president del Tribunal, podran ser adscrits pel Consell General del Poder Judicial, totalment o parcialment, i sense que això signifiqui cap increment retributiu, a una altra Sala d'este Tribunal Superior de Justícia. Per a l'adscripció es valoraran l'antiguitat en l'escalafó i l'especialitat o experiència dels magistrats afectats i, si és possible, les seues preferències.

5. Els concursos per a la provisió de places d'Audiències Provincials s'ajustaran a les regles següents:

a) Si hi ha diverses seccions i estes estan dividides per ordes jurisdiccional, tindran preferència en el concurs aquells magistrats que presten servicis en l'orde jurisdiccional corresponent durant

els sis anys immediatament anteriors a la data de la convocatòria. L'antiguitat en òrgans mixtos es computarà per mitat a estos efectes solament.

b) Si hi ha una o diverses seccions de les Audiències Provincials que coneguen en segona instància dels recursos interposats contra tot tipus de resolucions dictades pels Jutjats Mercantils, tindran preferència en el concurs per a la provisió de les seues places aquells magistrats que, acreditant l'especialització en els assumptes propis d'estos jutjats, obtinguda per mitjà de la superació de les proves selectives que reglamentàriament determine el Consell General del Poder Judicial, tinguen millor lloc en el seu escalafó. Si no n'hi ha, es cobriran amb els magistrats que acrediten haver romàs més temps en l'orde jurisdiccional civil. A falta d'estos, pels magistrats que acrediten haver romàs més temps en òrgans jurisdiccionals mixtos.

6. En defecte dels criteris previstos en els apartats 2 a 5, la provisió de places es resoldrà de conformitat amb el que preveu l'apartat 1 d'este article.

7. Els concursos per a la provisió de places de les sales de l'Audiència Nacional es resoldran en favor dels qui exercisquen la corresponent especialització en l'orde respectiu; si no n'hi ha, pels qui presten servicis en l'orde jurisdiccional corresponent durant els huit anys immediatament anteriors a la data de la convocatòria; i en defecte de tots estos criteris, per qui ocupe millor lloc en l'escalafó.

La provisió de places de la Sala d'Apel·lació de l'Audiència Nacional es resoldrà a favor dels qui, amb més de 15 anys d'antiguitat en la carrera, hagen prestat servicis almenys durant 10 anys en l'orde jurisdiccional penal, preferint-se entre ells els qui tinguen la condició d'especialista.

8. En els ordes contenciosos administratiu i social, el nombre de places de magistrat especialista que es convoquen no podrà ser superior al del nombre de vacants a la data de la convocatòria.»

Setanta-nou. Es dóna una nova redacció a l'article 333, el contingut de la qual serà el següent:

«Article 333.

1. Les places de president de Sala de l'Audiència Nacional, així com les de president de Sala dels Tribunals Superiors de Justícia, es proveiran, per un període de cinc anys, a proposta del Consell General del Poder Judicial, entre magistrats que hagen prestat 10 anys de servicis en esta categoria i huit en l'orde jurisdiccional de què es tracte. No obstant això, la Presidència de la Sala d'Apel·lació de l'Audiència Nacional es proveirà entre magistrats amb més de 15 anys d'antiguitat en la carrera que hagen prestat servicis almenys durant 10 anys en l'orde jurisdiccional penal, preferint-se entre ells qui exercisca la condició d'especialista. Les de president de Secció de l'Audiència Nacional, Tribunals Superiors de Justícia i Audiències Provincials es cobriran per concurs, que es resoldrà de conformitat amb les regles establides en l'article 330.

2. No podran accedir a estes Presidències els qui es troben sancionats disciplinàriament per comissió de falta greu o molt greu, l'anotació de la qual en l'expedient no haja sigut cancel·lada.»

Huitanta. L'apartat 1 de l'article 335 queda redactat així:

«1. Les places de president de Sala de l'Audiència Nacional es proveiran en la forma prevista en l'article 333.»

Huitanta-un. Es dóna la següent redacció al paràgraf inicial de l'article 338:

«Els presidents de l'Audiència Nacional, dels Tribunals Superiors de Justícia, de les Audiències, de Sala de l'Audiència Nacional i de Sala dels Tribunals Superiors de Justícia, cessaran per alguna de les causes següents:»

Huitanta-dos. L'article 339 queda redactat així:

«Article 339.

El president de l'Audiència Nacional i els presidents dels Tribunals Superiors de Justícia, quan cessen en el càrrec, quedaran adscrits, a la seua elecció, al Tribunal o Audiència en què cessen o a aquell del qual vinguen en la seua última destinació, fins a l'adjudicació de la plaça corresponent del que hagen triat, tenint preferència, a més, durant els tres anys següents al cessament, a qualsevol plaça de la seua categoria de què han de proveir-se per concurs voluntari no reservada a especialista.»

Huitanta-tres. Es dóna una nova redacció a l'article 340, en els termes següents:

«Article 340.

Els presidents de Sala de l'Audiència Nacional, els presidents de Sala dels Tribunals Superiors de Justícia i els presidents de les Audiències Provincials que cessen en el seu càrrec quedaran adscrits, a la seua elecció, al Tribunal o Audiència en què cessen o a aquell del qual vinguen en la seua última destinació, fins a l'adjudicació de la plaça corresponent del que hagen triat, tenint preferència, a més, durant els dos anys següents al cessament, a qualsevol plaça de la seua categoria de què han de proveir-se per concurs voluntari no reservada a especialista.»

Huitanta-quatre. L'article 344 passarà a tindre el tenor següent:

«Article 344.

De cada quatre places reservades a la Carrera Judicial, correspondran:

a) Dos a magistrats que hagen accedit a la categoria per mitjà de les corresponents proves de selecció en l'orde jurisdiccional civil i penal o que les superen posseint eixa categoria, o, en funció de l'orde jurisdiccional, dos a magistrats especialistes en l'orde jurisdiccional contenciosos administratiu i social o que pertanga en este últim cas a l'extingit Cos de Magistrats de Treball. En este torn s'exigiran 15 anys en la Carrera i només cinc en la categoria.

A l'efecte de la reserva de places en l'orde jurisdiccional civil, els magistrats que hagen superat les proves d'especialització en matèria mercantil s'equipararan als qui hagen superat les proves de selecció en l'orde jurisdiccional civil.

b) Dos a magistrats que reunisquen les condicions generals per a l'accés al Tribunal Suprem assenyalades en l'article anterior.»

Huitanta-cinc. L'article 348 passa a tindre la redacció següent:

«Article 348.

Els jutges i magistrats poden trobar-se en alguna de les situacions següents:

- a) Servici actiu
- b) Servicis especials
- c) Excedència voluntària
- d) Suspensió de funcions.»

Huitanta-sis. L'article 349 passa a tindre la redacció següent:

«Article 349.

«1. Els jutges i magistrats estaran en situació de servici actiu quan ocupen plaça corresponent a la Carrera Judicial, quan es troben adscrits provisionalment, quan hagen sigut nomenats jutges adjunts, o quan els haja sigut conferida comissió de servici amb caràcter temporal.

2. Quan es produïska la supressió o reconversió amb canvi d'orde jurisdiccional d'una plaça de la qual siga titular un jutge o magistrat, este quedarà adscrit a disposició del president del Tribunal Superior de Justícia, en els termes establits en l'article 118.2 i 3.»

Huitanta-set. Es dóna una nova redacció a l'article 350, en els termes següents:

«Article 350.

1. El Consell General del Poder Judicial podrà conferir comissió de servici als jutges i magistrats, que no podrà excedir d'un any, prorrogable per un altre:

- a) per a prestar servicis en un altre jutjat o tribunal, amb rellevament de funcions o sense;
- b) per a prestar servicis en el Ministeri de Justícia, amb rellevament o sense de funcions;
- c) per a participar en missions de cooperació jurídica internacional, quan no corresponga la declaració de servicis especials.

2. Les comissions de servici requerixen la conformitat de l'interessat, així com l'informe del seu superior jeràrquic i el del Servici d'Inspecció del Consell General del Poder Judicial. Només podran conferir-se, en resolució motivada, si el prevalent interès del servici i les necessitats de l'Administració de Justícia ho permeten.»

Huitanta-huit. L'article 351 passa a tindre la redacció següent:

«Article 351.

Els jutges i magistrats seran declarats en la situació de servicis especials:

- a) Quan siguen nomenats president del Tribunal Suprem, fiscal General de l'Estat, vocal del Consell General del Poder Judicial, magistrat del Tribunal Constitucional, defensor del poble o els seus adjunts, conseller del Tribunal de Comptes, conseller d'estat, president o vocal del Tribunal de Defensa de la Competència, director de l'Agència de Protecció de Dades o membre d'alts tribunals internacionals de justícia, o titulars o membres dels òrgans equivalents de les comunitats autònomes.
- b) Quan siguen autoritzats pel Consell General del Poder Judicial per a realitzar una missió inter-

nacional per període determinat, superior a sis mesos, en organismes internacionals, governs o entitats públiques estrangeres o en programes de cooperació internacional, amb declaració prèvia d'interès pel Ministeri d'Assumptes Exteriors.

c) Quan adquirisquen la condició de funcionaris al servici d'Organitzacions Internacionals o de caràcter supranacional.

d) Quan siguen nomenats lletrats al servici del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees, del Tribunal Constitucional, del Consell General del Poder Judicial o del Tribunal Suprem, o magistrats del Gabinet Tècnic del Tribunal Suprem, o siguen adscrits al servici del Defensor del Poble o òrgan equivalent de les comunitats autònomes.

e) Quan presten servici, en virtut de nomenament per reial decret, o per decret en les comunitats autònomes, en càrrecs que no tinguen rang superior a director general.»

Huitanta-nou. L'article 352 passa a tindre la redacció següent:

«Article 352.

Els magistrats del Tribunal Suprem seran declarats en la situació de servicis especials si són designats per a exercir algun dels càrrecs següents:

- a) Vocal del Consell General del Poder Judicial.
- b) Magistrat del Tribunal Constitucional.
- c) Membre d'Alts Tribunals Internacionals de Justícia.
- d) Fiscal General de l'Estat.»

Noranta. L'article 353 passa a tindre la redacció següent:

«Article 353.

La situació de servicis especials serà declarada d'ofici pel Consell General del Poder Judicial, o a instància de l'interessat, una vegada es verifique el supòsit que la determina, i amb efectes des del moment que es va produir el nomenament corresponent.»

Noranta-un. Es dóna una nova redacció a l'article 354, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 354.

1. Els jutges i magistrats en situació de servicis especials percebran la retribució del lloc o càrrec que exercisquen, sense perjudi del dret a la remuneració per la seua antiguitat en la carrera judicial.

2. Als jutges i magistrats en situació de servicis especials se'ls computarà el temps que romanguen en esta situació als efectes d'ascensos, antiguitat i drets passius. Tindran dret a la reserva de la plaça que ocuparen en passar a eixa situació o la que puguen obtindre durant la seua permanència en esta.»

Noranta-dos. Es dóna una nova redacció a l'article 355, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 355.

En cessar en el lloc o càrrec determinant de la situació de servicis especials hauran de sol·licitar el reingrés al servici actiu en el termini màxim de 10 dies a comptar des del següent al cessament i incorporar-se a la seua destinació dins dels 20 dies immediatament següents; si no ho fa així, seran declarats en situació d'excedència voluntària amb

efectes des del dia en què van cessar en el lloc o càrrec exercits. El reingrés tindrà efectes econòmics i administratius des de la data de la sol·licitud.»

Noranta-tres. Es dóna una nova redacció a l'article 356, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 356.

Correspondrà declarar en la situació d'excedència voluntària, a petició del jutge o magistrat, en els casos següents:

a) Quan es trobe en situació de servici actiu en un cos o escala de les Administracions públiques o en la carrera fiscal.

b) Quan passe a exercir càrrecs o prestar servicis en organismes o entitats del sector públic, i no li corresponga quedar en una altra situació. En este supòsit, produït el cessament en el càrrec o servici, haurà de sol·licitar el reingrés en el servici actiu en el termini màxim de 10 dies a comptar des del següent al cessament. Si no ho fa així, se'l declararà en situació d'excedència voluntària per interès particular.

c) Per interès particular, sempre que haja presat servicis en la carrera judicial durant els cinc anys immediatament anteriors, sense que en esta situació es puga romandre menys de dos anys.

La declaració d'esta situació quedarà subordinada a les necessitats de l'Administració de Justícia. No podrà declarar-se quan al jutge o magistrat se li instruisca expedient disciplinari.

d) Per a l'atenció dels fills, per un període no superior a tres anys per a atendre cada fill, tant com ho siga per naturalesa, per adopció, per acolliment permanent o preadoptiu, a comptar de la data de naixement o des de la data de la resolució judicial o administrativa que ho acorde, respectivament. Els successius fills donaran dret a un nou període d'excedència que, si és el cas, posarà fi a aquell que estiga gaudint-se. Quan el pare i la mare treballen, només un podrà exercir este dret.

e) També tindran dret a un període d'excedència, de duració no superior a un any, per tindre cura d'un familiar que es trobe a càrrec seu, fins al segon grau inclusivament de consanguinitat o afinitat que, per raons d'edat, accident o malaltia, no puga valdre's per si mateix i no exercisca activitat retribuïda.

El període d'excedència serà únic per cada subjecte causant. Quan un nou subjecte causant done origen a una nova excedència, l'inici del període d'esta posarà fi a aquell que estiga gaudint-se.

Esta excedència i la regulada en l'apartat anterior constitueixen un dret individual dels membres de la carrera judicial. En el cas que dos dels seus membres generen el dret a disfrutar-les pel mateix subjecte causant, el Consell General del Poder Judicial podrà limitar el seu exercici simultani per raons justificades relacionades amb les necessitats i el funcionament dels servicis.

f) Quan siga nomenat per a càrrec polític o de confiança, excepte els supòsits enunciats en l'article 351, o quan es presente com a candidat en eleccions per a accedir a càrrecs públics representatius en el Parlament Europeu, Congrés dels Diputats, Senat, Assemblees Legislatives de les comunitats autònomes o corporacions locals. Si no resulta elegit, haurà d'optar, comunicant-ho així al Consell General del Poder Judicial, en el termini de

trenta dies, per continuar en la situació d'excedència voluntària o per reingressar en el servici actiu.»

Noranta-quatre. Es dóna una nova redacció a l'article 357, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 357.

Quan un magistrat del Tribunal Suprem sol·licite l'excedència voluntària i se li concedisca, perdrà la condició de magistrat, excepte en el supòsit previst en el paràgraf d) de l'article anterior. En els altres casos quedarà integrat, en situació d'excedència voluntària, dins de la categoria de magistrat.»

Noranta-cinc. Es dóna una nova redacció a l'article 358, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 358.

1. L'excedència voluntària, en les seues distintes modalitats, no produïx reserva de plaça. El jutge o magistrat, mentres es trobe en esta, no meritirà retribucions ni li serà computat el temps que haja romàs en esta situació a efectes d'ascensos, antiguitat i drets passius, excepte el que disposa l'apartat 2 d'este article i el que estableix la normativa de classes passives.

2. S'exceptuen del que preveu l'apartat anterior, les excedències voluntàries per a l'atenció dels fills i per tindre cura d'un familiar a què es referixen els paràgrafs d) i e) de l'article 356, en les quals el període de permanència en les dites situacions serà computable als efectes de triennis i drets passius. Durant el primer any, es tindrà dret a la reserva de la plaça en què exerciren les seues funcions i al còmput de l'antiguitat. Transcorregut este període, la dita reserva ho serà a un lloc en la mateixa província i de la mateixa categoria, havent de sol·licitar, en el mes anterior a la finalització del període màxim de permanència en esta, el reingrés al servici actiu; si no ho fa així, serà declarat d'ofici en la situació d'excedència voluntària per interès particular.

3. Els qui es troben en la situació d'excedència a què es referix el paràgraf f) de l'article 356, en el cas que sol·liciten el reingrés al servici actiu, quedaran adscrits al president del Tribunal Superior de Justícia de la comunitat autònoma de la seua última destinació, tenint preferència per a obtindre lloc de la seua categoria en la província o, si no n'hi ha, Comunitat Autònoma d'esta última destinació.»

Noranta-sis. Es dóna una nova redacció a l'article 359, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 359.

1. El reingrés en el servici actiu del jutge o magistrat en situació d'excedència voluntària per interès particular de duració superior a 10 anys exigirà la declaració prèvia d'aptitud pel Consell General del Poder Judicial, que demanarà els informes i practicarà les actuacions necessàries per a la seua comprovació.

2. Els jutges i magistrats en situació administrativa d'excedència voluntària que sol·liciten el reingrés al servici actiu i, si és el cas, obtinguen la corresponent declaració d'aptitud, estaran obligats a participar en tots els concursos que s'anuncien per a cobrir places de la seua categoria fins a obtindre destinació. Si no ho fan així, se'ls declararà

en situació d'excedència voluntària per interès particular, i quedarà sense efecte la declaració d'apertitud si s'ha produït.»

Noranta-set. Es dóna una nova redacció a l'article 360, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 360.

Una vegada reincorporat al servei actiu el jutge o magistrat en situació d'excedència voluntària per la causa prevista en el paràgraf f) de l'article 356, no podrà accedir, durant els cinc anys següents, a lloc de la carrera judicial que no siga dels que es proveïxen per estricta antiguitat.»

Noranta-huit. Es dóna una nova redacció a l'article 361, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 361.

1. El jutge o magistrat serà declarat en situació de suspensió de funcions, provisional o definitiva, en els casos i en la manera establits en esta Llei.

2. El jutge o magistrat declarat suspens quedarà privat de l'exercici de les seues funcions durant el temps que dure la suspensió.»

Noranta-nou. Es dóna una nova redacció a l'article 362, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 362.

1. La suspensió provisional podrà acordar-se durant la tramitació d'un procediment judicial o disciplinari.

2. La suspensió provisional durant la tramitació d'un procediment disciplinari no podrà excedir de sis mesos, excepte en cas de paralització del procediment per causa imputable a l'interessat.»

Cent. Es dóna una nova redacció a l'article 363, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 363.

El suspens provisional tindrà dret a percebre les seues retribucions bàsiques, excepte en el cas de paralització del procediment disciplinari per causa imputable a este, que comportarà la pèrdua de tota retribució mentres es mantinga la dita paralització. Així mateix, no s'acreditarà cap haver en cas d'incompareixença o de rebellia.»

Cent u. Es dóna una nova redacció a l'article 364, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 364.

Quan la suspensió no siga declarada definitiva ni s'acorde la separació, el temps de duració d'aquella es computarà com de servei actiu i s'acordarà la immediata incorporació del suspens a la seua plaça, amb reconeixement de tots els drets econòmics i la resta que corresponguen des de la data en què la suspensió va produir efectes.»

Cent dos. L'article 365 passa a tindre la redacció següent:

«Article 365.

1. La suspensió tindrà caràcter definitiu quan s'impose en virtut de condemna o com a sanció disciplinària, computant-se el temps de suspensió provisional.

2. La suspensió definitiva superior a sis mesos implicarà la pèrdua de la destinació. La vacant produïda es cobrirà en forma ordinària.

3. La suspensió definitiva suposarà la privació de tots els drets inherents a la condició de jutge o magistrat fins que reingresse, si és el cas, al servei actiu.

4. Mentres no transcórrega el termini de suspensió no correspondrà cap canvi de situació administrativa.»

Cent tres. Es dóna una nova redacció a l'article 366, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 366.

1. El jutge o magistrat suspens definitivament haurà de sol·licitar el reingrés al servei actiu amb un mes d'antelació a la finalització del període de suspensió. El reingrés produirà efectes econòmics i administratius des de la data d'extinció de la responsabilitat penal o disciplinària.

2. Si no és sol·licitat el reingrés en el temps assenyalat en l'apartat anterior, se'l declararà en situació d'excedència voluntària per interès particular, amb efectes des de la data en què finalitze el període de suspensió.»

Cent quatre. Es dóna una nova redacció a l'article 367, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 367.

1. El reingrés en el servei actiu dels suspesos exigirà la declaració prèvia d'aptitud pel Consell General del Poder Judicial, que demanarà els informes i practicarà les actuacions necessàries per a la seua comprovació.

2. Després de la declaració d'aptitud, el jutge o magistrat haurà de participar en tots els concursos que s'anuncien per a cobrir places de la seua categoria fins a obtindre destinació. Si no ho fa així, se'l declararà en situació d'excedència voluntària per interès particular, quedarà sense efecte la declaració d'aptitud.»

Cent cinc. Es dóna una nova redacció a l'article 368, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 368.

La concurrència de peticions per a l'adjudicació de vacants entre els qui hagen de reingressar al servei actiu, es regirà per l'orde següent:

- a) Suspesos.
- b) Rehabilitats.
- c) Excedents voluntaris.»

Cent sis. Es dóna una nova redacció a l'article 369, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 369.

El canvi de la situació administrativa en què es troben els jutges o magistrats podrà tindre lloc sempre que es reunisquen els requisits exigits en cada cas sense necessitat de reingrés al servei actiu.»

Cent set. L'article 370 queda redactat en els termes següents:

«Article 370.

1. Els jutges i magistrats residiran en la població on tinga la seua seu el jutjat o tribunal que servisquen i no podran absentar-se de la circumscripció en què exercisquen les seues funcions, excepte quan ho exigisca el compliment dels seus deures judicials o usen de llicència o permís.

2. La Sala de Govern del Tribunal de què depenguen podrà autoritzar per causes justificades la resi-

dència en lloc distint, sempre que siga compatible amb l'exacte compliment de les tasques pròpies del càrrec.

3. No es consideraran absències als efectes d'este article els desplaçaments fora de la seua seu que efectuen els magistrats o jutges que no siguen únics o no es troben de guàrdia, des del final de les hores d'audiència de la vespra de dia inhàbil fins al començament de l'audiència del primer dia hàbil següent.»

Cent huit. Es dona una nova redacció a l'article 373, en els termes següents:

«Article 373.

1. Els jutges i magistrats tindran dret a llicències per raó de matrimoni de 15 dies de duració.

2. També tindran dret a una llicència en cas de part, adopció i acolliment tant preadoptiu com permanent, la duració i les condicions de la qual es regularan per la legislació general en esta matèria. El Consell General del Poder Judicial, per mitjà de reglament, adaptarà la dita normativa a les particularitats de la carrera judicial.

En els supòsits d'adopció internacional, quan siga necessari el desplaçament previ dels pares al país d'origen de l'adoptat, el permís previst en este article podrà iniciar-se fins a quatre setmanes abans de la resolució per la qual es constituïska l'adopció.

3. Tindran també dret a llicència, sense limitació dels seus havers, per a realitzar estudis relacionats amb la funció judicial, amb un informe previ favorable del president del Tribunal corresponent, que tindrà en compte les necessitats del servici.

Finalitzada la llicència, s'eleva al Consell General del Poder Judicial memòria dels treballs realitzats, i si el seu contingut no és prou per a justificar-la, es compensarà la llicència amb el temps que es determine de les vacances de l'interessat.

4. També podran gaudir de permisos de tres dies, sense que puguen excedir de sis permisos en l'any natural, ni d'un al mes.

Per a la seua concessió, el peticionari haurà de justificar la necessitat als superiors respectius, dels quals hauran d'obtenir autorització, els qui podran denegar-los quan coincidisquen amb assenyalaments, vistes o deliberacions llevat que es justifique que la petició obeïx a una causa imprevista o d'urgència.

5. Pel naixement de fill o per la defunció, accident o malaltia greus o hospitalització del cònjuge, de persona a qui estiguera unit per anàloga relació d'afectivitat o d'un familiar dins del primer grau de consanguinitat o afinitat, els jutges o magistrats podran disposar d'un permís de tres dies, llevat que es necessite fer un desplaçament a este efecte, i en este cas, serà de cinc dies.

Estos permisos quedaran reduïts a dos i quatre dies, respectivament, quan la defunció i les altres circumstàncies assenyalades afecten familiars en segon grau d'afinitat o consanguinitat.»

Cent nou. Es dona una nova redacció a l'article 401, en els termes següents:

«Article 401.

D'acord amb el que estableix l'article 127 de la Constitució, es reconeix el dret de lliure associació professional de jutges i magistrats integrants de la Carrera Judicial, que s'exercirà d'acord amb les regles següents:

1a. Les associacions de jutges i magistrats tindran personalitat jurídica i plena capacitat per al compliment dels seus fins.

2a. Podran tindre com a fins lícits la defensa dels interessos professionals dels seus membres en tots els aspectes i la realització d'activitats encaminades al servici de la Justícia en general. No podran dur a terme activitats polítiques ni tindre vinculacions amb partits polítics o sindicats.

3a. Les associacions de jutges i magistrats hauran de tindre àmbit nacional, sense perjudi de l'existència de seccions l'àmbit de les quals coincidisca amb el d'un Tribunal Superior de Justícia.

4a. Els jutges i magistrats podran lliurement associar-se o no a associacions professionals.

5a. Només podran formar part d'estes els qui tinguen la condició de jutges i magistrats en servici actiu. Cap jutge o magistrat podrà estar afiliat a més d'una associació professional.

6a. Les associacions professionals de jutges i magistrats integrants de la Carrera Judicial quedaran vàlidament constituïdes des que s'inscriuen en el registre que serà portat a este efecte pel Consell General del Poder Judicial. La inscripció es realitzarà a sol·licitud de qualsevol dels promotors, a la qual s'acompanyarà el text dels estatuts i una relació d'afiliats.

Només podrà denegar-se la inscripció quan l'associació o els seus estatuts no s'ajusten als requisits legalment exigits.

7a. Els estatuts hauran d'expressar, com a mínim, les mencions següents:

- a) Nom de l'associació.
- b) Fins específics.
- c) Organització i representació de l'associació.

La seua estructura interna i funcionament hauran de ser democràtics.

- d) Règim d'afiliació.
- e) Mitjans econòmics i règim de quotes.
- f) Maneres d'elegir-se els càrrecs directius de l'associació.

8a. La suspensió o dissolució de les associacions professionals quedarà sotmesa al règim establert per al dret d'associació en general.

9a. S'aplicaran supletòriament les normes reguladores del dret d'associació en general.»

Cent deu. L'article 403 queda redactat de la manera següent:

«Article 403.

1. El règim de retribucions dels jutges i magistrats s'inspirarà en els principis d'objectivitat, equitat, transparència i estabilitat, atenent per a la seua fixació la dedicació a la funció jurisdiccional, a la categoria i a l'hora de prestació de servicis. Es retribuirà, a més, la responsabilitat del càrrec i el lloc de treball.

2. En tot cas, les retribucions dels jutges i magistrats estaran integrades, amb caràcter general, per un component fix i un altre de variable per objectius, que valore específicament el seu rendiment individual.

3. Les retribucions fixes, que es descompondran en bàsiques i complementàries, remuneraran la categoria i antiguitat en la carrera judicial de cada un dels seus membres, així com les característiques objectives de les places que ocupen.

Són retribucions bàsiques el sou i l'antiguitat. Són retribucions complementàries el complement de destinació i el complement específic.

4. Les retribucions variables per objectius estaran vinculades al rendiment individual acreditat per

cada jutge o magistrat en l'exercici de les seues funcions jurisdiccionals i professionals.

5. Així mateix, els jutges i magistrats podran percebre retribucions especials per servicis de guàrdia, servicis extraordinaris sense rellevament de funcions i substitucions.

6. Una llei desplegarà, d'acord amb el que preveuen els apartats anteriors, les retribucions dels membres de la carrera judicial.»

Cent onze. L'article 404 queda redactat així:

«Article 404.

Junt amb les altres partides corresponents a retribucions de jutges i magistrats, els Pressupostos Generals de l'Estat contindran una consignació anual per a la dotació dels jutges de pau, altres atencions de personal judicial a què donen lloc els preceptes d'esta llei i la resta d'exigències de l'Administració de Justícia.»

Cent dotze. Es dona una nova redacció a l'article 410, amb el tenor següent:

«Article 410.

En el cas que alguna de les parts en un procés, o persona que tinga interès en este, formulen una querella contra el jutge o magistrat que haja de resoldre en este procés, amb caràcter previ a l'admissió d'esta; l'òrgan competent per a la seua instrucció podrà demanar els antecedents que considere oportuns a fi de determinar la seua pròpia competència així com la rellevància penal dels fets objecte d'esta o la versemblança de la imputació.»

Cent tretze. Es modifica l'article 417, en els termes següents:

«Article 417.

Són faltes molt greus:

1. L'incompliment conscient del deure de fidelitat a la Constitució establert en l'article 5.1 d'esta llei, quan així s'aprecie en sentència ferma.

2. L'afiliació a partits polítics o sindicats, o l'exercici d'ocupacions o càrrecs al seu servici.

3. La provocació reiterada d'enfrontaments greus amb les autoritats de la circumscripció en què el jutge o magistrat exercisca el càrrec, per motius aliens a l'exercici de la funció jurisdiccionall.

4. La intromissió, per mitjà d'ordes o pressions de qualsevol classe, en l'exercici de la potestat jurisdiccionall d'un altre jutge o magistrat.

5. Les accions i omissions que hagen donat lloc en sentència ferma a una declaració de responsabilitat civil contreta en l'exercici de la funció per dol o culpa greu conforme a l'article 411 d'esta llei.

6. L'exercici de qualsevol de les activitats incompatibles amb el càrrec de jutge o magistrat, establides en l'article 389 d'esta llei, excepte les que puguen constituir falta greu, d'acord amb el que disposa l'article 418.14 d'este.

7. Provocar el propi nomenament per a jutjats i tribunals quan concórrega en el nomenat alguna de les situacions d'incompatibilitat o prohibició previstes en els articles 391 a 393 d'esta llei, o mantindre's en l'exercici del càrrec en estos òrgans sense informar al Consell General del Poder Judicial sobre circumstàncies necessàries per a procedir al trasllat forçós previst en l'article 394.

8. La inobservança del deure d'abstenció quan sap que concorre alguna de les causes legalment previstes.

9. La desatenció o el retard injustificat i reiterat en la iniciació, tramitació o resolució de processos i causes o en l'exercici de qualsevol de les competències judicials.

10. L'abandó de servici o l'absència injustificada i continuada, per set dies naturals o més, de la seu de l'òrgan judicial en què el jutge o magistrat es trobe destinat.

11. Faltar a la veritat en la sollicitud d'obtenció de permisos, autoritzacions, declaracions de compatibilitat, dietes i ajudes econòmiques.

12. La revelació pel jutge o magistrat de fets o dades coneguts en l'exercici de la seua funció o en ocasió d'este, quan es cause algun perjudici a la tramitació d'un procés o a qualsevol persona.

13. L'abús de la condició de jutge per a obtenir un tracte favorable i injustificat d'autoritats, funcionaris o professionals.

14. La ignorància inexcusable en el compliment dels deures judicials.

15. L'absoluta i manifesta falta de motivació de les resolucions judicials que la necessiten, sempre que la dita falta haja sigut estimada en resolució judicial ferma. Si la resolució immotivada no és recurrible, serà requisit per a procedir la denúncia de qui va ser part en el procediment.

16. La comissió d'una falta greu quan el jutge o magistrat haja sigut anteriorment sancionat per altres dos greus, que hagen adquirit fermesa, sense que hagen sigut cancel·lades o realitzada la cancel·lació de les corresponents anotacions, conforme al que estableix l'article 427 d'esta llei.»

Cent catorze. Es modifica l'article 418, en el sentit següent:

«Article 418.

Són faltes greus:

1. La falta de respecte als superiors en l'orde jeràrquic, en la seua presència, en escrit que se'ls dirigisca o amb publicitat.

2. Interessar-se, per mitjà de qualsevol classe de recomanació, en l'exercici de l'activitat jurisdiccionall d'un altre jutge o magistrat.

3. Dirigir als poders, autoritats o funcionaris públics o corporacions oficials, felicitacions o censures pels seus actes, invocant la condició de jutge, o servint-se d'esta condició.

4. Corregir l'aplicació o interpretació de l'ordenament jurídic feta pels inferiors en l'orde jurisdiccionall, excepte quan actuen en l'exercici de la jurisdicció.

5. L'excés o abús d'autoritat, o falta greu de consideració respecte dels ciutadans, institucions, secretaris, metges forenses o de la resta del personal al servici de l'Administració de Justícia, dels membres del Ministeri Fiscal, advocats i procuradors, graduats socials i funcionaris de la Policia Judicial.

6. La utilització en les resolucions judicials d'expressions innecessàries o impropies, extravagants o manifestament ofensives o irrespectuoses des del punt de vista del raonament jurídic. En este cas, el Consell General del Poder Judicial només procedirà amb testimoni previ deduït o comunicació remesa pel tribunal superior respecte de qui va dictar la resolució, i que conega d'esta en via de recurs.

7. Deixar de promoure l'exigència de responsabilitat disciplinària que corresponga als secretaris i personal auxiliar subordinat, quan coneguen o hagen de conèixer l'incompliment greu per estos dels deures que els corresponen.

8. Revelar el jutge o magistrat i fora de les vies d'informació judicial establides, fets o dades que coneguen en l'exercici de la seua funció o en ocasió d'esta quan no constituísca la falta molt greu de l'apartat 12 de l'article 417 d'esta llei.

9. L'abandó del servici o l'absència injustificada i continuada per més de tres dies naturals i menys de set de la seu de l'òrgan judicial en què el jutge o magistrat es trobe destinat.

10. L'incompliment injustificat i reiterat de l'horari d'audiència pública i la inassistència injustificada als actes processals amb audiència pública que estiguen assenyalats, quan no constituísca falta molt greu.

11. El retard injustificat en la iniciació o en la tramitació dels processos o causes que conega el jutge o magistrat en l'exercici de la seua funció, si no constituïx falta molt greu.

12. L'incompliment o desatenció reiterada als requeriments que, en l'exercici de les seues legítimes competències, realitzen el Consell General del Poder Judicial, el president del Tribunal Suprem, de l'Audiència Nacional i dels Tribunals Superiors de Justícia o Sales de Govern, o l'obstaculització de les seues funcions inspectores.

13. L'incompliment de l'obligació d'elaborar alardo o relació d'assumptes pendents en el supòsit establert en l'apartat 3 article 317 d'esta llei.

14. L'exercici de qualsevol activitat de les considerades compatibilitzables a què es referix l'article 389. 5t d'esta llei, sense obtindre, quan estiga prevista, la pertinent autorització o obtinguda amb falta de veracitat en els pressupòsits al·legats.

15. L'abstenció injustificada, quan així siga declarada per la Sala de Govern, de conformitat amb el que disposa l'article 221.3 d'esta llei.

16. Adoptar decisions que, amb manifest abús processal, generen ficticis increments del volum de treball en relació amb els sistemes de mesurament fixats pel Consell General del Poder Judicial.

17. Obstaculitzar les labors d'inspecció.

18. La comissió d'una falta de caràcter lleu que haja sigut sancionada anteriorment per resolució ferma per altres dos lleus sense que hagen sigut cancel·lades o procedida la cancel·lació de les corresponents anotacions, conforme al que establix l'article 427.»

Cent quinze. Es dóna una nova redacció a l'article 419, en els termes següents:

«Article 419.

Són faltes lleus:

1. La falta de respecte als superiors jeràrquics quan no concórreguen les circumstàncies que qualifiquen la conducta de falta greu.

2. La desatenció o desconsideració amb iguals o inferiors en l'orde jeràrquic, amb els ciutadans, els membres del Ministeri Fiscal, metges forenses, advocats i procuradors, graduats socials, amb els secretaris o altre personal que preste servicis en l'Oficina judicial, o amb els funcionaris de la Policia Judicial.

3. L'incompliment injustificat o immotivat dels terminis legalment establits per a dictar una resolució en qualsevol classe d'assumpte que conega el jutge o magistrat.

4. L'absència injustificada i continuada per més d'un dia natural i menys de quatre de la seu de l'òrgan judicial en què el jutge o magistrat es trobe destinat.

5. La desatenció als requeriments que, en l'exercici de les seues legítimes competències, realitzen el Consell General del Poder Judicial, el president del Tribunal Suprem, de l'Audiència Nacional i dels Tribunals Superiors de Justícia o Sales de Govern.»

Cent setze. Es dóna la següent redacció al paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 420:

«b) Multa de fins a 6.000 euros.»

Cent dèssset. Es dóna una nova redacció a l'article 421, en el sentit següent:

«Article 421.

1. Seran competents per a la imposició de sancions:

a) Per a la sanció d'advertència, el president del Tribunal Suprem, de l'Audiència Nacional i dels Tribunals Superiors de Justícia, als jutges i magistrats dependents d'estos.

b) Per a la sanció de multa o d'advertència i multa corresponent a faltes lleus, les Sales de Govern del Tribunal Suprem, de l'Audiència Nacional i dels Tribunals Superiors de Justícia respecte als jutges i magistrats dependents de cada una d'estes.

c) Per a les sancions corresponents a faltes greus, la Comissió Disciplinària del Consell General del Poder Judicial.

d) Per a les molt greus, el Ple del Consell General del Poder Judicial, a proposta de la Comissió Disciplinària.

2. No obstant això, els òrgans a què fan referència les anteriors regles poden imposar sancions de menor gravetat que les que tenen ordinàriament atribuïdes si, en examinar un expedient que inicialment està atribuït a la seua competència, resulta que els fets objecte d'este mereixen un inferior reprotxe disciplinari.

3. En la imposició de sancions per les autoritats i òrgans competents haurà d'observar-se la deguda adequació o proporcionalitat entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció aplicada.»

Cent díhuit. L'article 422 queda redactat de la manera següent:

«Article 422.

1. La sanció d'advertència s'imposarà sense més tràmit que l'audiència de l'interessat, amb una informació prèvia sumària.

Contra la resolució que recaiga sobre la dita classe de sanció podrà interposar el sancionat, amb caràcter potestatiu, abans d'acudir a la via contenciosa administrativa, recurs administratiu, i el denunciante, si és el cas, acudir a la via contenciosa administrativa d'acord amb les normes de legitimitat establides en la llei reguladora de l'expressada jurisdicció.

2. Les restants sancions hauran de ser imposades pel procediment establert en els articles següents.

3. Les sancions a què al·ludix l'article 421.1,d) d'esta llei s'imposaran pel Ple del Consell General del Poder Judicial, a proposta de la Comissió Disciplinària i amb l'audiència prèvia del jutge o magistrat contra el qual es dirigisca l'expedient, que podrà al·legar i presentar els documents que estime per-

tinents en un termini no inferior a 10 dies ni superior a quinze si la proposta se separa de la formulada per l'instructor.»

Cent dènou. Es dona una nova redacció a l'article 423, que queda redactat amb el tenor següent:

«Article 423.

1. El procediment disciplinari s'impulsarà d'ofici en tots els seus tràmits, i s'iniciarà, per acord de la Sala de Govern o del president que corresponga o, si és el cas, de la Comissió Disciplinària o del Ple del Consell General del Poder Judicial, bé per pròpia iniciativa, com a conseqüència d'orde o petició raonada de distint òrgan, o de denúncia. També s'iniciarà a instància del Ministeri Fiscal.

2. Tota denúncia sobre el funcionament de l'Administració de Justícia en general i de l'actuació dels jutges i magistrats en particular serà objecte, en el termini d'un mes, d'informe del cap del Servei d'Inspecció del Consell General del Poder Judicial, en el qual es podrà proposar l'arxiu de pla, l'obertura de diligències informatives o la incoació directa d'expedient disciplinari.

3. La resolució motivada que dicte la Sala de Govern o la Comissió Disciplinària sobre la iniciació de l'expedient es notificarà al denunciant, qui no podrà impugnar-la en via administrativa, sense perjudici de la legitimació que tinga com a interessat en la via jurisdiccional.

Si s'incoa expedient disciplinari es notificaran al denunciant les resolucions que recaiguen i podrà formular alegacions, però no recórrer la decisió de l'expedient en via administrativa, sense perjudici de la legitimació que tinga com a interessat en la via jurisdiccional.

4. En l'acord que mane iniciar el procediment es designarà un instructor delegat de la mateixa categoria, almenys, a la d'aquell contra el qual es dirigeix el procediment. A proposta de l'instructor delegat es designarà un secretari.»

Cent vint. L'article 424 passa a tindre la redacció següent:

«Article 424.

1. La Comissió Disciplinària del Consell General del Poder Judicial, per pròpia iniciativa, oït l'instructor delegat o a proposta d'este, amb audiència prèvia del jutge o magistrat contra el qual es dirigeix l'expedient i del Ministeri Fiscal, en un termini comú no superior a cinc dies, podrà acordar cautelarment la suspensió provisional de l'expedient per un període màxim de sis mesos, quan apareguen indicis racionals de la comissió d'una falta molt greu.

2. Contra l'acord a què es referix el número anterior, l'interessat podrà interposar recurs d'alçada davant del Ple del Consell General del Poder Judicial, en els termes establits en els articles 142 i 143 d'esta llei.»

Cent vint-i-u. Es crea l'article 425 bis, amb el tenor següent:

«Article 425 bis.

1. Les normes relatives a l'abstenció i recusació establides en els articles 28 i 29 de la Llei de Règim Jurídic de les Administracions públiques i del procediment administratiu comú s'aplicaran a l'instructor delegat i al secretari de l'expedient disciplinari.

2. El dret de recusació podrà exercitar-se des del moment que l'interessat tinga coneixement for-

mal de la identitat de l'instructor delegat i del secretari.

3. L'abstenció i recusació es plantejaran davant de l'òrgan que va acordar el nomenament, el qual, després d'oïr l'instructor delegat o el secretari, resoldrà en el terme de tres dies.

4. Contra els acords adoptats en matèria d'abstenció i recusació no correspondrà cap recurs, sense perjudici que l'interessat pugui allegar la recusació en l'escript d'interposició del corresponent recurs que s'interpose contra l'acord que pose fi al procediment disciplinari.»

Cent vint-i-dos. S'afeg un nou títol V al llibre IV, integrat per un únic article, el 433 bis, en els termes següents:

«TÍTOL V

De la formació contínua dels jutges i magistrats

Article 433 bis.

1. El Consell General del Poder Judicial garantirà que tots els jutges i magistrats reben una formació continuada, individualitzada, especialitzada i d'alta qualitat durant tota la seua carrera professional.

2. El Consell General del Poder Judicial establirà reglamentàriament un Pla de Formació Continuada de la Carrera Judicial en què es detallaran els objectius, continguts, prioritats formatives i la programació plurianual d'estes actuacions.

3. Cada membre de la Carrera Judicial compararà amb un Pla Especialitzat en Formació Continuada per mitjà del qual es programaran de forma individualitzada, en períodes de cinc anys, els objectius formatius, garantint-se la plena adaptació a les innovacions jurídiques amb incidència en l'exercici de les seues funcions jurisdiccionals.

El compliment dels objectius del Pla Especialitzat de Formació de cada un dels jutges i magistrats serà avaluat pel Consell General del Poder Judicial en la manera reglamentàriament establida, als efectes d'ascensos i promoció professional.

4. L'Escola Judicial desenvoluparà els programes i impartirà els cursos de formació que integren el Pla de Formació Continuada de la Carrera Judicial, podrà, per això, realitzar activitats formatives de manera descentralitzada, en l'àmbit autonòmic o provincial, i per mitjà de col·laboració, si és el cas, amb entitats i organismes experts en la impartició de la formació de què es tracte.»

L'actual títol V del llibre IV passa a ser el títol VI. Cent vint-i-tres. Se substitueix l'actual contingut del llibre V pel següent:

«LLIBRE V

Dels secretaris judicials i de l'oficina judicial

TÍTOL I

Règim d'organització i funcionament de l'administració al servici de jutges i tribunals

CAPÍTOL I

De l'oficina judicial

Article 435.

1. L'Oficina judicial és l'organització de caràcter instrumental que servix de suport a l'activitat jurisdiccional de jutges i tribunals.

2. L'estructura bàsica de l'Oficina judicial, que serà homogènia en tot el territori nacional com a conseqüència del caràcter únic del Poder a què servix, estarà basada en els principis de jerarquia, divisió de funcions i coordinació.

3. L'Oficina judicial funcionarà amb criteris d'agilitat, eficàcia, eficiència, racionalització del treball, responsabilitat per la gestió, coordinació i cooperació entre Administracions, de manera que els ciutadans obtinguen un servici pròxim i de qualitat, amb respecte als principis arrellegats en la Carta de Drets dels ciutadans davant de la Justícia.

4. Els llocs de treball de l'Oficina judicial només podran ser coberts per personal dels Cossos de funcionaris al servici de l'Administració de Justícia, i s'ordenaran d'acord amb el que establix les relacions de llocs de treball.

«Article 436.

1. L'element organitzatiu bàsic de l'estructura de l'Oficina judicial serà la unitat, que comprendrà els llocs de treball d'esta, vinculats funcionalment per raó de les seues comeses.

2. Segons les seues funcions, es distingiran dos tipus d'unitats: unitats processals de suport directe i servicis comuns processals. L'activitat principal d'estes unitats està determinada per l'aplicació de normes processals.

3. El disseny de l'Oficina judicial serà flexible. La seua dimensió i organització es determinaran, per l'Administració pública competent, en funció de l'activitat que s'hi desenvolupe.

4. L'Oficina judicial podrà prestar el seu suport a òrgans d'àmbit nacional, de comunitat autònoma, provincial, de partit judicial o de municipi, estenent-se el seu àmbit competencial al dels òrgans a què presta el seu suport. El seu àmbit competencial també podrà ser comarcal.

5. Les unitats que componen l'Oficina judicial podran exercir les seues funcions al servici d'òrgans d'una mateixa jurisdicció, de diverses jurisdiccions o a òrgans especialitzats, sense que, en cap cas, l'àmbit de l'Oficina judicial, pugua modificar el nombre i composició dels òrgans judicials que constitueixen la planta judicial ni la circumscripció territorial d'estos establida per la llei.

6. Els jutges i magistrats, en les causes el coneixement de les quals tinguen atribuït, podran requerir en tot moment al funcionari responsable de tota la informació que consideren necessària.

«Article 437.

1. Als efectes d'esta llei orgànica s'entén per unitat processal de suport directe aquella unitat de l'Oficina judicial que directament assistix jutges i magistrats en l'exercici de les funcions que els són pròpies, realitzant les actuacions necessàries per a l'exacte i eficaç compliment de totes les resolucions que dicten.

2. Existiran tantes unitats processals de suport directe com jutjats, o si és el cas, sales o seccions de tribunals estiguen creades i en funcionament, integraran junt amb els seus titulars el respectiu òrgan judicial.

3. Les unitats processals de suport directe tindran un secretari judicial, que exercirà les competències i funcions que li són pròpies. Per motius de racionalització del servici, un mateix secretari judicial podrà actuar en més d'una d'estes unitats.

4. Cada unitat tindrà, a més, els llocs de treball necessaris per a l'atenció de l'òrgan de què es tracte, d'acord amb l'orde jurisdiccional a què pertanga, que es determinaran en les respectives relacions de llocs de treball.

5. El Ministeri de Justícia, amb un informe previ del Consell General del Poder Judicial i de les comunitats autònomes amb competències assumides, determinarà les dotacions bàsiques d'estes unitats processals de suport directe, que garantiran, en tot cas, el correcte funcionament de l'òrgan jurisdiccional.

«Article 438.

1. A l'efecte d'esta llei, s'entén per servici comú processal, tota aquella unitat de l'Oficina judicial que, sense estar integrada en un òrgan judicial concret, assumix labors centralitzades de gestió i suport en actuacions derivades de l'aplicació de les lleis processals.

2. Prestaran el seu suport a tots o a algun dels òrgans judicials del seu àmbit territorial, amb independència de l'orde jurisdiccional a què pertanguen i l'extensió de la seua jurisdicció.

3. El Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes en els seus respectius territoris seran competents per al disseny, creació i organització dels servicis comuns processals, amb funcions de registre i repartiment, actes de comunicació, auxili judicial, execució de resolucions judicials i jurisdicció voluntària. Les Sales de govern i les Juntes de jutges podran sollicitar al Ministeri i a les comunitats autònomes la creació de servicis comuns, conforme a les necessitats específiques.

Així mateix, podran crear servicis comuns processals que assumisquen l'ordenació del procediment o altres funcions diferents de les mencionades en este número, i en este cas, serà necessari l'informe favorable del Consell General del Poder Judicial.

4. En funció de l'activitat concreta que realitzen, els servicis comuns processals, podran estructurar-se en seccions, a les quals es dotarà dels corresponents llocs de treball i estes, al seu torn, si el servici ho requereix, en equips.

5. Al capdavant de cada servici comú processal constituït en el si de l'Oficina judicial hi haurà un secretari judicial, de qui dependran funcionalment la resta dels secretaris judicials i el personal destinat en els llocs de treball en què s'ordene el servici de què es tracte i que, en tot cas, haurà de ser suficient i adequat a les funcions que té assignat este.

6. El secretari judicial que dirigisca un servici comú processal haurà de fer complir, en l'àmbit organitzatiu i funcional que li és propi, les ordes i circulars que reba dels seus superiors jeràrquics. En l'àmbit jurisdiccional, respondran de l'estricta compliment de totes les actuacions o decisions que adopten jutges o tribunals en l'exercici de les seues competències.

7. El Consell General del Poder Judicial podrà establir criteris generals que permeten l'homogeneïtat en les actuacions dels servicis comuns processals de la mateixa classe en tot el territori nacional que, en cap cas, podran incidir en l'exercici de la funció jurisdiccional o en les competències de les Administracions públiques en l'àmbit de l'Administració de Justícia.

CAPÍTOL II

De les unitats administratives

«Article 439.

1. A l'efecte d'esta llei, s'entén per unitat administrativa aquella que, sense estar integrada en l'Oficina judicial, es constituïx en l'àmbit de l'organització de l'Administració de Justícia per a la direcció, ordenació i gestió dels recursos humans de l'Oficina judicial sobre els quals es tenen competències, així com sobre els mitjans informàtics, noves tecnologies i la resta de mitjans materials.

Així mateix, dins de les dites unitats, el Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes en els seus respectius àmbits, podran establir oficines comunes de suport a una o diverses oficines judicials, per a la prestació de servicis, la naturalesa de les quals no exigisca la realització de funcions encomanades com a pròpies per esta llei orgànica als funcionaris dels Cossos de l'Administració de Justícia i que es consideren necessaris o convenients per al bon funcionament d'estes.

2. Correspon a cada Administració en el seu propi àmbit territorial, el disseny, la creació i organització de les unitats administratives necessàries i de les oficines comunes de suport, la determinació de la seua forma d'integració en l'Administració pública de què es tracte, el seu àmbit d'actuació, dependència jeràrquica, establiment dels llocs de treball, així com la dotació dels crèdits necessaris per a la seua posada en marxa i funcionament.

3. Els llocs de treball d'estes unitats Administratives, la determinació dels quals correspondrà al Ministeri de Justícia i a les comunitats autònomes amb competències assumides, en els seus respectius àmbits, podran ser coberts amb personal dels Cossos de funcionaris al servici de l'Administració de Justícia, de l'Administració de l'Estat i de les comunitats autònomes que reunisquen els requisits i condicions establides en la respectiva relació de llocs de treball.

4. Els funcionaris que presten els seus servicis en les oficines judicials, a excepció dels secretaris Judicials, sense perjuí de la seua dependència funcional, depenen orgànicament del Ministeri de Justícia o de les comunitats autònomes amb competències assumides en els seus respectius àmbits.

TÍTOL II

Del cos dels secretaris judicials

CAPÍTOL I

Estatut personal

Article 440.

Els secretaris judicials són funcionaris públics que constituïxen un Cos Superior Jurídic, únic, de caràcter nacional, al servici de l'Administració de Justícia, que depenen del Ministeri de Justícia, i que exercixen les seues funcions amb el caràcter d'autoritat.

Article 441.

1. En el Cos de Secretaris Judicials existiran tres categories, tenint lloc l'ingrés en este per la tercera categoria.

2. Tot secretari judicial posseirà una categoria personal. En cap cas un secretari judicial de la tercera categoria podrà optar a una plaça de la primera.

3. La consolidació d'una categoria personal exigeix l'exercici de llocs de treball corresponent a la dita categoria almenys durant cinc anys continuats o set amb interrupció.

4. No es podrà començar a consolidar una categoria superior sense prèviament haver consolidat la inferior.

5. La categoria consolidada determina la percepció del sou corresponent a esta, amb independència del lloc de treball que s'exercisca.

6. A estos efectes, el Ministeri de Justícia establirà els tres grups en què es classificaran els llocs de treball a exercir pels secretaris judicials.

Article 442.

1. Els funcionaris del Cos de Secretaris Judicials seran seleccionats per mitjà de convocatòria del Ministeri de Justícia, a través dels sistemes d'oposició, que serà el sistema ordinari d'ingrés, o de concurs-oposició lliure, que tindrà caràcter excepcional i en el qual les proves de coneixement tindran un contingut anàleg a les de l'oposició lliure. Ambdós procediments hauran de garantir, en tot cas, els principis d'igualtat, mèrit, capacitat i també de publicitat, en la manera que disposa esta llei orgànica i les disposicions reglamentàries que la despleguen.

2. Es reservarà el cinquanta per cent de les places vacants del Cos de Secretaris Judicials per a la seua provisió per promoció interna per mitjà del sistema de concurs-oposició pels funcionaris de carrera del Cos de Gestió processal i administrativa que porten, almenys, dos anys de servicis efectius en este. A estos efectes es computaran els servicis prestats en el Cos d'Oficials de l'Administració de Justícia de què, si és el cas, procedisquen.

Les restants vacants, a les quals acreixeran les vacants que no es cobrisquen per promoció interna, si n'hi ha, es cobriran en torn lliure per mitjà d'oposició o, si és el cas, concurs-oposició.

3. Per a l'ingrés en el Cos de Secretaris Judicials, siga quina siga la seua forma d'accés, es requereix ser espanyol, llicenciat en Dret, no estar sotmés en causa d'incapacitat o incompatibilitat, així com superar les proves selectives que s'establisquen i el corresponent curs teoricopràctic que podrà tindre caràcter selectiu.

Article 443.

1. La condició de secretari judicial s'adquireix pel compliment successiu dels requisits següents:

- Reunir els requisits i complir les condicions exigides en la convocatòria.
- Superació dels processos selectius.
- Nomenament expedit pel ministre de Justícia i publicat en el «Boletín Oficial del Estado».
- Jurament o promesa de complir fidelment les obligacions del càrrec i complir i fer complir la Constitució com a norma fonamental.
- Prendre possessió dins del termini establert.

2. La condició de secretari judicial es perd en els supòsits següents:

- Per renúncia voluntària manifestada per escrit i acceptada expressament pel Ministeri de Justícia.
- Per pèrdua de la nacionalitat espanyola.
- Per sanció disciplinària de separació del servici.

d) Per inhabilitació absoluta o especial imposada com a pena principal o accessòria pels tribunals quan esta siga ferma.

e) Per jubilació, siga voluntària o forçosa, o per incapacitat permanent per al servici.

f) Per condemna a pena de privativa de llibertat superior a tres anys per raó de delictes dolós.

Article 444.

1. Els funcionaris del cos de secretaris judicials tindran els mateixos drets individuals, col·lectius i deures, que els establits en el llibre VI d'esta llei orgànica.

2. El règim establert en l'apartat anterior serà aplicable als secretaris judicials substituïts, en la mesura que la naturalesa del dret ho permeta, quedant integrats, a l'efecte de seguretat social, en el Règim General de la Seguretat Social.

Article 445.

1. Les situacions administratives en què es puguen trobar els secretaris judicials, així com la seua jubilació seran iguals i correspondrà la seua declaració en els supòsits i amb els efectes establits en esta llei orgànica per a jutges i magistrats.

2. Estaran subjectes a estes incapacitats, incompatibilitats i prohibicions a excepció de les previstes en l'article 395.

Article 446.

1. Els secretaris judicials hauran d'abstindre's en els casos establits per als jutges i magistrats i, si no ho fan, podran ser recusats.

2. L'abstenció es formularà per escrit motivat dirigit al jutge o magistrat, si es tracta d'un jutjat, al president, si es tracta d'una Sala o Secció o al jutge degà si exercix les seues funcions en un servici comú, els quals decidiran, respectivament, la qüestió.

En cas de confirmar-se l'abstenció, el secretari judicial que s'haja abtingut ha de ser reemplaçat pel seu substituït legal; en cas de denegar-se, haurà aquell de continuar actuant en l'assumpte.

3. Seran aplicables a la recusació dels secretaris les prescripcions que establix esta llei per a jutges i magistrats amb les excepcions següents:

a) Els secretaris judicials no podran ser recusats durant la pràctica de qualsevol diligència o actuació que estiguen encarregats.

b) La peça de recusació s'instruirà i resoldrà pels mateixos jutges o magistrats competents per a conèixer de l'abstenció.

c) Presentat l'escrit de recusació, el secretari judicial recusat informarà detalladament per escrit si reconeix o no com a certa i legítima la causa al·legada.

d) Quan el recusat reconega com a certa la causa de la recusació, el tribunal dictarà interlocutòria, sense més tràmits i sense ulterior recurs, tenint-lo per recusat, si estima que la causa és legal. Si estima que la causa no és de les tipificades en la llei, declararà que no pertoca la recusació. Contra esta interlocutòria no es podrà interposar cap recurs.

Quan el recusat negue la certesa de la causa al·legada com a fonament de la recusació, es procedirà d'acord amb el que preveu l'apartat 3 de l'article 225 d'esta llei.

e) El secretari judicial recusat, des del moment que siga presentat l'escrit de recusació, serà reemplaçat pel seu substituït legal.

Article 447.

1. Les retribucions seran bàsiques i complementàries.

2. Els conceptes retributius bàsics seran iguals als establits en la Llei per a la Carrera Judicial.

3. Els conceptes retributius complementaris seran els següents:

a) El complement general de lloc, que retribueix les característiques generals d'estos;

b) El complement específic, únic per a cada lloc de treball i destinat a retribuir les condicions particulars d'estos;

c) El complement de productivitat, destinat a retribuir l'especial rendiment, l'activitat extraordinària i l'interés o iniciativa amb què el funcionari exercisca el seu treball, així com la seua participació en els programes concrets d'actuació i en la consecució dels objectius que es determinen pel Ministeri de Justícia, oït el Consell General del Poder Judicial, i negociats amb les organitzacions sindicals més representatives.

També es podrà retribuir per mitjà d'este complement la participació dels secretaris judicials en els programes o en la consecució dels objectius que s'hagen determinat pels òrgans competents de les comunitats autònomes amb competències assumides per a les oficines judicials del seu territori, sempre que existisca autorització prèvia del Ministeri de Justícia.

A este efecte, s'establiran els mecanismes de coordinació necessaris entre les Administracions competents.

d) Les gratificacions, destinades a retribuir els servicis de caràcter extraordinari prestats fora de la jornada normal de treball.

4. A més de les retribucions assenyalades anteriorment, els secretaris judicials podran percebre les següents retribucions, que tenen la condició d'especials:

a) Les corresponents a exercici de servicis de guàrdia.

b) Les corresponents a substitucions que impliquen l'exercici conjunt d'una altra funció, a més d'aquelles de què siga titular.

Estes retribucions seran compatibles amb tots els conceptes retributius previstos anteriorment.

5. Els secretaris substituïts no professionals percebran les retribucions corresponents al lloc de treball exercit, excepte la corresponent al concepte d'antiguitat.

Article 448.

1. La quantia del sou s'establirà per a cada una de les categories en què s'estructura el cos de secretaris judicials i l'antiguitat es remunerarà per mitjà d'un increment successiu del cinc per cent del sou inicial corresponent a la categoria d'ingrés per cada tres anys de servici. En tot cas es respectarà la quantia dels triennis reconeguda als secretaris judicials pertanyents a l'extingit Cos dels Secretaris de Magistratura de Treball. Els secretaris judicials tindran dret a percebre dos pagues extraordinàries a l'any per un import, cada una d'elles, d'una mensualitat de sou i antiguitat i, si és el cas, una quantitat proporcional del complement general de lloc, en els termes que es fixen per llei per a l'Administració de Justícia, que es faran efectives en els mesos de juny i desembre, sempre que els

perceptors estiguen en servici actiu o amb dret a meritació del sou el dia primer dels mesos indicats.

2. La quantia de les retribucions bàsiques i dels complements generals de lloc estarà determinada en la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat per a cada any.

3. Pel Govern, mitjançant un reial decret, a proposta conjunta dels ministres de Justícia i Hisenda, es determinaran els diferents tipus de llocs adscrits als secretaris judicials als efectes del complement general de lloc, l'assignació inicial dels complements específics que corresponguen i les retribucions que corresponguen per substitucions que impliquen l'exercici conjunt d'una altra funció.

4. La concreció de la quantia individual del complement de productivitat i la determinació del nombre de funcionaris amb dret a la seua percepció, es duran a terme mitjançant una resolució del Ministeri de Justícia, amb negociació prèvia amb les organitzacions sindicals més representatives.

5. Mitjançant una orde ministerial, a proposta conjunta dels ministres de Justícia i d'Hisenda, amb negociació prèvia amb les organitzacions sindicals, es procedirà a la determinació de la remuneració per servici de guàrdia.

6. L'assignació individual de la quantia de les gratificacions i la fixació dels criteris per a la seua percepció es determinaran per resolució del Ministeri de Justícia.

Article 449.

1. Els funcionaris que es troben en període de pràctiques o desenvolupant cursos selectius a què es referix l'article 485 seran nomenats funcionaris en pràctiques i percebran una retribució equivalent al sou i les pagues extraordinàries corresponents al cos de secretaris judicials de la tercera categoria.

2. Els funcionaris en pràctiques que ja estiguen prestant servicis remunerats en l'Administració de Justícia, durant el període de pràctiques no podran percebre cap remuneració pel lloc de treball d'origen i podran optar per una remuneració del mateix import a aquella que els corresponia en el lloc de treball d'origen o per aquella que els corresponga com a funcionari en pràctiques, d'acord amb el que disposa l'apartat anterior.

3. Si les pràctiques es realitzaren exercint un lloc de treball, l'import assenyalat en l'apartat primer s'incrementarà en les retribucions complementàries d'este lloc.

Article 450.

1. La provisió de llocs de treball es durà a terme pel procediment de concurs, que serà el sistema ordinari de provisió.

Quan es tracte de llocs de caràcter directiu o d'especial responsabilitat, podran cobrir-se pel procediment de lliure designació.

El nomenament de secretaris judicials per a llocs de treball radicats en l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma amb competències assumides, que hagen de cobrir-se per este procediment, requerirà l'informe previ de l'òrgan competent de la dita comunitat.

En tot cas, el sistema de provisió haurà d'estar determinat en les corresponents relacions de llocs de treball.

2. Excepcionalment i quan les necessitats del servici ho requerisquen, els llocs de treball també podran cobrir-se de forma temporal per mitjà d'adscripció provisional o en comissió de servicis.

3. Reglamentàriament s'establiran les normes i requisits a què hauran d'ajustar-se els procediments de provisió de llocs de treball.

En tot cas, per a poder concursar hi haurà d'haver transcorregut un període mínim de dos anys, a comptar des de la data de la resolució per la qual es va convocar el concurs de trasllats en què el funcionari va obtenir la seua última destinació definitiva, des del qual participa, o des de la data de la resolució en què se li va adjudicar destinació definitiva, si es tracta de funcionaris de nou ingrés. Els secretaris judicials que no tinguen destinació definitiva, obligats a participar en els concursos d'acord amb la normativa vigent, estan exclosos d'esta limitació temporal.

4. En aquelles comunitats autònomes que gaudisquen de dret civil, foral o especial, i d'idioma oficial propi, el coneixement d'estos es valorarà com a mèrit.

Article 451.

1. Les substitucions per absència, malaltia, suspensió o vacant de secretaris judicials seran cobertes per qui designe el seu immediat superior jeràrquic.

2. Esta designació únicament podrà recaure en un altre secretari judicial o en un secretari judicial substituït, qui exercirà les funcions previstes en esta llei orgànica per als secretaris judicials, encara sense pertànyer a este cos, sense caràcter de professionalitat i amb inamobilitat temporal. Exerciran els mateixos drets i deures que el seu titular i amb idèntica amplitud que este.

En este segon cas, el Ministeri de Justícia determinarà els requisits i procediment per al seu nomenament i cessament.

3. Excepcionalment, quan no hi haja prou nombre de secretaris judicials, en els supòsits d'entrades i registres en llocs tancats acordats per un únic òrgan judicial de l'Audiència Nacional i que hagen de ser realitzats de manera simultània, podran els funcionaris del Cos de Gestió Processal i Administrativa, en substitució del secretari judicial, intervinde en qualitat de fedataris i alçar la corresponent acta.

CAPÍTOL II

De les funcions dels secretaris judicials

Article 452.

1. Els secretaris judicials exerciran les seues funcions amb subjecció al principi de legalitat i imparcialitat en tot cas, al d'autonomia i independència en l'exercici de la fe pública judicial, així com al d'unitat d'actuació i dependència jeràrquica en totes les altres que els encomanen esta llei i les normes de procediment respectiu, així com el seu reglament orgànic. Les funcions dels secretaris judicials no seran objecte de delegació ni d'habilitació, sense perjuí del que estableix l'article 451.3.

2. En l'exercici de les seues funcions, els secretaris judicials compliran i vetllaran pel compliment de totes les decisions que adopten els jutges o tribunals en l'àmbit de les seues competències.

3. Els secretaris judicials col·laboraran amb les comunitats autònomes amb competències assumides per a l'efectivitat de les funcions que estes exercisquen en matèria de mitjans personals i materials, complint les instruccions que a este efecte reben dels seus superiors jeràrquics. Per a una

millor coordinació podran constituir-se Comissions Mixtes de Secretaris Judicials i representants de les comunitats autònomes amb competències assumides, en els seus respectius àmbits territorials.

Article 453.

1. Correspon als secretaris judicials, amb exclusivitat i plenitud, l'exercici de la fe pública judicial. En l'exercici d'esta funció, deixaran constància fefaent de la realització d'actes processals en el tribunal o davant d'este i de la producció de fets amb transcendència processal per mitjà de les oportunes actes i diligències.

Quan s'utilitzen mitjans tècnics de gravació o reproducció, el secretari judicial garantirà l'autenticitat i integritat del que s'haja gravat o reproduït.

2. Els secretaris judicials expediran certificats o testimonis de les actuacions judicials no declarades secretes ni reservades a les parts, amb expressió del seu destinatari i el fi per al qual se solliciten.

3. Autoritzaran i documentaran l'atorgament de poders per a plets, en els termes establits en les lleis processals.

4. En l'exercici d'esta funció no necessitaran la intervenció addicional de testimonis.

Article 454.

1. Els secretaris judicials són responsables de la funció de documentació que els és pròpia, així com de la formació de les interlocutòries i expedients, deixant constància de les resolucions que dicten els jutges i magistrats, o ells quan així ho autoritze la llei.

2. Els secretaris judicials exerciran competències d'organització, gestió, inspecció i direcció del personal en aspectes tècnics processals, assegurant en tot cas la coordinació amb els òrgans de govern del Poder Judicial i amb les comunitats autònomes amb competències transferides.

3. Garantiran que el repartiment d'assumptes es realitza de conformitat amb les normes que a este efecte aproven les Sales de Govern dels Tribunals de Justícia i seran responsables del bon funcionament del registre de recepció de documents, expediran, si és el cas, els certificats que en esta matèria siguen sol·licitats per les parts.

4. Facilitaran a les parts interessades i a qui manifeste i justifique un interès legítim i directe, la informació que sol·licite sobre l'estat de les actuacions judicials no declarades secretes ni reservades.

5. Promouran l'ocupació dels mitjans tècnics, audiovisuals i informàtics de documentació que tinga la unitat on presten els seus servicis.

Article 455.

Serà responsabilitat del secretari judicial la dació de compte, que es realitzarà en els termes establits en les lleis processals.

Article 456.

1. El secretari judicial impulsarà el procés en els termes que establixen les lleis processals.

2. A este efecte, dictarà les resolucions necessàries per a la tramitació del procés, excepte aquelles que les lleis processals reserven a jutges o tribunals. Estes resolucions es denominaran diligències, que podran ser d'ordenació, de constància, de comunicació o d'execució. Les diligències d'ordenació seran recurribles davant del jutge o el ponent, en els casos i formes previstos en les lleis processals.

3. Els secretaris judicials, quan així ho prevegen les lleis processals, tindran competències en les matèries següents:

a) L'execució, excepte aquelles competències que exceptuen les lleis processals per estar reservades a jutges i magistrats.

b) Jurisdicció voluntària, assumint la seua tramitació i resolució, sense perjudi dels recursos que calga interposar.

c) Conciliacions, duent a terme la labor mediatora que els siga pròpia.

d) Qualsevol altres que expressament es prevegen.

4. Es considerarà decret a la resolució que dicte el secretari judicial a fi de posar terme al procediment de què tinga atribuïda exclusiva competència, o quan siga necessari o convenient raonar la seua decisió. Serà sempre motivat i contindrà, en paràgrafs separats i numerats, els antecedents de fet i els fonaments de dret en què es basa.

Article 457.

Els secretaris judicials dirigiran en l'aspecte tecnicoprocessal el personal integrant de l'Oficina judicial, ordenant la seua activitat i impartint les ordes i instruccions que estime pertinents en l'exercici d'esta funció.

Article 458.

1. Els secretaris judicials seran responsables de l'Arxiu Judicial de Gestió, en el qual, de conformitat amb la normativa establida a este efecte, es conservaran i custodiaran aquelles interlocutòries i expedients la tramitació dels quals no estiga finalitzada, excepte el temps en què estiguen en poder del jutge o del magistrat ponent o altres magistrats integrants del tribunal.

2. Per reial decret s'establiran les normes reguladores de l'ordenació i arxivament d'interlocutòries i expedients que no estiguen pendents de cap actuació, així com de l'expurgació dels arxius judicials.

3. Correspon al Ministeri de Justícia la determinació dels llibres de registre que han d'existir en els jutjats i tribunals i establir les normes reguladores de l'administració d'estos per mitjà dels reglaments oportuns.

4. El secretari judicial serà responsable de l'administració dels llibres de registre a través de les aplicacions informàtiques corresponents i, si no n'hi ha, manualment impartirà les oportunes instruccions al personal que depenga d'ell.

Article 459.

1. Els secretaris judicials respondran del depòsit dels béns i objectes afectes als expedients judicials, així com del de les peces de convicció en les causes penals, en els locals disposats amb este fi. Tot això, sense perjudi de les excepcions que puguen establir-se reglamentàriament quant a la destinació que haja de donar-se a estos en supòsits especials.

2. Els secretaris judicials respondran del corresponent depòsit en les institucions que es determinen de totes les quantitats i valors, consignacions i fiances que es produïsquen, seguint les instruccions que a este efecte es dicten.

Article 460.

Els secretaris judicials col·laboraran amb l'Administració tributària en la gestió dels tributs que els siga encomanada en la normativa específica.

Article 461.

1. L'estadística judicial, que s'elaborarà conforme als criteris que s'establisquen, serà responsabilitat dels secretaris judicials. Els secretaris de Govern respectius vetllaran pel seu compliment contrastant la veracitat de les dades.

2. L'Estadística Judicial constituïx un instrument bàsic al servei de les Administracions públiques i del Consell General del Poder Judicial per a la planificació, desplegament i execució de les polítiques públiques relatives a l'Administració de Justícia i, en particular, per a les finalitats següents:

- a) L'exercici de la política legislativa de l'Estat en matèria de justícia.
- b) La modernització de l'organització judicial.
- c) La planificació i gestió dels recursos humans i mitjans materials al servei de l'Administració de Justícia.
- d) L'exercici de la funció d'inspecció sobre els jutjats i tribunals.

L'Estadística Judicial assegurarà, en el marc d'un pla de transparència, la disponibilitat permanent i en condicions d'igualtat per les Corts Generals, El Govern, les comunitats autònomes, el Consell General del Poder Judicial i la Fiscalia General de l'Estat d'informació actualitzada, rigorosa i degudament contrastada sobre l'activitat i càrrega de treball de tots els òrgans, serveis i oficines judicials d'Espanya, així com sobre les característiques estadístiques dels assumptes sotmesos al seu coneixement. Els ciutadans tindran ple accés a l'estadística judicial.

3. La Comissió Nacional d'Estadística Judicial, integrada pel Ministeri de Justícia, una representació de les comunitats autònomes amb competències en la matèria, el Consell General del Poder Judicial i la Fiscalia General de l'Estat, aprovarà els plans estadístics, generals i especials, de l'Administració de Justícia i establirà criteris uniformes i d'obligat compliment per a tots sobre l'obtenció, tractament informàtic, transmissió i explotació de les dades estadístiques del sistema judicial espanyol.

L'estructura, composició i funcions de la Comissió Nacional d'Estadística Judicial serà establida reglamentàriament pel Govern, mitjançant un real decret, amb un informe previ del Consell General del Poder Judicial, del fiscal General de l'Estat, de l'Agència de Protecció de Dades i de les comunitats autònomes amb competències en la matèria.

4. No obstant això, les Administracions públiques amb competències en matèries d'Administració de Justícia podran dur a terme les explotacions d'altres dades estadístiques que puguen ser demanades a través dels sistemes informàtics, sempre que es consideren necessàries o útils per a la seua gestió.

Article 462.

Els secretaris judicials assumiran totes aquelles altres funcions que legalment i reglamentàriament s'establisquen.

CAPÍTOL III

De l'ordenació del Cos de Secretaris

Article 463.

1. Sota la superior dependència del Ministeri de Justícia el Cos de Secretaris Judicials s'ordena jeràrquicament en la manera que es determine en les relacions de llocs de treball. En este sentit, rea-

litzaran totes aquelles funcions de naturalesa anàloga que els són pròpies, inherents al lloc de treball que ocupen i que els siguen encomanades pels seus superiors.

2. Els òrgans superiors són:

- a) El secretari de Govern.
- b) El secretari Coordinador Provincial.

3. Quan, en un servei comú processal, presten servicis diversos secretaris judicials, la relació de llocs de treball determinarà la seua dependència jeràrquica i funcional.

4. Com a instrument de participació democràtica del col·lectiu del Cos de Secretaris Judicials, es constituirà un Consell del Secretariat en el si del Ministeri de Justícia, amb funcions consultives en les matèries que afecten el mencionat cos. La seua organització, funcionament i competències es desplegaran reglamentàriament.

Article 464.

1. Hi haurà un secretari de Govern en el Tribunal Suprem, en l'Audiència Nacional, i en cada Tribunal Superior de Justícia, així com en les ciutats de Ceuta i Melilla, elegit entre membres integrants del Cos de Secretaris Judicials que tinguen consolidada, almenys, la categoria segona amb un mínim de 10 anys d'antiguitat, que exercirà a més les funcions de secretari de la Sala de Govern del respectiu Tribunal.

2. El secretari de Govern exercirà, com a superior jeràrquic, la direcció dels secretaris judicials que presten els seus servicis en les oficines judicials que depenguen d'estos Tribunals i en les Ciutats de Ceuta i Melilla. Per a això exercirà les competències que esta llei orgànica li reconeix, així com totes aquelles que reglamentàriament s'establisquen.

3. Serà nomenat i remogut lliurement pel Ministeri de Justícia. Este nomenament es realitzarà a proposta de l'òrgan competent de les comunitats autònomes quan estes tinguen competències assumides en matèria d'Administració de Justícia, que també podran proposar el seu cessament.

En tot cas, per al seu nomenament es demanarà informe de la Sala de Govern del Tribunal respectiu així com del Consell del Secretariat. Per al de les Ciutats de Ceuta i Melilla l'informe serà emés per la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia d'Andalusia.

Per al nomenament del secretari de Govern del Tribunal Suprem i el de l'Audiència Nacional es requerirà informe favorable de les seues respectives Sales de Govern.

4. En cas d'absència, malaltia, suspensió o vacant del secretari de Govern del Tribunal Suprem o de l'Audiència Nacional així com de les Ciutats de Ceuta i Melilla, assumirà les seues funcions el secretari de major antiguitat escalafonal. En estos supòsits i respecte al secretari de Govern dels Tribunals Superiors de Justícia, assumirà les seues funcions el secretari coordinador de la província on tinga la seua seu el respectiu tribunal o, si no n'hi ha, el secretari de major antiguitat escalafonal.

5. Els secretaris de Govern que cessen en el seu càrrec quedaran adscrits al tribunal en què cessen fins a la consolidació de la plaça corresponent, o a òrgan de la seua categoria de la ciutat de procedència, podran optar amb caràcter preferent, durant els dos anys següents, a qualsevol plaça de la seua categoria que hagen de proveir-se per concurs voluntari.

6. Les Administracions públiques competents, en els seus respectius territoris, dotaran els secretaris de Govern, dels mitjans materials i recursos humans necessaris per a l'exercici de les funcions que tenen atribuïdes.

Article 465.

Serán competències dels secretaris de Govern:

1. La inspecció dels servicis que siguen responsabilitat dels secretaris judicials del seu respectiu àmbit competencial, sense perjudi de què corresponga al Consell General del Poder Judicial, a les Sales de Govern o, si és el cas, al president del Tribunal o de la Sala respectiva.

2. La incoació d'expedients disciplinaris per les possibles infraccions que els secretaris judicials puguem cometre en l'exercici de les seues funcions, així com la imposició de la sanció d'avertència.

3. Proposar al Ministeri de Justícia el nomenament dels secretaris judicials de lliure designació en el seu àmbit territorial, que hagen participat en la corresponent convocatòria, així com el seu cessament quan este corresponga.

4. Control i seguiment estadístic.

5. Direcció i organització dels secretaris judicials que d'ell depenguen, respectaran i tutelaran la seua independència en l'exercici de la fe pública.

6. Impartir instruccions als secretaris judicials del seu respectiu àmbit territorial, a sollicitud de les comunitats autònomes amb competències assumides, quan siga necessària la col·laboració d'aquells per a garantir l'efectivitat de les funcions que tenen estes en matèria de mitjans personals i materials al servici de l'Administració de Justícia.

7. Proposar al Ministeri de Justícia, o si és el cas, a la comunitat autònoma amb competències transferides, les mesures que, al seu parer, hauran d'adoptar-se per al millor funcionament de l'Administració de Justícia que siguen de la seua respectiva competència, comunicaran al Ministeri de Justícia totes les incidències que afecten els secretaris judicials que d'ell depenguen.

8. Cursar circulars i instruccions de servici als secretaris judicials del seu territori, així com vetlar pel correcte compliment de les que, al seu torn, dirigisca el Ministeri de Justícia, les quals en cap cas podran suposar una intromissió en l'exercici de l'activitat processal de jutges o magistrats, ni contradir les decisions adoptades per la Sala de Govern en l'àmbit de les seues competències. Tampoc podran impartir instruccions particulars relatives a assumptes concrets en què un secretari judicial intervinga en qualitat de fedatari o en l'exercici de les seues competències d'ordenació i direcció del procés.

9. Concessió de permisos i llicències als secretaris judicials del seu territori.

10. Les altres previstes en el Reglament Orgànic del cos de secretaris judicials.

Article 466.

1. En cada província existirà un secretari coordinador, nomenat pel Ministeri de Justícia pel procediment de lliure designació, a proposta del secretari de Govern, d'acord amb les comunitats autònomes amb competències assumides, d'entre tots aquells que es presenten a la convocatòria pública.

A més, en la comunitat autònoma de les Illes Balears hi haurà un secretari coordinador a les illes de Menorca i Eivissa, i a la Comunitat Autònoma de Canàries, un altre a les illes de Lanzarote i de La Palma.

En les comunitats autònomes uniprovincials, les funcions del secretari coordinador seran assumides pel secretari de Govern, excepte en aquelles que, per raó del servici, siga aconsellable la seua existència.

2. Els requisits i procediment per al seu nomenament es determinaran en el reglament orgànic del cos de secretaris judicials, si bé, en tot cas, haurà de comptar almenys amb cinc anys d'antiguitat en la segona categoria.

3. En casos d'absència, malaltia, suspensió o vacant, serà substituït pel secretari judicial que designe el secretari de Govern d'entre els destinats en la seua província respectiva, que reunisca els requisits exigits per al seu nomenament.

4. Els secretaris coordinadors que cessen en el seu càrrec quedaran adscrits a l'Oficina judicial en què cessen fins a la consolidació de la plaça corresponent, o a òrgan de la seua categoria de la ciutat de procedència, podran optar amb caràcter preferent, durant els dos anys següents, a qualsevol plaça de la seua categoria de què hagen de proveir-se per concurs voluntari.

Article 467.

Sota la dependència directa del secretari de Govern, el secretari coordinador exercirà les competències següents:

1. Dictar instruccions de servici als secretaris judicials del seu àmbit territorial per a l'adequat funcionament dels servicis que tenen encomanats.

2. Controlar la correcta execució de les circulars i instruccions de servici que dicte el secretari de Govern de què depenga.

3. Donar compte de forma immediata al secretari de Govern de tots els fets que siguen rellevants per al bon funcionament de l'Administració de Justícia, així com de les necessitats de mitjans personals i materials de les secretaries ubicades en el seu territori.

4. Col·laborar amb les comunitats autònomes amb competències assumides, per a l'efectivitat de les funcions que estes exercisquen en matèria de mitjans personals i materials.

5. Coordinar el funcionament de tots els servicis comuns processals que es troben ubicats en el seu territori, o si és el cas, assumir directament la seua direcció quan existisca un únic servici comú processal provincial.

6. Proposar al Ministeri de Justícia les comissions de servici de secretaris judicials que, dins del seu territori, siguen necessàries per al correcte funcionament de les oficines judicials.

7. Resoldre les substitucions dels secretaris judicials del seu àmbit valorant, si és el cas, els requisits a satisfer pel substituït en relació amb el lloc que haja de substituir.

8. Les altres que establisquen les lleis i el seu propi reglament orgànic.

CAPÍTOL IV

De la responsabilitat disciplinària

Article 468.

1. Els secretaris judicials estaran subjectes a responsabilitat disciplinària, en els supòsits i d'acord amb els principis que s'establixen en el llibre VI d'esta llei orgànica per als funcionaris dels Cossos al servici de l'Administració de Justícia i seran objecte de les mateixes sancions.

2. No podrà imposar-se sanció per la comissió d'una falta greu o molt greu, sinó en virtut d'ex-

pedient disciplinari instruït a este efecte, per mitjà del procediment que s'establisca en el Reglament General de Règim Disciplinari dels funcionaris al servici de l'Administració de Justícia.

Per a la imposició de sancions per faltes lleus, no serà preceptiva la instrucció prèvia de l'expedient, excepte el tràmit d'audiència a l'interessat.

A més dels autors, seran responsables disciplinàriament els superiors que, tenint coneixement dels fets, els consenten, així com els que induïsquen o encobrisquen les faltes molt greus i greus quan d'estos actes es deriven greus danys per a l'Administració o els ciutadans.

3. Les comunitats autònomes amb competències assumides podran promoure la responsabilitat disciplinària dels secretaris judicials amb destinació en òrgans judicials radicats en el seu territori davant de les autoritats competents per a la incoació i tramitació dels expedients disciplinaris, qui donaran compte a aquelles de les decisions que s'adopten.

4. El procediment disciplinari que s'establisca en desplegament d'esta llei orgànica haurà de garantir al secretari judicial expedientat, a més dels reconeguts per l'article 35 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, els següents drets:

- a) A la presumpció d'innocència.
- b) A ser notificat del nomenament d'instructor i secretari, així com a recusar-los.
- c) A ser notificat dels fets imputats, de la infracció que constitueixen i de les sancions que, si és el cas, puguen imposar-se, així com de la resolució sancionadora.
- d) A formular alegacions.
- e) A proposar totes les proves que siguin adequades per a la determinació dels fets.
- f) A poder actuar en el procediment assistit de lletrat o dels representants sindicals que determine.

5. Quan, de la instrucció d'un procediment disciplinari resulte l'existència d'indisidats fundats de la comissió d'una infracció penal, se suspendrà la seua tramitació, i és comunicarà al Ministeri Fiscal.

6. La incoació d'un procediment penal no serà obstacle per a la iniciació d'un expedient disciplinari pels mateixos fets, però no es dictarà una resolució en este mentres no haja recaigut sentència ferma o interlocutòria de sobreseïment en la causa penal.

En tot cas, la declaració de fets provats continguda en la resolució que posa terme al procediment penal, vincularà la resolució que es dicte en l'expedient disciplinari, sense perjudi de la distinta qualificació jurídica que pugua merèixer una i altra via.

Només podrà recaure sanció penal i disciplinària sobre estos fets quan no hi haja identitat de fonament jurídic i bé jurídic protegit.

Article 469.

1. Són competents per a la incoació d'expedients disciplinaris als funcionaris del Cos de Secretaris Judicials, el Ministeri de Justícia, el secretari de Govern i els secretaris coordinadors provincials. La tramitació d'estos correspon al Ministeri de Justícia.

2. Les faltes es classifiquen en molt greus, greus i lleus, d'acord amb el catàleg previst en l'article 536 d'esta llei.

3. Per a la imposició de les sancions seran competents:

- a) el secretari de Govern i el secretari coordinador provincial, per a la sanció d'avertència.
- b) el ministre de Justícia, per a la de suspensió, trasllat forçós i separació del servici.»

Cent vint-i-quatre. Se substitueix l'actual contingut del llibre VI pel següent:

«LLIBRE VI

Dels Cossos de Funcionaris al Servici de l'Administració de Justícia i d'un altre personal

TÍTOL I

Disposicions comunes

CAPÍTOL I

Del personal dels Cossos de Metges Forenses, de Facultatius de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, de Gestió Processal i Administrativa, de Tècnics Especialistes de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, de Tramitació Processal i Administrativa i d'Auxili Processal, d'Ajudants de Laboratori i d'un altre personal al servici de l'Administració de Justícia

Article 470.

1. Este llibre té com a objecte la determinació de l'Estatut Jurídic, de conformitat amb el que preveu l'article 122 de la Constitució Espanyola, dels funcionaris que integren els Cossos de Metges Forenses, de Facultatius de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, de Gestió Processal i Administrativa, de Tècnics Especialistes de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, de Tramitació Processal i Administrativa, d'Auxili Judicial i d'Auxiliars de Laboratori de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.

2. Els esmentats Cossos de funcionaris al servici de l'Administració de Justícia tindran el caràcter de Cossos Nacionals.

Article 471.

1. Les competències respecte de tot el personal al servici de l'Administració de Justícia a què es referix l'article anterior, corresponen en els termes establits en esta llei, al Ministeri de Justícia o, si és el cas, a les comunitats autònomes amb competències assumides, en totes les matèries relatives al seu estatut i règim jurídic, compreses la selecció, formació inicial i continuada, provisió de destinacions, ascensos, situacions administratives, jornada laboral, horari de treball i règim disciplinari.

2. En els mateixos termes, el Govern o, si és el cas, les comunitats autònomes amb competències en la matèria, aprovaran els reglaments que exigisca el desplegament d'este llibre.

Article 472.

1. Els funcionaris de carrera dels cossos mencionats, estan vinculats a l'Administració de Justícia en virtut de nomenament legal, per una relació estatutària de caràcter permanent, per a l'exercici de servicis retribuïts.

2. Per raons d'urgència o necessitat, podran nomenar-se funcionaris interins, que desenvoluparan les funcions pròpies d'estos cossos, mentres no siga possible el seu exercici per funcionaris de carrera o romanguen les raons que van motivar el seu nomenament.

Article 473.

1. Podran prestar servicis en l'Administració de Justícia funcionaris d'altres Administracions que, amb caràcter ocasional o permanent, siguin necessaris per a auxiliar-la en el desenvolupament d'activitats concretes que no siguin les pròpies dels cossos de funcionaris a què es referix este llibre i que requerisquen coneixements tècnics o especialitzats.

2. Així mateix, quan no existisquen cossos o escales de funcionaris els membres dels quals tinguen la preparació tècnica necessària per a l'exercici de determinades activitats específiques o per a la realització d'activitats pròpies d'oficis, així com de caràcter instrumental, corresponents a àrees de manteniment i conservació d'edificis, equips o instal·lacions o altres d'anàlogues, podrà prestar servicis retribuïts en l'Administració de Justícia personal contractat en règim laboral.

Article 474.

1. El personal funcionari de carrera dels Cossos al servici de l'Administració de Justícia es regirà per les normes contingudes en esta llei orgànica, en les disposicions que es dicten en el seu desplegament i, amb caràcter supletori, en el no regulat expressament en estes, per la normativa de l'Estat sobre Funció Pública.

2. Als funcionaris interins els serà aplicable el règim dels funcionaris de carrera en el que siga adequat a la naturalesa de la seua condició i no se'ls aplicarà el règim de classes passives.

3. Al personal funcionari d'altres Administracions que preste servicis en l'Administració de Justícia, per a la realització de funcions concretes i especialitzades, se'ls aplicarà allò que disposa per a estes situacions en la normativa de l'Administració pública de què procedisquen.

4. El personal laboral es regirà per les disposicions legals i reglamentàries, pel conveni col·lectiu que se'ls aplique i per les estipulacions del seu contracte de treball.

Article 475.

Els cossos de funcionaris a què es referix l'article anterior es classificaran en:

a) Cossos Generals, quan la seua comesa consistisca essencialment en tasques de contingut processal, sense perjudi de la realització de funcions administratives vinculades a les anteriors.

Són Cossos Generals:

El Cos de Gestió Processal i Administrativa. La titulació exigida per a l'accés a este Cos és la de Diplomati Universitari, Enginyer Tècnic, Arquitecte Tècnic o equivalent.

El Cos de Tramitació Processal i Administrativa. Per a l'accés a este Cos s'exigirà estar en possessió del títol de Batxiller o equivalent.

El Cos d'Auxili Judicial. Per a l'ingrés en el qual s'exigirà estar en possessió del títol de graduat en ESO o equivalent.

b) Cossos Especials, quan la seua comesa suppose essencialment l'exercici de funcions objecte d'una professió o titulació específica.

Són Cossos Especials:

El Cos de Metges Forenses. Per a l'accés al Cos de Metges Forenses s'exigix estar en possessió de la Llicenciatura en Medicina.

El Cos de Facultatius de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses. Per a l'ingrés en este cos s'haurà de ser llicenciat en una carrera

universitària en Ciències Experimentals i de la Salut, que es determinarà en les corresponents convocatòries, segons l'especialitat per la qual s'accede al cos.

El Cos de Tècnics Especialistes de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses. Per a l'accés a este cos s'exigirà estar en possessió del títol de Tècnic Superior en Formació Professional o equivalent de les famílies professionals que es determinen en les bases de les convocatòries dels processos selectius, de conformitat amb el contingut dels llocs de treball que s'ofereixen.

El Cos d'Ajudants de Laboratori de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses. Per a l'accés a este cos s'exigirà estar en possessió del títol de Tècnic en Formació Professional o equivalent de les famílies professionals que es determinen en les bases de les convocatòries dels processos selectius, de conformitat amb el contingut dels llocs de treball que s'ofereixen.

Article 476.

Correspon al Cos de Gestió Processal i Administrativa col·laborar en l'activitat processal de nivell superior, així com la realització de tasques processals pròpies.

Amb caràcter general sota el principi de jerarquia, i sense perjudi de les funcions concretes del lloc de treball que exercisquen, li correspon:

a) Gestionar la tramitació dels procediments, de la qual es donarà compte al secretari judicial, en particular quan determinats aspectes exigisquen una interpretació de llei o de normes processals, sense perjudi d'informar el titular de l'òrgan judicial quan siga requerit per a això.

b) Practicar i firmar les compareixences que efectuen les parts en relació amb els procediments que se segueixen en l'òrgan judicial, respecte a les quals tindrà capacitat de certificació.

c) Documentar els embargaments, llançaments i la resta d'actes la naturalesa dels quals ho requerisca, amb el caràcter i representació que li atribuïsquen les lleis, llevat que el secretari judicial considere necessària la seua intervenció.

d) Estendre les notes que tinguen com a objecte unir al procediment dades o elements que no constitueixen prova en este, a fi de garantir la seua constància i posterior tramitació, en donaran compte, a este efecte, a l'autoritat superior, així com elaborar notes, que podran ser de referència, de resum de les interlocutòries i d'examen del tràmit a què es referisquen.

e) Realitzar les tasques de registre, recepció i distribució d'escrits i documents, relatius a assumptes que s'estiguen tramitant en Jutjats i Tribunals.

f) Expedir, amb coneixement del secretari judicial, i a costa de l'interessat, còpies simples d'escrits i documents que consten en els actes del procés no declarats secrets ni reservats.

g) Ocupar, d'acord amb el que estableixen les relacions de llocs de treball, les direccions en què s'estructuren les unitats de suport directe i servicis comuns processals, en les quals, sense perjudi de les funcions assignades al lloc concret, es gestionaran la distribució de les tasques del personal, i respondran del desenvolupament d'estes.

h) Col·laborar amb els òrgans competents en matèria de gestió administrativa, exercint funcions relatives a la gestió del personal i mitjans materials de la unitat de l'Oficina judicial en què es presten els servicis, sempre que les dites funcions estiguen

recollides expressament en la descripció que la relació de llocs de treball efectue del lloc de treball.

i) Exercir la Secretaria de l'Oficina judicial de les Agrupacions de Secretaries de Jutjats de Pau, de Jutjats de Pau de més de 7.000 habitants i de Jutjats de Pau de menys de 7.000 habitants en què la càrrega de treball justifique el seu establiment, així com la resta de llocs de treball dels esmentats centres de destinació adscrits al Cos de Gestió Processal i Administrativa, tot això de conformitat amb el que es determine en les corresponents relacions de llocs de treball, així com exercir llocs de les unitats administratives, quan les relacions de llocs de treball de les esmentades unitats així ho establisquen, sempre que es reunisquen els requisits de coneixement i preparació exigits per al seu compliment.

j) La seua possibilitat de nomenament com a secretaris substituïts, sempre que es reunisquen els requisits de titulació i la resta d'exigits, i d'acord amb el procediment que reglamentàriament s'establisca, percebent les retribucions conforme al que disposa l'article 447.5 per a secretaris substituïts no professionals.

k) La realització de totes aquelles funcions que legalment o reglamentàriament s'establisquen i de qualssevol altres funcions de naturalesa anàloga a les anteriors que, inherents al lloc de treball que s'exercisca, siguin encomanades pels superiors jeràrquics, orgànics o funcionals, en l'exercici de les seues competències.

Article 477.

Correspon amb caràcter general al Cos de Tramitació Processal i Administrativa la realització de totes les activitats que tinguen caràcter de suport a la gestió processal, segons el nivell d'especialització del lloc exercit, sota el principi de jerarquia i de conformitat amb el que establixen les relacions de llocs de treball.

Sense perjudi de les funcions concretes del lloc de treball que exercisquen, li correspon:

a) La tramitació general dels procediments, per mitjà de l'ús dels mitjans mecànics o ofimàtics que corresponga, per a la qual cosa confeccionarà tots els documents, actes, diligències, notificacions i altres que li siguin encomanats, així com còpies de documents i unió d'estos als expedients.

b) El registre i la classificació de la correspondència.

c) La formació d'interlocutòries i expedients, sota la supervisió del superior jeràrquic.

d) La confecció de les cèdules pertinents per a la pràctica dels actes de comunicació que hagen de realitzar-se.

e) L'acompliment d'aquelles direccions que en les relacions de llocs de treball de l'Oficina Judicial estiguen assignades a este Cos, en la forma i condicions que s'hi establisquen.

f) La possibilitat d'ocupar llocs de les unitats administratives, sempre que es reunisquen els requisits i els coneixements necessaris exigits per al seu acompliment en les relacions de llocs de treball d'estes.

g) La realització de totes aquelles funcions que legalment o reglamentàriament s'establisquen i de qualssevol altres funcions de naturalesa anàloga a les anteriors que, inherents al lloc de treball que s'exercisca, siguin encomanades pels superiors jeràrquics, orgànics o funcionals, en l'exercici de les seues competències.

Article 478.

Correspon al Cos d'Auxili Judicial amb caràcter general, sota el principi de jerarquia i d'acord amb el que establixen les relacions de llocs de treball, la realització de totes les tasques que tinguen caràcter d'auxili a l'activitat dels òrgans judicials. Així mateix, i entre altres funcions, li correspondrà:

a) La pràctica dels actes de comunicació que consistisquen en notificacions, citacions, emplaçaments i requeriments, en la forma prevista en les lleis processals, a este efecte de les quals tindrà capacitat de certificació i disposarà de les credencials necessàries.

b) Com a agent de l'autoritat, procedir a l'execució d'embargaments, llançaments i la resta d'actes la naturalesa de les quals ho requerisca, amb el caràcter i la representació que li atribuïsquen les lleis.

c) Actuar com a Policia Judicial amb el caràcter d'agent de l'autoritat, sense perjudi de les funcions que, en l'esbrinament dels delictes i en el descobriment i assegurament dels delinqüents, competeixen als membres de les Forces i Cossos de Seguretat.

d) Realitzar funcions d'arxivament d'interlocutòries i expedients judicials, sota la supervisió del secretari judicial.

e) Vetlar per les condicions d'utilització de les sales de vistes i mantindre'n l'orde.

f) Comprovar que els mitjans tècnics necessaris per al procés judicial es troben en condicions d'utilització, requerint, si és el cas, la presència dels servicis tècnics que corresponguen, per a permetre l'adequat funcionament dels dits dispositius, informant el secretari judicial de les anomalies detectades que puguen impedir la celebració d'actes processals.

g) El compliment d'aquelles direccions que en les relacions de llocs de treball de l'Oficina judicial estiguen assignades a este cos, en la forma i condicions que en estes s'establisquen.

h) La possibilitat d'ocupar llocs de les unitats administratives, sempre que es reunisquen els requisits i coneixements exigits per al seu acompliment en les relacions de llocs de treball en estes.

i) La realització de totes aquelles funcions que legalment o reglamentàriament s'establisquen i de qualssevol altres funcions de naturalesa anàloga a totes les anteriors que, inherents al lloc de treball que s'exercisca, siguin encomanades pels superiors jeràrquics, orgànics o funcionals, en l'exercici de les seues competències.

Article 479.

1. Els metges forenses són funcionaris de carrera que constitueixen un Cos Nacional de Titulats Superiors al servici de l'Administració de Justícia.

2. Són funcions dels metges forenses l'assistència tècnica a jutjats, tribunals, fiscalies i oficines del Registre Civil en les matèries de la seua disciplina professional, tant en el camp de la patologia forense i pràctiques tanatològiques com en l'assistència o vigilància facultativa dels detinguts, lesionats o malalts, que es trobaren sota la jurisdicció d'aquells, en els supòsits i en la forma que determinen les lleis.

A estos efectes, emetran informes i dictàmens mèdics legals en el marc del procés judicial, realitzaran el control periòdic dels lesionats i la valoració dels danys corporals que siguin objecte d'actuacions processals. Igualment realitzaran funcions

d'investigació i col·laboració que deriven de la seua funció.

En el curs de les actuacions processals o d'investigació de qualsevol naturalesa incoades pel Ministeri Fiscal, estaran a les ordres dels jutges, magistrats, fiscals i encarregats del Registre Civil, exercint les seues funcions amb plena independència i sota criteris estrictament científics.

3. Els metges forenses estaran destinats en un Institut de Medicina Legal o en l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.

Excepcionalment, i quan les necessitats del servei ho requerisquen, podran ser adscrits a òrgans jurisdiccional, fiscalies o oficines del Registre Civil.

4. Hi ha un Institut de Medicina Legal en les capitals de província en què tinga la seua seu un Tribunal Superior de Justícia, així com en aquelles en què tinguen la seu Sales dels Tribunals Superiors de Justícia amb jurisdicció en una o més províncies.

No obstant això, el Govern, a proposta del Ministeri de Justícia, amb la prèvia petició, si és el cas, d'una comunitat autònoma amb competència en esta, podrà autoritzar que la dita seu siga la de la capitalitat administrativa de la comunitat autònoma de què es tracte, quan siga distinta de la del Tribunal Superior de Justícia.

Així mateix, el Govern podrà autoritzar l'establiment d'Instituts de Medicina Legal en les restants ciutats de l'àmbit territorial del Tribunal Superior de Justícia de què es tracte, amb l'àmbit d'actuació que es determine.

Mitjançant un reial decret, a proposta del Ministre de Justícia i amb un informe previ del Consell General del Poder Judicial i de les comunitats autònomes que han rebut els traspessos de mitjans per al funcionament de l'Administració de Justícia, es determinaran les normes generals d'organització i funcionament dels Instituts de Medicina Legal i d'actuació dels metges forenses, podent el Ministeri de Justícia o l'òrgan competent de la comunitat autònoma dictar, en l'àmbit de les seues respectives competències, les disposicions pertinents per al seu desplegament i aplicació.

Article 480.

1. L'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses és un òrgan tècnic adscrit al Ministeri de Justícia, la missió del qual és auxiliar a l'Administració de Justícia i contribuir a la unitat de criteri científic i a la qualitat de la perícia analítica, així com al desenrotllament de les ciències forenses.

La seua organització i supervisió correspon al Ministeri de Justícia. Té la seu a Madrid i el seu àmbit d'actuació s'estén a tot el territori nacional.

La seua estructura orgànica es determinarà mitjançant un reial decret.

Hi prestaran servicis funcionaris dels Cossos Especials a què es referixen els apartats següents d'este article. A més, hi podran prestar servicis funcionaris dels restants Cossos al servici de l'Administració de Justícia, així com d'altres Administracions, en les condicions i amb els requisits que s'establisquen en les corresponents relacions de llocs de treball, així com, si és el cas, professionals o experts que siguen necessaris per a l'acompliment de les seues funcions o un altre personal per a la realització d'activitats pròpies d'oficis o de caràcter instrumental, contractats en règim laboral.

2. Els Facultatius de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses són funcionaris de carrera que constitueixen un Cos Nacional de Titulats Superiors al servici de l'Administració de Justícia. Atenent l'activitat tècnica i científica de l'Institut,

dins de l'esmentat cos podran establir-se especialitats.

Són funcions del Cos de Facultatius de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses l'assistència tècnica en les matèries de les seues disciplines professionals a autoritats judicials, governatives, al Ministeri Fiscal i als metges forenses, en el curs de les actuacions judicials o en les diligències prèvies d'investigació. A este efecte duran a terme les anàlisis i investigació que els siguen sol·licitats, emetran els dictàmens i informes pertinents i evacuaran les consultes que els siguen plantejades per les autoritats esmentades, així com pels particulars en el curs de processos judicials i per organismes o empreses públiques que afecten l'interés general, i contribuiran a la prevenció d'intoxicacions.

Prestaran els servicis en l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, així com en els Instituts de Medicina Legal, en els supòsits i condicions que es determinen en les corresponents relacions de llocs de treball.

3. Els Tècnics Especialistes de Laboratori de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses són funcionaris de carrera que constitueixen un Cos Nacional d'auxili especialitzat al servici de l'Administració de Justícia.

Són funcions del Cos de Tècnics Especialistes de Laboratori de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses aquelles d'auxili tècnic especialitzat en les activitats científiques i d'investigació pròpies de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.

Prestaran els servicis en l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, així com en els Instituts de Medicina Legal, en els supòsits i condicions que es determinen en les corresponents relacions de llocs de treball.

4. Els ajudants de laboratori de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses són funcionaris de carrera que constitueixen un Cos Nacional al servici de l'Administració de Justícia, per a la realització de funcions de suport pròpies de la seua formació, en les activitats científiques i d'investigació de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, així com dels Instituts de Medicina Legal, en la forma i amb els requisits i condicions que s'establisquen en les relacions de llocs de treball dels esmentats organismes.

5. Els funcionaris dels Cossos Especials de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses dependran jeràrquicament del director de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses o, si és el cas, del director de l'Institut de Medicina Legal en què presten servicis.

CAPÍTOL II

Registre de personal

Article 481.

1. En el Ministeri de Justícia hi ha un Registre Central de personal funcionari al servici de l'Administració de Justícia, en el qual s'inscriurà tot el personal funcionari dels Cossos al servici de l'Administració de Justícia i en el qual s'anotaran preceptivament tots els actes que afecten la vida administrativa d'estos.

2. Les comunitats autònomes podran establir en els seus àmbits territorials, registres respecte del personal al servici de l'Administració de Justícia que hi preste servicis.

3. El Ministeri de Justícia, aprovarà les normes que determinaran la informació que ha de figurar

en el Registre Central de Personal i les cauteles que hagen d'establir-se per a garantir la confidencialitat de les dades en els termes que establisca la legislació vigent.

Per a l'actualització de dades en els registres, el Ministeri de Justícia amb la col·laboració de les comunitats autònomes amb competències assumides establirà els procediments i instruments de cooperació necessaris que garantisquen la immediata anotació de les dades de tot el personal, amb independència del lloc de prestació de servicis.

4. Tot el personal tindrà lliure accés al seu expedient individual, en el qual, en cap cas, no figurarà cap dada relativa a la seua raça, religió o opinió ni qualsevol altra circumstància personal o social que no siga rellevant per al seu treball.

TÍTOL II

De l'oferta d'ocupació pública, ingrés i promoció professional

CAPÍTOL I

Oferta d'ocupació pública

Article 482.

1. Les necessitats de recursos humans amb assignació pressupostària seran objecte d'una única oferta d'ocupació pública anual, que s'elaborarà de conformitat amb els criteris per al sector públic estatal establits en la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat.

2. Les comunitats autònomes determinaran en els seus respectius àmbits territorials les necessitats de recursos humans respecte dels Cossos de funcionaris al servici de l'Administració de Justícia sobre els quals han assumit competències i ho posaran en coneixement del Ministeri de Justícia.

3. El Ministeri de Justícia elaborarà l'oferta d'ocupació pública integrant de forma diferenciada les necessitats de recursos determinades per les comunitats autònomes amb les que hi ha en la resta del territori de l'Estat que no haja sigut objecte de traspàs i la presentarà al Ministeri per a les Administracions Públiques, el qual l'elevant al Govern per a la seua aprovació.

4. Aprovada l'oferta d'ocupació pública, el Ministeri de Justícia procedirà a la convocatòria dels processos selectius.

5. En les ofertes d'ocupació pública es reservarà una quota no inferior al cinc per cent de les vacants per a ser cobertes entre persones amb discapacitat en grau igual o superior al 33 per cent, sempre que superen les proves selectives i que acrediten el grau de discapacitat i la compatibilitat per a l'acompliment de les funcions i tasques corresponents en la forma que es determine reglamentàriament.

CAPÍTOL II

Selecció del personal funcionari al servici de l'Administració de Justícia

Article 483.

1. D'acord amb els principis continguts en l'article 103.1 de la Constitució Espanyola, el personal funcionari de carrera serà seleccionat amb criteris d'objectivitat i d'acord amb els principis d'igualtat, mèrit, capacitat i també de publicitat.

2. El contingut del temari, així com de les proves que cal realitzar seran únics per a cada cos en tot el territori de l'Estat, excepte les proves que puguen establir-se per a l'acreditació del coneixement de la llengua i del dret civil, foral o especial,

propis de les comunitats autònomes amb competències assumides, que tindran caràcter optatiu i, en cap cas, seran eliminatòries, tenint-se en compte la puntuació obtinguda conforme al barem que s'establisca, només als efectes d'adjudicació de destinació dins de la comunitat autònoma corresponent.

3. Les proves selectives es convocaran i resoldran pel Ministeri de Justícia i es realitzaran, de forma territorialitzada, en els distints àmbits en què s'hagen agrupat les vacants. Les convocatòries i les seues bases, que seran úniques per a cada cos, s'ajustaran, en tot cas, al que disposa esta llei i en el real decret pel qual s'aprova el «Reglament General d'Ingrés, Provisió de Llocs de Treball i Promoció Professional dels funcionaris al servici de l'Administració de Justícia» i es publicaran en el «Boletín Oficial del Estado» i en els «Butlletins Oficials» de les comunitats autònomes, de forma simultània. Si la dita simultaneïtat no fóra possible, els termes i terminis establits en la convocatòria, es comptaran, en tot cas, a partir de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

4. Les bases de la convocatòria seran elaborades per la Comissió de Selecció de Personal i aprovades pel Ministeri de Justícia, amb la prèvia negociació amb les organitzacions sindicals més representatives.

Les esmentades bases, que vincularan l'Administració i els tribunals que han de jutjar les proves selectives, només podran ser modificades amb estricta subjecció a les normes de la Llei de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

5. En les convocatòries es determinarà el nombre de vacants i l'àmbit territorial pel qual s'ofereixen. Les vacants ubicades en el territori d'una comunitat autònoma amb competències assumides, s'ofereixen per l'àmbit territorial de la comunitat autònoma de què es tracte, excepte renúncia expressa d'estes, i en este cas seran objecte d'agrupació.

Així mateix, quan el nombre de places o el millor desenrotllament dels processos selectius ho aconselle es podran agrupar les vacants corresponents a un o diversos territoris.

Els aspirants podran sol·licitar exclusivament la seua participació per un dels àmbits territorials que s'expressen en la convocatòria i, si resulten aprovats, seran destinats obligatòriament, a alguna de les vacants radicades en este.

En cap cas podrà declarar-se superat el procés selectiu en cada àmbit a un nombre major d'aspirants que el de places objecte de la convocatòria, sent nul·les de ple dret les propostes d'aprovats que contravinguen esta limitació.

6. En els processos selectius seran admeses les persones amb minusvalideses en igualtat de condicions amb els altres aspirants. Les convocatòries no establiran exclusions per limitacions psíquiques o físiques, sense perjudi de les incompatibilitats amb l'acompliment de les tasques o funcions corresponents. Per a la realització de les proves s'establiran per a les persones amb minusvalidesa que ho sol·liciten les adaptacions possibles pel que fa al temps i mitjans.

Article 484.

L'accés als cossos serà lliure i públic i s'efectuarà a través dels sistemes d'oposició, o concurs-oposició.

1. La selecció per oposició és el sistema ordinar d'ingrés i consistix en la realització de les pro-

ves que s'establisquen en la convocatòria per a determinar la capacitat i aptitud de l'aspirant.

2. La selecció per concurs-oposició consisteix en la realització de les proves corresponents i en la valoració de determinades condicions de formació, mèrits o nivells d'experiència, en la forma que s'establisca en la convocatòria.

La utilització del sistema de concurs-oposició tindrà caràcter excepcional.

Article 485.

1. Els processos de selecció inclouran la realització d'un curs teoricopràctic o d'un període de pràctiques, que podran tindre caràcter selectiu.

La qualificació obtinguda servirà per a fixar l'orde de prelación. No obstant això, si tingueren caràcter selectiu, els aspirants que no superen este perdran el dret al seu nomenament com a funcionaris de carrera.

2. Durant la seua realització, els aspirants tindran la consideració de funcionaris en pràctiques, amb els drets i obligacions que s'establisquen reglamentàriament.

3. El curs selectiu, o si és el cas el període de pràctiques, podran desenrotllar-se en els centres, instituts o servicis de formació dependents de les comunitats autònomes, o en les Oficines judicials ubicades en l'àmbit territorial d'estes.

Article 486.

1. L'elaboració dels temaris i de les bases de convocatòria per què han de regir-se els processos selectius per a ingrés en els cossos de funcionaris a què es referix este llibre, s'encomanarà a una Comissió de Selecció de Personal, que estarà formada per:

Quatre vocals representants del Ministeri de Justícia, un dels quals assumirà la Presidència de la Comissió i tindrà vot diriment en cas d'empat en l'adopció d'acords.

Quatre representants de les comunitats autònomes amb competències en matèries d'Administració de Justícia, un dels quals assumirà la Vicepresidència de la Comissió.

2. Esta Comissió determinarà també el programa formatiu corresponent al període de pràctiques o curs selectiu si és el cas.

3. Les normes de funcionament de la Comissió de Selecció i la forma de designació dels seus membres s'establiran en el reial decret pel qual s'aprove el Reglament d'Ingrés, Provisió de Llocs de Treball i Promoció Professional dels funcionaris al servici de l'Administració de Justícia. La composició de la dita Comissió, quan es tracte de la selecció de Cossos la gestió de la qual no hagen sigut objecte de traspàs, es fixarà així mateix en l'esmentat reglament.

4. Els temaris seran aprovats per la Comissió de Selecció i seran únics per a tot el territori de l'Estat.

Article 487.

1. El desenrotllament i qualificació de les proves selectives correspon als tribunals qualificadors que, a este efecte, es constituiran en cada un dels àmbits territorials pels quals s'hagen oferit les vacants.

Estos tribunals gaudiran d'autonomia funcional i respondran de l'objectivitat del procediment i del compliment de les normes contingudes en la convocatòria.

2. En el Reglament General d'Ingrés, Provisió de Llocs de Treball i Promoció Professional s'establirà la composició dels tribunals que, en tot cas, estaran formats per un nombre imparell de membres, així com les seues normes de funcionament, garantint-se l'especialització dels integrants d'este i l'agilitat del procés selectiu, sense perjudi de la seua objectivitat, així com el règim d'incompatibilitats, els drets i deures dels seus membres.

Els membres dels tribunals seran nomenats pel Ministeri de Justícia. En els tribunals que es constitueixen en els territoris de les comunitats autònomes amb competències assumides, dos de cada cinc vocals seran proposats per l'òrgan competent de la dita comunitat.

Article 488.

1. Conclòs el procés selectiu, els aspirants que l'hagen superat, el nombre dels quals no podrà excedir en cap cas el de places convocades en cada àmbit, i que dins del termini que s'establisca acrediten reunir els requisits exigits en la convocatòria, seran nomenats funcionaris de carrera per l'òrgan competent del Ministeri de Justícia.

2. Els nomenaments seran objecte de publicació, simultàniament, en el «Boletín Oficial del Estado» i en els Butlletins o Diaris Oficials de les comunitats autònomes amb competències assumides.

3. L'adjudicació de llocs de treball als funcionaris de nou ingrés s'efectuaran d'acord amb les seues peticions entre els llocs oferits a estos, segons l'orde obtingut en el procés selectiu.

Les destinacions adjudicades tindran caràcter definitiu equivalent a tots els efectes a les obtingudes per concurs.

Els llocs de treball que s'oferisquen als funcionaris de nou ingrés han d'haver sigut objecte de concurs de trasllat previ entre els que ja tinguen la condició de funcionari. No obstant això, si les Administracions competents en matèria de gestió de recursos humans no disposen, en els seus respectius àmbits territorials, de places suficients per a oferir als funcionaris de nou ingrés, amb caràcter excepcional i amb la prèvia negociació sindical, podran incorporar llocs de treball no inclosos prèviament en concurs de trasllats.

En este supòsit, la destinació adjudicada al funcionari de nou ingrés tindrà caràcter provisional. Este funcionari ha de prendre part en el primer concurs de trasllats que es convoque en el qual s'oferisquen places de l'àmbit territorial en què es trobe destinat provisionalment, garantint-se-li la destinació definitiva en l'àmbit pel qual va participar en el procés selectiu. Si incomplix esta obligació, se li adjudicarà amb caràcter definitiu qualsevol de les places no adjudicades en tot el territori nacional.

4. Per a adquirir la condició de funcionari de carrera s'ha de prendre possessió de la destinació adjudicada en el termini que reglamentàriament s'establisca.

Article 489.

1. El Ministeri de Justícia o, si és el cas, els òrgans competents de les comunitats autònomes que hagen rebut els traspàsos de mitjans personals per al funcionament de l'Administració de Justícia, podran nomenar funcionaris interins, per necessitats del servici, quan no siga possible, amb la urgència exigida per les circumstàncies, la prestació per funcionari de carrera, d'acord amb els criteris objectius que es fixen en l'orde ministerial o, si és el cas, la disposició de la comunitat autònoma que haja rebut els traspàsos de mitjans per-

sonals per al funcionament de l'Administració de Justícia.

2. Els nomenats han de reunir els requisits i titulació necessaris per a l'ingrés en el cos; prendran possessió en el termini que reglamentàriament s'establisca i tindran els mateixos drets i deures que els funcionaris, excepte la fixesa en el lloc de treball i les mateixes retribucions bàsiques i complementàries, excepte triennis.

3. Seran cessats segons els termes que estableix l'orde ministerial o, si és el cas, la disposició de la comunitat autònoma i, en tot cas, quan es proveïska la vacant, s'incorpore el seu titular o despareguen les raons d'urgència.

CAPÍTOL III

De la promoció interna

Article 490.

1. Es garantix la promoció interna, per mitjà de l'ascens des d'un cos per a l'ingrés en el qual s'ha exigit determinada titulació a un altre cos per a l'accés al qual s'exigix la titulació immediata superior o, en el cas dels Cossos Especials, per mitjà de la possibilitat d'accedir a les diferents especialitats d'un mateix cos.

2. Es reservaran, per a la provisió per promoció interna, un cinquanta per cent de les places vacants incloses, per a cada cos, en l'oferta d'ocupació pública. Les places que no es cobrisquen pel procés de promoció interna acreixeran al torn lliure.

3. La promoció interna s'efectuarà per mitjà del sistema de concurs-oposició en els termes que s'establisquen en el reial decret pel qual s'aprove el reglament d'ingrés, provisió de llocs i promoció professional. En tot cas, es respectaran els principis d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat.

4. La promoció interna per a l'accés a diferent especialitat del mateix cos tindrà lloc entre funcionaris que exercisquen activitats substancialment coincidents o anàlogues en el seu contingut professional i en el seu nivell tècnic.

5. En tot cas, els funcionaris han de posseir la titulació acadèmica requerida per a l'accés als cossos o especialitats de què es tracte, tindre una antiguitat de com a mínim dos anys en el cos a què pertanguen i reunir els requisits i superar les proves que s'establisquen. Estes proves podran dur-se a terme en convocatòria independent de les d'ingrés general. Als efectes del còmput de l'antiguitat, es tindrà en compte la que tinguen acreditada en el Cos d'Auxiliars o Agents de l'Administració de Justícia de què, si és el cas, procedisquen, en funció del cos a què es pretenga promocionar.

Els funcionaris que accedisquen per promoció interna tindran, en tot cas, preferència per als llocs de treball vacants oferits sobre els aspirants que no procedisquen d'este torn.

Les convocatòries podran establir l'exempció de les proves encaminades a acreditar els coneixements ja exigits per a l'accés al cos d'origen, podent valorar-se els cursos i programes de formació superats.

TÍTOL III

Adquisició i pèrdua de la condició de funcionari

Article 491.

1. La condició de funcionari de carrera s'adquirix pel compliment successiu dels requisits esta-

blits en el llibre V d'esta llei orgànica per al Cos de Secretaris Judicials.

2. La condició de funcionari de carrera es perd en els mateixos supòsits que els previstos en el llibre V per al Cos de Secretaris Judicials.

Article 492.

1. La jubilació dels funcionaris podrà ser:
  - a) Voluntària, a sollicitud del funcionari.
  - b) Forçosa, al complir l'edat legalment establida.
  - c) Per incapacitat permanent per al servici.

2. Correspondrà la jubilació voluntària, a sollicitud de l'interessat, sempre que el funcionari reu-nisca els requisits i condicions establits en el règim de seguretat social que se li aplique.

3. La jubilació forçosa es declararà d'ofici al complir el funcionari els 65 anys d'edat. No obstant això, els funcionaris podran prolongar voluntàriament la permanència en el servici actiu, com a màxim fins que complisquen 70 anys d'edat, seguint el procediment legal o reglamentàriament establert.

4. Correspondrà així mateix la jubilació del funci-onari quan este patisca incapacitat permanent per a l'exercici de les funcions pròpies del seu cos. Serà preceptiva la instrucció de l'oportú expedient d'incapacitat, que podrà ser iniciat d'ofici o a solli-citud de l'interessat.

Article 493.

Podran ser rehabilitats per mitjà del procediment que reglamentàriament s'establisca:

Els funcionaris que hagen perdut esta condició, com a conseqüència de la pèrdua de la nacionalitat espanyola o per incapacitat permanent per al servici, una vegada desapareguda la causa objectiva que la va motivar.

Els que hagen perdut la condició de funcionari per inhabilitació absoluta o especial com a pena principal o accessòria o per condemna a pena privativa de llibertat per raó de delictes dolós, una vegada extingides les seues responsabilitats civils i penals i, si és el cas, cancel·lats els antecedents penals.

Així mateix podran ser rehabilitats els funcionaris que hagen sigut separats del servici com a conseqüència de sanció disciplinària.

Article 494.

El ministre de Justícia serà competent per al nomenament dels funcionaris de carrera. Així mateix, serà competent per a acordar la pèrdua de la condició de funcionari, i si és el cas la rehabilitació, en els supòsits previstos en esta llei orgànica en la forma i per mitjà del procediment que reglamentàriament es determine, atenent les circumstàncies i entitat del delictes o falta comesa.

La jubilació voluntària, forçosa o per incapacitat permanent, així com la possible pròrroga de permanència en el servici actiu serà acordada per l'òrgan competent del Ministeri de Justícia en tot cas.

TÍTOL IV

Drets, deures i incompatibilitats

CAPÍTOL I

Drets, deures i incompatibilitats

Article 495.

1. Els funcionaris de carrera tenen els següents drets professionals:

a) Al manteniment de la seua condició funcional, a l'acompliment efectiu de tasques o funcions pròpies del seu cos i a no ser remoguts del lloc de treball que exercisquen sinó en els supòsits i condicions establits legalment.

b) A percebre la retribució i les indemnitzacions per raó del servei establides en la normativa vigent.

c) A la carrera professional, a través dels mecanismes de promoció professional que s'establisquen d'acord amb els principis d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat.

d) A rebre per part de l'Administració la formació necessària, inicial i continuada, a fi de millorar les seues capacitats professionals de manera que els permeta una millor i més ràpida adaptació als seus llocs de treball i els possibilita la seua promoció professional.

A fi d'assegurar l'homogeneïtat i que les accions formatives que s'establisquen per les distintes Administracions públiques competents en matèria de gestió de personal no representen obstacles en la promoció i en la mobilitat del personal al servei de l'Administració de Justícia en el territori de l'Estat, s'adoptaran mesures de coordinació i homologació en matèria de formació contínua.

e) A ser informats pels seus caps o superiors de les tasques o comeses a exercir i a participar en la consecució dels objectius atribuïts a la unitat on presten els seus serveis.

f) Al respecte de la seua intimitat i a la consideració deguda a la seua dignitat, compresa la protecció davant d'ofenses verbals o físiques de naturalesa sexual.

g) A vacances, permisos i llicències.

h) A rebre protecció en matèria de seguretat i salut en el treball, per a la qual cosa les Administracions competents adoptaran aquelles mesures que siguin necessàries per a l'aplicació efectiva de la normativa vigent sobre prevenció de riscos i salut laboral, procedint a l'avaluació dels riscos inicials i a l'establiment de plans d'emergència, així com a la creació de serveis de prevenció i d'un Comitè Central de Seguretat i Salut.

i) A la jubilació.

j) A un règim de seguretat social, que per als funcionaris de carrera i funcionaris en pràctiques, estarà integrat pels següents mecanismes de cobertura:

1r. El Règim de Classes Passives de l'Estat, que es regirà per les seues normes específiques.

2n. El Mutualisme Judicial, regulat per Reial Decret Legislatiu 3/2000, de 23 de juny, i disposicions de desplaçament.

2. El règim de drets contingut en l'apartat anterior serà aplicable als funcionaris interins en la mesura que la naturalesa del dret ho permeta, quedant integrats, a efectes de seguretat social, en el Règim General de la Seguretat Social.

Article 496.

Els funcionaris tenen els següents drets col·lectius, en els termes establits per la Constitució i les lleis:

a) A la lliure associació professional.

b) A la lliure sindicació.

c) A l'activitat sindical.

d) De vaga, en els termes continguts en la legislació general de l'Estat per a funcionaris públics,

garantint-se el manteniment dels serveis essencials de l'Administració de Justícia.

e) A la negociació col·lectiva, a la participació en la determinació de les condicions de treball, per a la qual cosa s'establiran els marcs adequats que permeten una major i més intensa participació dels representants dels funcionaris al servei de l'Administració de Justícia, a través de grups de treball, taules o qualsevol altre fòrum de diàleg i negociació.

f) De reunió.

Article 497.

Els funcionaris de l'Administració de Justícia estan obligats a:

a) Respectar la Constitució i la resta de l'ordenament jurídic.

b) Exercir les seues tasques, funcions o càrrec amb lleialtat i imparcialitat i servir amb objectivitat els interessos generals.

c) Complir amb diligència les instruccions professionals rebudes del seu superior jeràrquic en l'àmbit de les seues competències.

d) Realitzar amb la deguda aplicació les funcions o tasques pròpies del seu lloc de treball i aquelles altres que, relacionades amb les anteriors, els encomanen els seus caps o superiors per al compliment dels objectius de la unitat.

e) Complir el règim de jornada i horari que s'establisca.

f) Mantindre sigil dels assumptes que coneixen per raó dels seus càrrecs o funcions i no fer ús indegut de la informació obtinguda així com guardar secret de les matèries classificades o altres la difusió de les quals estiga prohibida legalment.

g) Donar compte a les autoritats competents d'aquelles ordres que, al seu parer, siguin contràries a la legalitat o constitutives de delictes.

h) Complir el règim d'incompatibilitats i prohibicions.

i) Tractar amb atenció i respecte els ciutadans.

j) Donar a conèixer la seua identitat i categoria als interessats que ho requerisquen, excepte quan això no fóra possible per raons de seguretat.

k) Vetlar per la conservació i ús correcte dels locals, material, documents i informació a càrrec seu, no utilitzant els mitjans propietat de l'Administració en profit propi ni exercir les seues comeses de manera que els puguin beneficiar il·legítimament o a altres persones.

l) Tractar amb correcció i consideració els superiors jeràrquics, companys i subordinats.

Article 498.

1. Els funcionaris estaran subjectes al règim d'incompatibilitats previst en la legislació general aplicable als funcionaris al servei de les Administracions públiques.

2. L'exercici de qualsevol activitat que requereix declaració de compatibilitat, exigirà l'autorització prèvia del Ministeri de Justícia o de la Comunitat Autònoma amb competències assumides.

No es podrà autoritzar la compatibilitat per a l'exercici d'una activitat privada quan s'exercisquen llocs amb dedicació especial. Tampoc correspondrà esta autorització per als metges forenses i tècnics facultatius que exercisquen llocs de director o subdirector en els Instituts de Medicina Legal o en l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses i els seus departaments.

3. En tot cas, la seua funció serà incompatible amb:

a) Pel que fa a Cossos Especials:

1r. La intervenció com a particulars en els casos que puguen tindre relació amb les seues funcions.

2n. La funció de metge d'empresa, d'entitats asseguradores o l'acompliment d'ocupacions en les dites entitats.

3r. Qualsevol activitat pericial privada.

4t. Emissió de certificats mèdics de defunció, llevant que presten servicis en el Registre Civilment i únicament en l'exercici de les seues funcions.

b) Pel que fa a Cossos Generals:

1r. L'exercici de l'Advocacia, Procuradoria i ocupacions al servici d'advocats i procuradors o qualsevol altra professió que habilite per a actuar davant de jutjats i tribunals.

2n. La condició d'agents d'assegurances i la d'empleat d'estos o d'una companyia d'assegurances.

3r. L'acompliment dels càrrecs de gerents, consellers o assessors d'empreses que perseguisquen fins lucratius.

4t. L'acompliment de servicis de gestoria administrativa, ja siga com a titular o com a empleat d'estes oficines.

5t. L'exercici de funcions pericials privades davant dels tribunals i jutjats.

Article 499.

1. L'abstenció del funcionari es comunicarà per escrit motivat a qui siga competent per a dictar la resolució que pose terme al plet o causa en la respectiva instància. En cas de ser estimada l'abstenció, serà reemplaçat en el procés per qui legalment haja de substituir-lo. Si és desestimada, ha de continuar actuant en l'assumpte.

2. La seua recusació només serà possible per les causes legalment previstes i pels tràmits previstos per a la recusació dels secretaris judicials amb les excepcions següents:

a) L'incident governatiu s'instruirà pel secretari del jutjat de qui jeràrquicament depenga, i ho decidirà qui siga competent per a dictar la resolució que pose terme al plet o causa en la respectiva instància.

b) Si, vist l'escrit de recusació, el secretari judicial estima que la causa no és de les tipificades en la llei, no admetrà en l'acte la petició expressant les raons en què es fonamenta esta no admissió. Contra esta resolució no es donarà cap recurs.

c) Admés a tràmit l'escrit de recusació, i l'endemà de la seua recepció, el recusat manifestarà al secretari judicial si es dona o no la causa al·legada. Quan reconega com a certa la causa de recusació, el secretari judicial acordarà reemplaçar el recusat pel qui legalment l'haja de substituir. Contra esta resolució no podrà interposar-se cap recurs.

d) Si el recusat nega la certesa de la causa al·legada com a fonament de la recusació, el secretari judicial, oït el que el recusat al·legue, dins del quint dia i practicades les comprovacions que el recusat propose i siguen pertinents o les que ell mateix considere necessàries, remetrà allò que s'haja actuat a qui haja de resoldre perquè decidisca l'incident.

3. Als funcionaris del Cos de Metges Forenses, se'ls aplicaran les prescripcions que establisquen les normes processals respecte a la recusació de pèrits.

CAPÍTOL II

Jornada i horaris

Article 500.

1. La duració de la jornada general de treball efectiu en còmput anual i d'aquelles jornades que hagen de ser realitzades en règim de dedicació especial, així com les seues especificitats, serà fixada per resolució de l'òrgan competent del Ministeri de Justícia, amb un informe previ de les comunitats autònomes amb competències assumides i negociació amb les organitzacions sindicals més representatives.

Els funcionaris han d'exercir la seua activitat en els termes que exigisquen les necessitats del servici. A este efecte, pel Ministeri de Justícia, amb un informe previ de les comunitats autònomes amb competències assumides i negociació amb les organitzacions sindicals, es determinaran les compensacions horàries i còmputos especials quan l'atenció d'actuacions processals urgents i inajornables suppose un excés d'hores sobre la jornada a realitzar.

2. La duració de la jornada general setmanal serà igual a l'establida per a l'Administració General de l'Estat. Els funcionaris podran realitzar jornades reduïdes, en els supòsits i amb les condicions establides legalment i reglamentàriament.

3. Es podran establir jornades només de matí o jornades de matí i vesprada per a determinats servicis o òrgans jurisdiccionals, quan les necessitats del servici així ho aconsellen, i en especial en les unitats d'atenció al públic, en les quals es tendirà a augmentar el temps d'atenció als ciutadans.

La incorporació dels funcionaris a la jornada de matí i vesprada serà voluntària i ha d'anar acompanyada de mesures incentivadores.

4. La distribució de la jornada i la fixació dels horaris es determinarà a través del calendari laboral que, amb caràcter anual, s'aprovarà per l'òrgan competent del Ministeri de Justícia i de les comunitats autònomes amb competències assumides, en els seus respectius àmbits, amb un informe previ favorable del Consell General del Poder Judicial i negociació amb les organitzacions sindicals. El calendari laboral es determinarà en funció del nombre d'hores anuals de treball efectiu. Podran establir-se flexibilitats horàries a l'entrada i eixida del treball, garantint-se en tot cas un nombre d'hores d'obligada concurrència continuada.

Els horaris que s'establisquen han de respectar en tot cas l'horari d'audiència pública.

5. Quan les peculiaritats d'alguns servicis o òrgans jurisdiccionals així ho aconsellen, podran establir-se horaris especials, que figuraran en les relacions de llocs de treball i seran objecte del complement retributiu que es determine.

6. L'incompliment de la jornada donarà lloc al descompte automàtic de les retribucions corresponents al temps no treballat, calculat en la forma establida per la normativa d'aplicació. A estos efectes, es considera treball efectiu el prestat dins de l'horari establert en la forma que es determine, tenint en compte les compensacions horàries que pertoquen i el que corresponga a permisos retribuïts, així com els crèdits d'hores retribuïdes per funcions sindicals.

Article 501.

1. El Consell General del Poder Judicial, oït el Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes amb competències assumides, així com els Col·legis

d'Advocats i Procuradors de cada demarcació, determinarà els òrgans jurisdiccionals i altres servicis de l'Administració de Justícia que han de romandre en servici de guàrdia, així com els horaris i les condicions en què es realitzarà este.

2. El Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes en els seus respectius territoris garantiran l'assistència necessària als òrgans o servicis judicials en funcions de guàrdia. A este efecte amb la prèvia negociació amb les organitzacions sindicals determinaran el nombre de funcionaris que han de prestar tal servici, la permanència en l'òrgan judicial o servici o la situació de disponibilitat d'estos i organitzaran i distribuïran l'horari a realitzar.

CAPÍTOL III

Vacacions, permisos i llicències

Article 502.

1. Amb caràcter general les vacances anuals retribuïdes seran d'un mes natural o de 22 dies hàbils anuals per any complet de servici o el temps que corresponga proporcionalment si el temps de servicis efectius prestats durant l'any fóra inferior. Els destinats en les illes Canàries podran acumular en un sol període les vacances corresponents a dos anys.

2. Estes es disfrutaran de forma obligatòria dins de l'any natural i fins al 15 de gener de l'any següent, en períodes mínims de cinc dies hàbils consecutius, d'acord amb la planificació que s'efectua per l'òrgan competent, amb la prèvia consulta amb els representants legals dels funcionaris. A estos efectes els dissabtes no es consideraran dies hàbils, llevat que en els horaris especials s'establisca una altra cosa.

3. A més, i en funció dels anys d'antiguitat que s'hagen completat en l'Administració, es tindrà dret a un increment en els dies de vacances, que serà igual a què s'establisca en l'Administració General de l'Estat.

4. En el cas de baixa per maternitat, quan esta situació coincidisca amb el període vacacional, quedarà interromput este i podran disfrutar-se les vacances finalitzat el període de permís per maternitat, dins de l'any natural o fins al 15 de gener de l'any següent. De la mateixa manera quedarà interromput el període vacacional si durant este es produïx un ingrés hospitalari, i aleshores es podrà disfrutar, una vegada s'haja produït l'alta hospitalària, en el mateix període establert en el paràgraf anterior.

5. El Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes en els seus respectius àmbits territorials seran competents per a la concessió de les vacances al final de les quals, amb la negociació prèvia amb les organitzacions sindicals, dictaran les normes que establisquen la forma de gaudi d'estes i el procediment per a la concessió.

6. En tot cas, les vacances es concediran a petició de l'interessat i el seu gaudi estarà determinat per les necessitats del servici. Si es denega el període sol·licitat, la dita denegació ha de ser motivada.

Article 503.

1. Per causes justificades, els funcionaris tindran dret a els mateixos permisos i amb la mateixa extensió que els establerts en la normativa vigent aplicable als funcionaris de l'Administració General de l'Estat, a excepció del permís per assumptes particulars, que tindrà una duració de nou dies, els quals no podran acumular-se en cap cas a les vacances anuals retribuïdes.

2. El gaudi d'estos permisos no afectarà els drets econòmics dels funcionaris.

Article 504.

1. Per raó de matrimoni, els funcionaris tindran dret a una llicència de quinze dies de duració i es concedirà amb plenitud de drets econòmics.

2. Podran concedir-se llicències per a formació i perfeccionament en els casos següents:

a) Per a l'assistència a cursos de formació inclosos en els plans de formació que se celebren anualment, organitzats pel Ministeri de Justícia, les comunitats autònomes, les organitzacions sindicals o altres entitats públiques o privades.

La duració i forma de gaudi estaran determinades per la duració i la programació dels cursos a realitzar i no suposaran cap limitació d'havers.

b) Per a l'assistència a cursos, congressos o jornades, sempre que estiguen relacionades amb les funcions pròpies del cos a què pertany el funcionari i suposen completar la formació per a l'exercici d'estes.

La seua concessió estarà subordinada a les necessitats del servici i a les disponibilitats presupostàries i la seua duració vindrà determinada per la dels cursos, congressos o jornades.

Estes llicències donaran dret a percebre les retribucions bàsiques i les prestacions per fill a càrrec.

3. Els funcionaris podran disfrutar de llicències per assumptes propis sense dret a cap retribució, la duració acumulada dels quals no podrà, en cap cas, excedir tres mesos cada dos anys de servicis efectius i la seua concessió estarà subordinada a les necessitats del servici.

4. Els que, després de la superació de les corresponents proves selectives hagen sigut nomenats funcionaris en pràctiques i ja estigueren prestant servicis remunerats en l'Administració de Justícia com a funcionaris, tindran dret a una llicència extraordinària durant el temps que es prolongue la dita situació i percebran les retribucions que per als funcionaris en pràctiques establisca la normativa vigent.

5. La malaltia o accident que impedisca el normal acompliment de les funcions donaran lloc a llicències per malaltia.

Sense perjudi de l'obligació de comunicar, en la forma que reglamentàriament es determine, la impossibilitat d'assistència al treball per raó de malaltia durant la jornada laboral del dia en què esta es produïska, els funcionaris han de sol·licitar de l'autoritat competent llicència per malaltia en el quart dia consecutiu a aquell en què es va produir l'absència del lloc de treball.

La llicència inicial es concedirà pel temps que el facultatiu haja considerat com a previsible per a la curació i, en cap cas, per període superior a 15 dies. Si l'estat de malaltia persistira, la llicència inicial es prorrogarà automàticament en la forma que es determine per l'autoritat competent per a la seua concessió, quedant sense efecte si amb anterioritat es produïx la curació.

Tant la llicència inicial com les pròrrogues, es concediran amb la prèvia presentació del part de baixa o certificació mèdica que acredite la certesa de la malaltia i la impossibilitat d'assistir al treball.

Es concediran llicències per malaltia derivades d'un mateix procés patològic, fins a un màxim de 12 mesos prorrogables per altres sis, quan es presumisca que durant ells puga el treballador ser donat d'alta mèdica per curació. Transcorreguts

estos terminis, es prorrogaran les llicències fins al moment de la declaració de la jubilació per incapacitat permanent o de l'alta mèdica sense que, en cap cas, puguin excedir 30 mesos des de la data de la sol·licitud de la llicència inicial.

A estos efectes, s'entendrà que hi ha nova llicència per malaltia quan el procés patològic siga diferent i, en tot cas, quan les llicències s'hagen interromput durant un mínim d'un any.

Les llicències per malaltia donaran lloc a plenitud de drets econòmics durant els 6 primers mesos des de la data en què es va sol·licitar la llicència inicial, sempre que estes es deriven del mateix procés patològic i de forma continuada o amb una interrupció de fins a un mes.

En tot cas, el responsable de personal podrà sol·licitar únicament de la corresponent inspecció mèdica, la revisió d'un procés per a determinar que les causes que van originar la concessió de la llicència continuen subsistint.

Article 505.

1. El Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes amb competències assumides, seran competents per a la concessió dels permisos i llicències establits en esta llei orgànica, respecte dels funcionaris que presten servicis en els seus respectius àmbits territorials, en la forma i per mitjà del procediment que s'establisca en les disposicions que es dicten a este efecte per estes.

2. Així mateix, correspon el control de la incapacitat temporal del personal funcionari al servici de l'Administració de Justícia, podent sol·licitar l'assessorament facultatiu que si és el cas estime necessari, i amb esta finalitat podran establir sistemes de col·laboració amb aquells organismes públics o entitats que en els seus respectius àmbits assumixen la inspecció, avaluació i seguiment del control de la incapacitat temporal del règim general de la seguretat social i dels règims especials.

TÍTOL V

Situacions administratives

Article 506.

Els funcionaris de carrera dels cossos a què es referix este llibre, poden trobar-se en alguna de les següents situacions administratives:

- a) Servici actiu.
- b) Servicis especials.
- c) Excedència voluntària per atenció de familiars.
- d) Excedència voluntària per prestació de servicis en el sector públic.
- e) Excedència voluntària per interès particular.
- f) Excedència voluntària per agrupació familiar.
- g) Suspensió de funcions.

Article 507.

1. Els funcionaris dels cossos a què es referix este llibre es trobaran en situació de servici actiu quan exercisquen un lloc de treball en algun dels centres de destí que es determinen en l'article 521 d'esta llei.

2. A més, també es consideraran en servici actiu, els esmentats funcionaris:

- a) Quan presten servicis en el Tribunal Constitucional, Consell General del Poder Judicial i en el Tribunal de Comptes, llevat que, de conformitat amb el que preveuen les legislacions específiques dels esmentats òrgans constitucionals els corresponga quedar en una altra situació.

b) Quan presten els seus servicis en les Corts Generals, de conformitat amb el que disposa l'Estatut General d'estes i no els corresponga quedar en una altra situació.

c) Quan accedisquen a la condició de membres de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes i no perceben retribucions periòdiques per l'acompliment de les funcions.

d) Quan accedisquen a la condició de membres de les corporacions locals, llevat que exercisquen càrrec retribuït i de dedicació exclusiva en estes.

e) Quan presten servicis en els Gabinetes de la Presidència del Govern, dels Ministres i dels Secretaris d'Estat i opten per romandre en la dita situació.

f) Quan accedisquen a llocs de treball d'altres Administracions públiques fins que les relacions de llocs de treball continguen expressa previsió a este efecte.

g) Quan ocupen un lloc de treball en la Mutuïtat General Judicial, adscrit a funcionaris de l'Administració de Justícia.

h) Quan cessen en un lloc de treball per haver obtingut un altre per mitjà de procediments de provisió de llocs de treball, durant el termini possessori.

i) Quan per raó de la seua condició de funcionaris presten servicis en organismes o ens públics.

j) Quan així es determine en una norma amb rang de llei.

3. El gaudi de llicències o permisos reglamentaris, no alterarà la situació de servici actiu.

4. Els funcionaris en situació de servici actiu tenen tots els drets, prerrogatives, deures i responsabilitats inherents a la seua condició.

Article 508.

1. Els funcionaris dels Cossos al servici de l'Administració de Justícia seran declarats en la situació de servicis especials, en els mateixos supòsits als establits en la legislació aplicable per als funcionaris de l'Administració General de l'Estat, llevat que de conformitat amb el que establix esta llei els corresponga quedar en una altra situació.

2. Als funcionaris en situació de servicis especials se'ls computarà el temps que romanguen en esta situació, a efectes d'ascensos, triennis i drets passius, excepte per als funcionaris públics que, havent ingressat al servici d'institucions comunitàries europees o al d'entitats i organismes assimilats, exerciten el dret de transferències establert en l'article 11.2 de l'annex 8, de l'Estatut dels Funcionaris de les Comunitats Europees, sense perjudici dels efectes econòmics que puguin derivar dels ascensos i triennis consolidats fins al moment de l'exercici d'este dret.

3. Els funcionaris declarats en esta situació tindran dret a reserva d'un lloc de treball en la mateixa localitat, en condicions i amb retribucions semblants a les que disfrutaven al passar-hi, sempre que hagen passat a la dita situació, des de la de servici actiu o una altra que tingueren reconegut este mateix dret. Si durant el temps de permanència en la situació de servicis especials participaren en concursos, la reincorporació s'efectuarà, amb referència a la localitat i condicions de la destinació obtingudes en estos.

4. Els funcionaris en la situació de servicis especials rebran la retribució del lloc o càrrec efectiu que exercisquen i no la que els corresponga com a funcionaris, sense perjudici del dret a percebre els triennis que tingueren reconeguts.

5. En cap cas podran assessorar pericialment òrgans jurisdiccionals mentres romanguen en esta situació.

Article 509.

1. Els funcionaris tindran dret a un període d'excedència no superior a tres anys per a tindre cura de cada fill, tant quan siga per naturalesa com per adopció o acolliment permanent o preadoptiu, a comptar de la data de naixement o, si és el cas, de la resolució judicial o administrativa. La concessió de l'excedència estarà condicionada a la prèvia declaració si no exercix una altra activitat que impedisca o menyscabe l'atenció del fill.

2. També tindran dret a un període d'excedència, de duració no superior a un any, els funcionaris per a atendre un familiar que es trobe al seu càrrec, fins al segon grau inclusivament de consanguinitat o afinitat que, per raons d'edat, accident o malaltia, no puga valdre's per si mateix i no exercisca cap activitat retribuïda.

3. En ambdós casos, el període d'excedència serà únic per cada subjecte causant. Quan un nou subjecte causant done origen a una nova excedència, l'inici del període d'esta posarà fi a la que es disfrute.

Esta excedència constituïx un dret individual dels funcionaris. En el cas que dos funcionaris generaren el dret a disfrutar-la pel mateix subjecte causant, l'Administració podrà limitar-ne l'exercici simultani per raons justificades relacionades amb el funcionament dels servicis.

El període de permanència en esta situació serà computable a efectes de triennis, i drets passius. Durant el primer any, els funcionaris tindran dret a la reserva del lloc de treball que exercien i podran reincorporar-s'hi sense necessitat de sol·licitar el reingrés, així com participar en els concursos que es convoquen. Transcorregut este període, la dita reserva ho serà per a un lloc en la mateixa localitat i de la mateixa retribució, havent de sol·licitar en el mes anterior a la finalització del període màxim de permanència en esta, el reingrés al servici actiu i, si no ho fa, serà declarat d'ofici en la situació d'excedència voluntària per interès particular.

Article 510.

1. Els funcionaris dels cossos a què es referix este llibre seran declarats en situació d'excedència voluntària, d'ofici o a petició de l'interessat, quan ho sol·liciten per interès particular, quan es troben en servici actiu en un altre cos o escala de qualsevol de les Administracions públiques o passen a prestar servicis en organismes o entitats del sector públic i no els corresponga quedar en una altra situació i per agrupació familiar, amb iguals requisits i efectes als establits en la legislació aplicable als funcionaris de l'Administració General de l'Estat.

2. Així mateix, es declararà d'ofici la situació d'excedència voluntària per interès particular dels funcionaris públics, quan finalitzada la causa que va determinar el passe a una situació distinta de la del servici actiu, incomplisquen l'obligació de sol·licitar el reingrés en este, en els terminis que reglamentàriament es determinen.

Article 511.

1. El funcionari declarat en situació de suspensió quedarà privat, durant el temps de permanència en esta, de l'exercici de les seues funcions i no podrà prestar servicis en cap Administració pública ni en organismes públics o entitats de dret públic vinculades a elles.

2. La situació de suspensió de funcions podrà ser provisional o definitiva.

3. La suspensió provisional, podrà acordar-se preventivament, durant la tramitació d'un procediment judicial o disciplinari i tindrà lloc en els casos següents:

a) Quan per qualsevol delictes dolós l'instructor del procés penal l'adopte com a mesura cautelar. En tot cas s'acordarà quan s'haja dictat orde d'emprisonament, de llibertat sota fiança, de processament o d'obertura de juí oral en el procediment abreuiat.

b) Durant la tramitació d'un expedient disciplinari, per l'autoritat que va ordenar la incoació de l'expedient, no podent excedir esta suspensió de sis mesos, excepte en cas de paralizació del procediment imputable a l'interessat.

c) Quan el funcionari no puga acudir al seu lloc de treball com a conseqüència d'haver sigut privat per un jutge o tribunal, en ocasió d'un procés penal, del dret a residir en determinats llocs o d'acostar-se a determinades persones.

4. La suspensió tindrà caràcter definitiu quan s'impose en virtut d'una condemna criminal ferma o sanció disciplinària ferma.

5. Els efectes derivats de la situació de suspensió, ja siga provisional o definitiva, seran els establits per als funcionaris de l'Administració General de l'Estat declarats en esta situació.

Article 512.

Correspondrà al Ministeri de Justícia o a les comunitats autònomes amb competències assumides acordar la concessió o declaració en estes situacions administratives als funcionaris que presten servicis en els seus respectius àmbits territorials, dictant a este efecte les disposicions necessàries referents a la forma i el procediment aplicable.

Article 513.

1. Els canvis de situacions administratives han de ser comunicats, en tot cas, al Registre Central de Personal a què es referix l'article 481, per a la seua anotació i podran tindre lloc, sempre que reunisquen els requisits exigits en cada cas, sense necessitat del reingrés previ al servici actiu.

2. En el cas que la nova situació comporte el dret a la reserva d'un lloc de treball, els funcionaris podran participar en convocatòries de concurs per a la provisió de llocs de treball, romanent en la situació que corresponga i reservant-se'ls un lloc del mateix nivell i semblants retribucions a les del lloc obtingut i en el mateix municipi.

Article 514.

1. Els funcionaris procedents de situacions administratives amb dret a reserva de lloc de treball es reincorporaran al servici actiu en la forma i condicions que es determinen per l'autoritat competent per a la seua concessió.

2. El reingrés al servici actiu des de situacions que no comporten reserva, es produirà per mitjà de la participació en els procediments de concurs general o específic o per l'adjudicació d'un lloc pel sistema de lliure designació.

3. Correspondrà així mateix el reingrés al servici actiu, amb caràcter provisional, per mitjà de l'adscripció a una plaça vacant, per a l'ocupació de la qual reunisca el funcionari els requisits exigits en les relacions de llocs de treball.

El reingrés per adscripció provisional estarà, en tot cas, condicionat a les necessitats del servici

i el funcionari adscrit quedarà obligat, per a obtindre destinació definitiva, a participar en els concursos que es convoquen per a la provisió de llocs de treball i a sol·licitar, entre altres, la que ja ocupa provisionalment.

Si no obté destinació definitiva se l'adscriurà, de forma provisional, a un lloc de treball vacant de qualsevol Oficina judicial ubicada en la província o en l'àrea territorial en què s'hagen agrupat les vacants a efecte de concurs.

Si no participa en el primer concurs convocat amb posterioritat a l'adscripció provisional, passarà a la situació d'excedència voluntària per interès particular.

TÍTOL VI Règim retributiu

Article 515.

Els funcionaris dels Cossos al servei de l'Administració de Justícia a què es referix este llibre, només podran ser remunerats pels conceptes retributius que s'establixen en esta llei orgànica.

Article 516.

Les retribucions seran bàsiques i complementàries.

A) Els conceptes retributius bàsics seran iguals als establits per llei per a les Carreres Judicial i Fiscal.

B) Les retribucions complementàries podran ser: fixes en la seua quantia i de caràcter periòdic en la seua meritació i variable.

1r. Són retribucions complementàries fixes en la seua quantia i de caràcter periòdic:

a) El complement general de lloc, que retribuirà els distints tipus de llocs que s'establisquen per a cada cos.

b) El complement específic, destinat a retribuir les condicions particulars d'estos, en atenció a la seua especial dificultat tècnica, dedicació, responsabilitat, incompatibilitat, penositat o perillositat.

2n. Són retribucions complementàries variables:

a) El complement de productivitat, destinat a retribuir l'especial rendiment, l'activitat extraordinària i l'interès o iniciativa amb què el funcionari exercisca el seu treball, així com la seua participació en els programes concrets d'actuació i en la consecució dels objectius que es determinen pel Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes amb competències assumides, en els seus respectius àmbits, oït el Consell General del Poder Judicial i amb la prèvia negociació amb les organitzacions sindicals més representatives. La meritació d'este complement en un període no originarà cap dret al seu manteniment per a períodes successius.

b) Les gratificacions per servicis extraordinaris, destinades a retribuir els servicis de caràcter extraordinari prestats fora de la jornada normal de treball, no podran, en cap cas, ser fixes en la seua quantia ni periòdiques en el seu meritació, ni originaran cap dret al seu manteniment per a períodes successius.

Article 517.

1. A més de les retribucions assenyalades en l'article anterior, els funcionaris que presten els seus servicis en aquells òrgans judicials o servicis en què el Consell General del Poder Judicial, oïts el

Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes amb competències assumides, haja considerat necessària l'atenció permanent i continuada, tindran dret a percebre, en concepte de guàrdia, una remuneració la quantia de la qual es fixarà per orde ministerial a proposta conjunta dels Ministres de Justícia i Hisenda, amb la prèvia negociació amb les organitzacions sindicals, en funció del tipus de guàrdia de què es tracte.

Este complement serà igual en tot el territori i la seua percepció dependrà de la prestació del servici de guàrdia, procedint el seu abonament una vegada s'haja acreditat la seua realització. La seua meritació no originarà drets individuals per a successius períodes.

2. El personal a què es referix este llibre percebrà, si és el cas, les indemnitzacions corresponents per raó del servici.

Article 518.

1. Els funcionaris que es troben en període de pràctiques o desenrotllant cursos selectius dels previstos en l'article 485, seran nomenats funcionaris en pràctiques i el seu règim retributiu serà l'establert en esta llei per als funcionaris que estiguen realitzant el període de pràctiques per a accés al Cos de Secretaris Judicials.

2. Si les pràctiques es realitzen exercint un lloc de treball, la quantia corresponent a la retribució complementària d'este serà abonada pel Ministeri de Justícia o les comunitats autònomes amb competències assumides, en l'àmbit territorial de les quals estiga el que ja s'exercix.

Article 519.

1. La quantia de les retribucions bàsiques serà igual per a cada un dels cossos, amb independència del lloc de prestació dels servicis o del que ja s'exercisca, i vindran determinades en la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat per a cada any, en funció de l'especialitat dels Cossos al servei de l'Administració de Justícia.

La quantia per antiguitat consistirà en un cinc per cent del sou per cada tres anys de servici.

Quan un funcionari preste els seus servicis successivament en diferents cossos, percebrà els trienis meritats en estos, amb el valor corresponent al cos en què es van perfeccionar.

Quan un funcionari canvie de cos abans de completar un trienni, la fracció de temps transcorreguda es considerarà com a temps de servicis prestats en el nou.

Els funcionaris tindran dret a percebre dos pagues extraordinàries a l'any per un import, cada una d'elles, d'una mensualitat de sou i antiguitat i, si és el cas, una quantitat proporcional del complement general del lloc en els termes que es fixen per llei per a l'Administració de Justícia, que es faran efectives en els mesos de juny i desembre, sempre que els perceptors estigueren en servici actiu o amb dret a meritació del sou el dia primer dels mesos indicats.

2. A efectes de complement general de lloc, mitjançant un reial decret es determinaran els llocs tipus de les distintes unitats que integren les Oficines judicials, així com altres servicis no jurisdiccionals, establint-se les valoracions de cada un d'ells. La quantia es fixarà en la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat.

3. La quantia individualitzada del complement específic es fixarà pel Ministeri de Justícia o l'òrgan competent de la comunitat autònoma, amb la prè-

via negociació amb les organitzacions sindicals en els seus respectius àmbits, a l'elaborar les relacions de llocs de treball en funció de la valoració de les condicions particulars d'estos. Tots els llocs de treball tindran assignat un complement específic. En cap cas podrà assignar-se més d'un complement específic a un lloc de treball.

4. Correspon al Ministeri de Justícia o a l'òrgan competent de la comunitat autònoma, en els seus respectius àmbits, la concreció individual de les quanties del complement de productivitat i la determinació dels funcionaris amb dret a la seua percepció, d'acord amb els criteris de distribució que s'establisquen per als diferents programes i objectius. Per les esmentades autoritats s'establiran fórmules de participació dels representants sindicals en la seua determinació concreta i el control formal de l'assignació.

5. El Ministeri de Justícia i l'òrgan competent de les comunitats autònomes, en els seus respectius àmbits, procediran a l'assignació individual de les quanties de les gratificacions i a la determinació dels criteris per a la seua percepció.

TÍTOL VII

Ordenació de l'activitat professional

Article 520.

1. Els funcionaris dels Cossos a què es referix este llibre exerciran els llocs de treball de les unitats en què s'estructuren les Oficines judicials i, si és el cas, en els corresponents a les unitats administratives i oficines comunes a què es referix l'article 439; els dels Instituts de Medicina Legal, els de l'Institut de Toxicologia i els seus departaments.

2. A més podran prestar servicis en el Consell General del Poder Judicial, en el Tribunal Constitucional i en el Tribunal de Comptes en els termes i amb les condicions previstes en la normativa reguladora del personal al servici dels esmentats òrgans constitucionals, i en la Mutualitat General Judicial en els llocs que es determinen en la relació de llocs de treball de l'esmentat organisme públic.

3. També podran accedir a llocs de treball d'altres Administracions públiques en tant que les relacions de llocs de treball continguen expressa previsió a este efecte. Se'ls aplicarà, mentres es mantinguen en estos llocs, la legislació en matèria de Funció Pública de l'Administració en què es troben destinats i romandran en servici actiu en la seua Administració d'origen.

Article 521.

1. L'ordenació del personal i la seua integració en les distintes unitats que conformen l'estructura de les Oficines judicials es realitzarà a través de les relacions de llocs de treball que s'aproven i que, en tot cas, seran públiques.

2. Les relacions de llocs de treball contindran la dotació de tots els llocs de treball de les distintes unitats que componen l'Oficina judicial, inclosos aquells que hagen de ser exercits per secretaris judicials, i indicaran la seua denominació, ubicació i característiques essencials, els requisits exigits per al seu acompliment, el complement general de lloc i el complement específic.

3. Les relacions de llocs de treball han de contindre necessàriament les especificacions següents:

A) Centre Gestor. Centre de destinació.

A efectes de l'ordenació dels llocs de treball i de la seua ocupació pel personal funcionari, tindran

la consideració de centres gestors els òrgans competents del Ministeri de Justícia o l'òrgan competent de les comunitats autònomes per a la gestió del personal, als quals correspondrà la formulació de la relació de llocs de treball en els seus respectius àmbits territorials.

S'entendrà per centre de destinació:

Cada un dels servicis comuns processals.

El conjunt d'unitats processals de suport directe a un determinat òrgan judicial col·legiat que radiquen en el mateix municipi.

El conjunt d'unitats processals de suport directe a òrgans judicials unipersonals pertanyents al mateix orde jurisdiccional que radiquen en el mateix municipi.

El Registre Civil Central i els Registres Civils Únics de cada localitat, on n'hi haja.

Cada una de les Fiscalies o Adscripcions de Fiscalies.

En els Instituts de Medicina Legal, aquells que la seua norma de creació establisca com a tals.

En l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, aquells que la seua norma de creació establisca com a tals.

La Mutualitat General Judicial.

Cada Oficina judicial de suport a Jutjats de Pau de més de 7.000 habitants o de menys de 7.000 habitants, dotats de plantilla funcional en raó de la seua càrrega de treball.

B) Tipus de lloc. A estos efectes els llocs es classifiquen en genèrics i singularitzats.

Són llocs genèrics els que no es diferencien dins de l'estructura orgànica i que impliquen l'execució de tasques o funcions pròpies d'un cos, i per tant no tenen un contingut funcional individualitzat. Els llocs corresponents a les unitats processals de suport directe a òrgans judicials com a norma general seran genèrics.

Són llocs singularitzats els diferenciatos dins de l'estructura orgànica i que impliquen l'execució de tasques o funcions assignades de forma individualitzada. A estos efectes, en aquelles comunitats autònomes que posseïsquen llengua pròpia, el coneixement d'esta només constituirà un element determinant de la naturalesa singularitzada del lloc, quan la seua exigència es derive de les funcions concretes assignades a este en les relacions de llocs de treball.

C) Sistema de provisió. A efectes de les relacions de llocs de treball, es concretarà la seua forma de provisió definitiva pel procediment de concurs o de lliure designació.

D) Cos o cossos a què s'adscriuen els llocs. Els llocs de treball s'adscriuran com a norma general a un sol cos. No obstant això, podent haver-hi llocs de treball en què la titulació no es considere requisit essencial i la qualificació requerida es puga determinar per factors aliens a la pertinença a un cos determinat, és possible l'adscripció d'un lloc de treball a dos cossos.

Els llocs de treball de les relacions de llocs de treball de les Oficines judicials s'adscriuran amb caràcter exclusiu als cossos al servici de l'Administració de Justícia en raó dels seus coneixements especialitzats.

4. A més dels requisits anteriorment assenyalats, les relacions de llocs de treball podran contindre:

1r. Titulació acadèmica específica, a més de la genèrica corresponent al Grup a què s'haja ads-

crit el lloc, quan la seua necessitat es deduïska objectivament de l'índole de les funcions a exercir.

2n. Formació específica, quan de la naturalesa de les funcions del lloc es deduïska l'exigència i puga ser acreditada documentalment.

3r. Coneixement oral i escrit de la llengua oficial pròpia en aquelles comunitats autònomes que la tinguen reconeguda com a tal.

4t. Coneixements informàtics quan siguen necessaris per a l'acompliment del lloc.

5t. Aquelles altres condicions que es consideren rellevants en el contingut del lloc o el seu acompliment.

Article 522.

1. El Ministeri de Justícia elaborarà i aprovarà, amb un informe previ del Consell General del Poder Judicial i negociació amb les organitzacions sindicals més representatives, les relacions de llocs de treball en què s'ordenen els llocs de les Oficines judicials corresponents al seu àmbit d'actuació.

Així mateix, serà competent per a l'ordenació dels llocs de treball de les Oficines judicials assignats al Cos de Secretaris Judicials en tot el territori de l'Estat, amb un informe previ del Consell General del Poder Judicial i negociació amb les organitzacions sindicals més representatives.

2. Les comunitats autònomes amb competències assumides, amb un informe previ del Consell General del Poder Judicial i negociació amb les organitzacions sindicals, procediran a l'aprovació inicial de les relacions de llocs de treball de les Oficines judicials dels seus respectius àmbits territorials. L'aprovació definitiva correspondrà al Ministeri de Justícia que només podrà denegar-la per raons de legalitat.

3. El Ministeri de Justícia, amb anterioritat a l'aprovació definitiva de cada relació de llocs de treball determinarà aquells que hagen de ser assignats al Cos de Secretaris Judicials.

4. Per a l'elaboració i aprovació de les relacions de llocs de treball corresponents a les unitats administratives a què es referix l'article 439, seran competents el Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes amb competències assumides en els seus respectius àmbits territorials.

Article 523.

1. Aprovades les relacions de llocs de treball inicials, les comunitats autònomes i el Ministeri de Justícia podran, en els seus respectius àmbits:

1r. Redistribuir els llocs de treball no singularitzats dins de cada Oficina judicial.

2n. Redistribuir els llocs de treball d'unitats suprimides de l'Oficina judicial, a conseqüència de la modificació de les estructures orgàniques.

3r. Reordenar els llocs de treball entre diferents oficines judicials.

4t. Amortitzar llocs de treball.

2. En tot cas, les modificacions de les relacions inicials de llocs de treball que es produïsquen han de tindre en compte els principis continguts en esta Llei per a la redistribució i reordenació d'efectius, i en concret les regles següents:

1r. Per les Administracions competents s'elaborarà un projecte motivat, que serà negociat amb les organitzacions sindicals més representatives.

2n. S'ha de respectar la denominació, retribucions i la resta de característiques dels llocs afectats i, en cap cas, suposaran canvi de municipi per al personal.

3r. En tot cas, respectaran les dotacions mínimes que per a les unitats processals de suport directe s'hagen establert.

4t. Es requerirà informe previ del Consell General del Poder Judicial i per a la seua efectivitat serà preceptiva la comunicació prèvia al Ministeri de Justícia.

TÍTOL VIII

Provisió de llocs de treball i mobilitat

Article 524.

1. La provisió dels llocs de treball es durà a terme pels procediments de concurs, que serà el sistema ordinari, o de lliure designació, de conformitat amb el que determinen les relacions de llocs de treball i en atenció a la naturalesa de les funcions a exercir.

2. Els llocs de treball podran cobrir-se temporalment per mitjà d'adscripció provisional o en comissió de servicis.

3. Així mateix, i per raons organitzatives, els llocs de treball podran ser proveïts per mitjà de redistribució o reordenació d'efectius.

Article 525.

Serán competents per a la provisió dels llocs de treball ubicats en els seus respectius àmbits territorials, el Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes amb competències assumides, en els supòsits, condicions i conforme als procediments que s'establisquen en esta llei orgànica i en el Reglament General d'Ingrés, Provisió de Llocs de Treball i Promoció Professional.

Article 526.

1. El concurs consistix en la comprovació i valoració dels mèrits que puguen al·legar-se, d'acord amb les bases de la convocatòria i conforme al barem que s'establisca en esta.

Atenent a la naturalesa i funcions dels llocs la cobertura de la qual es pretén, el concurs podrà ser:

a) Concurs de trasllat: per este procediment es cobriran els llocs de treball genèrics.

La valoració dels mèrits es realitzarà, en la forma i conforme al barem que determine el reial decret pel qual s'aprova el Reglament General d'Ingrés, Provisió de Llocs de Treball i Promoció Professional.

b) Concurs específic: per este procediment es cobriran els llocs de treball singularitzats. Constarà de dos fases:

1r. En la primera es procedirà a la comprovació i valoració dels mèrits generals, conforme al que estableix el paràgraf a) d'este article.

2n. En la segona fase, es procedirà a la valoració d'aptituds concretes, a través de coneixements, experiència, titulacions acadèmiques i aquells altres elements que garantisquen l'adequació de l'aspirant per a l'acompliment del lloc. Estes aptituds es valoraran en la forma que es determine en la convocatòria sense que, en cap cas, esta segona fase puga suposar més del 40 per cent de la puntuació màxima total de les dos fases.

2. En el procediment de lliure designació, l'òrgan competent apreciarà la idoneïtat dels candidats, en relació amb els requisits exigits per a l'acompliment del lloc.

Podran proveir-se per este sistema els llocs directius i aquells per als quals, per la seua especial responsabilitat i dedicació, així s'establisca en les relacions de llocs de treball.

3. Serà preceptiva, en tot cas, la convocatòria pública en el «Boletín Oficial del Estado» i Butlletí Oficial de la comunitat autònoma, amb indicació de la denominació del lloc, localització i retribució, així com, si és el cas, dels requisits mínims exigibles.

Article 527.

Sense perjudi de la possibilitat de nomenament de funcionaris interins per raons d'urgència o necessitat a què es referix l'article 472.2, els llocs de treball vacants o en cas d'absència del seu titular podran ser proveïts temporalment de la manera següent:

1. Els llocs de treball vacants, fins que es resolguen els sistemes de provisió en curs o quan resolts no s'hagen cobert per no haver-hi un candidat idoni, podran ser proveïts per funcionaris que reunisquen els requisits exigits per al seu acompliment, per mitjà de l'atorgament d'una comissió de servici, que podrà tindre caràcter voluntari o forçós.

Els funcionaris que es troben en comissió de servici conservaran el seu lloc d'origen i tindran dret a les retribucions complementàries del ja que exercisquen.

Si la comissió té caràcter forçós i les retribucions del ja que s'exercix foren inferiors al d'origen, es garantiran, en tot cas, les retribucions complementàries que resulten superiors.

2. Amb caràcter excepcional podran ser coberts temporalment per mitjà de substitució els llocs de treball que es troben vacants o quan el seu titular estiga absent pel gaudi de llicències o permisos de llarga duració.

Per a ser nomenat substituït s'han de reunir els requisits establits per a l'acompliment del lloc de treball de què es tracte en la relació de llocs de treball.

Reglamentàriament s'establiran els supòsits i el procediment aplicable a les substitucions. Quan es tracte d'un lloc de treball adscrit al Cos de Secretaris Judicials el procediment i requisits aplicables a la substitució serà l'establert expressament per al nomenament de secretaris substituïts.

Així mateix, els llocs de treball es podran exercir temporalment per mitjà d'adscripció provisional, en els supòsits de cessament i renúncia.

Els funcionaris nomenats per a llocs de lliure designació podran ser cessats amb caràcter discrecional, mitjançant una resolució en què la motivació es referirà exclusivament a la competència per a adoptar-la.

Els titulars d'un lloc de treball obtingut per concurs específic o per lliure designació podran renunciar a estos, per mitjà de sol·licitud raonada en la qual faran constar els motius professionals o personals i sempre que hagen exercit l'esmentat lloc, almenys un any.

En els anteriors supòsits, els funcionaris seran adscrits provisionalment, fins que no n'obtinguen un altre amb caràcter definitiu, a un lloc de treball corresponent al seu cos, dins del mateix municipi i amb efectes de l'endemà de la resolució del cessament o acceptació de la renúncia.

També podran ser adscrits provisionalment a un lloc de treball corresponent al seu cos els funcionaris de carrera que reingressen al servici actiu des de situacions que no comporten reserva de lloc de treball. En este supòsit, l'adscripció estarà condicionada a les necessitats del servici.

Article 528.

1. Redistribució d'efectius.

Els funcionaris que ocupen amb caràcter definitiu llocs genèrics podran ser adscrits per necessitats del servici a altres de la mateixa naturalesa, complement general de lloc i complement específic del mateix centre de destinació.

El lloc de treball a què s'accedix a través de redistribució tindrà caràcter definitiu, iniciant-se el còmput del temps mínim de permanència en un lloc per a poder concursar des de la data en què es va accedir amb caràcter definitiu, computant-se el temps mínim de permanència, conforme al que disposa l'article 529.3, amb referència al ja que s'exercia en el moment de produir-se la redistribució.

2. Reordenació d'efectius.

Per raons organitzatives i a través de les corresponents modificacions de les relacions de llocs de treball, els llocs de treball genèrics i els titulars d'estos podran ser adscrits a altres centres de destinació.

Este procés de mobilitat es realitzarà basant-se en un projecte presentat per les Administracions competents i negociat amb les organitzacions sindicals més representatives per mitjà de procediments de mobilitat voluntària.

Els llocs o places que no siguin coberts seran posteriorment assignats per mitjà d'un procés de reassignació forçosa, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

Els funcionaris afectats per una reordenació forçosa estaran exempts de l'obligació de permanència mínima en el lloc de treball assenyalada en l'article 529, gaudint de preferència per a obtenir un lloc de treball en el seu centre de destinació d'origen en el primer concurs en què s'oferisquen places de tal centre.

A efectes de determinació del lloc afectat per la reordenació, quan n'hi haja més d'un de la mateixa naturalesa, s'aplicarà el criteri de voluntarietat per part dels funcionaris que els exercisquen i, si no n'hi ha, d'antiguitat en l'ocupació.

Article 529.

1. El Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes convocaran concursos d'àmbit nacional per a la provisió de llocs de treball vacants en els seus àmbits territorials.

El Reglament General d'Ingrés, Provisió de Llocs de Treball i Promoció Professional dels funcionaris de l'Administració de Justícia establirà les normes a què han d'ajustar-se les convocatòries, així com els mèrits generals a valorar.

2. Podran participar en estos concursos els funcionaris, siga quina siga la seua situació administrativa, excepte els declarats suspesos en ferm, que no podran participar mentres dure la suspensió, sempre que reunisquen les condicions generals exigides i els requisits determinats en la convocatòria, en la data en què acabe el termini de presentació d'instàncies i sense cap limitació per raó de la localitat de destinació.

3. No es podrà prendre part en un concurs de trasllat per a la provisió de llocs de treball genèrics fins que no hagen transcorregut dos anys des que es va dictar la resolució per la qual es va convocar el concurs de trasllat en què el funcionari va obtenir la seua última destinació definitiva, des de la qual participa, o la resolució en què se li va adjudicar

destinació definitiva, si es tracta de funcionaris de nou ingrés.

Per al còmput dels anys es considerarà com a primer any l'any natural en què es van dictar les resolucions de què es tracte, amb independència de la seua data, i com a segon any, l'any natural següent.

4. Els funcionaris que no tinguen destinació definitiva, obligats a participar en els concursos d'acord amb la normativa vigent, estaran exclosos de la limitació temporal prevista en l'apartat anterior.

Article 530.

En les convocatòries per a llocs de treball de les comunitats autònomes amb competències assumides la llengua pròpia de les quals tinga caràcter oficial, es valorarà com a mèrit el coneixement oral i escrit d'esta. En determinats llocs, podrà considerar-se requisit exigible per a l'accés a estos, quan de la naturalesa de les funcions a exercir es derive la dita exigència i així s'establisca en les relacions de llocs de treball.

Article 531.

1. La provisió de llocs genèrics vacants s'efectuarà per mitjà de concursos de trasllats, que seran convocats i resolts en els seus àmbits respectius pel Ministeri de Justícia i per les comunitats autònomes que hagen rebut els traspessos de mitjans personals i en els quals podran participar tots els funcionaris que reunisquen els requisits exigits, siga quin siga el territori en què es troben destinats.

2. Estos concursos es convocaran almenys una vegada a l'any, en la mateixa data en tot el territori de l'Estat, i es resoldran per cada Administració convocant de manera que els interessats no puguen prendre possessió més que en una única destinació i en un mateix cos.

A este efecte, el Reglament General d'Ingrés, Provisió de Llocs de Treball i Promoció Professional dels funcionaris de l'Administració de Justícia contindrà les normes aplicables als concursos de trasllats, que asseguraran l'efectiva participació en condicions d'igualtat de tots els funcionaris, establint un sistema que garantisca de manera permanent la immediatesa i agilitat en la provisió de les vacants, així com un calendari per a la convocatòria i resolució dels concursos de trasllats que permeta determinar els llocs de treball a oferir als funcionaris de nou ingrés, de conformitat amb el que disposa l'article 488.3.

3. Les convocatòries es faran públiques a través del «Boletín Oficial del Estado» i dels Butlletins o Diaris Oficials de les comunitats autònomes.

4. En els concursos s'oferiran les places vacants que determinen les Administracions competents i les que resulten del mateix concurs, sempre que no n'estiga prevista l'amortització.

Article 532.

1. Els concursos específics seran convocats i resolts per cada Administració competent en el seu àmbit territorial, procurant que les convocatòries i la seua resolució no interferisquen en els resultats dels concursos convocats per les respectives Administracions, i hi podran participar els funcionaris de l'Administració de Justícia, siga quin siga l'àmbit territorial en què estiguen destinats.

2. Es valoraran aquells mèrits generals que es determinen en el Reglament General d'Ingrés, Provisió de Llocs de Treball i Promoció Professional dels funcionaris de l'Administració de Justícia, conforme als criteris que s'hi establisquen.

3. Els mèrits específics seran adequats a les característiques de cada lloc i es determinaran en la convocatòria, sense que en cap cas puguen sobrepassar el percentatge màxim de la puntuació total establert en l'article 526.

Article 533.

1. Els esmentats mèrits seran comprovats i valorats per una comissió, que estarà constituïda per quatre membres en representació de l'Administració convocant designats per esta, dels quals almenys un serà funcionari al servici de l'Administració de Justícia.

Les organitzacions sindicals més representatives en l'àmbit corresponent participaran com a membres de la Comissió de valoració, en nombre inferior al dels membres designats a proposta de l'Administració.

2. Tots els membres han de pertànyer a cossos de la mateixa titulació o superior a què estiga adscrit el lloc convocat i exerciran llocs de la mateixa categoria o superior al convocat.

El president i secretari seran nomenats per l'autoritat convocant entre els membres designats per l'Administració.

TÍTOL IX

Responsabilitat disciplinària

Article 534.

1. Els secretaris judicials i els funcionaris dels cossos a què es referix este llibre estaran subjectes a responsabilitat disciplinària i seran sancionats en els supòsits i d'acord amb els principis que s'establixen en esta llei orgànica.

2. A més dels autors, seran responsables disciplinàriament els superiors que consentiren, així com els que induïren o encobriren, les faltes molt greus i greus quan de tals actes es deriven greus danys per a l'Administració o els ciutadans.

3. No podrà imposar-se sanció per la comissió de falta molt greu o greu, sinó en virtut d'expedient disciplinari instruit a este efecte per mitjà del procediment que s'establisca en el Reglament General de Règim Disciplinari dels funcionaris al servici de l'Administració de Justícia que es dicte en desplegament d'esta llei.

Per a la imposició de sancions per faltes lleus, no serà preceptiva la prèvia instrucció de l'expedient, excepte el tràmit d'audiència a l'interessat.

4. Quan de la instrucció d'un procediment disciplinari resulte l'existència d'indícis fundats de criminalitat, se'n suspendrà la tramitació, i es posarà en coneixement del Ministeri Fiscal.

5. La incoació d'un procediment penal no serà obstacle per a la iniciació d'un expedient disciplinari pels mateixos fets, però no es dictarà una resolució amb esta finalitat fins que no haja recaigut sentència ferma o interlocutòria de sobreseïment en la causa penal.

En tot cas, la declaració de fets provats continguda en la resolució que posa terme al procediment penal vincularà la resolució que es dicte en l'expedient disciplinari, sense perjudici de la distinta qualificació jurídica que puguen merèixer en una i una altra via.

Només podrà recaure sanció penal i disciplinària sobre els mateixos fets, quan no hi haja identitat de fonament jurídic i bé jurídic protegit.

6. Durant la tramitació del procediment es podrà acordar la suspensió provisional com a mesura cautelar, que requerirà resolució motivada.

7. Les sancions disciplinàries seran anotades en el registre de personal, amb expressió dels fets imputats. Les dites anotacions seran cancel·lades pel transcurs dels terminis que es determinen reglamentàriament.

Article 535.

El procediment disciplinari que s'establisca en desplegament d'esta llei orgànica ha de garantir al funcionari expedientat, a més dels reconeguts per l'article 35 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, els següents drets:

- 1r. A la presumpció d'innocència.
- 2n. A ser notificat del nomenament d'instructor i secretari, així com a recusar-los.
- 3r. A ser notificat dels fets imputats, de la infracció que constitueixen i de les sancions que, si és el cas, puguen imposar-se, així com de la resolució sancionadora.
- 4t. A formular alegacions.
- 5t. A proposar totes les proves que siguen adequades per a la determinació dels fets.
- 6t. A poder actuar en el procediment assistit de lletrat o dels representants sindicals que determine.

Article 536.

Les faltes podran ser molt greus, greus i lleus.

A) Es consideren faltes molt greus:

1. L'incompliment del deure de fidelitat a la Constitució en l'exercici de la funció pública.
2. Tota actuació que supose discriminació per raó de sexe, raça, religió, llengua, opinió, lloc de naixement o veïnat o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.
3. L'abandó del servici.
4. L'emissió d'informes o adopció d'acords o resolucions manifestament il·legals, quan es cause perjudici greu a l'interès públic o lesionen drets fonamentals dels ciutadans.
5. La utilització indeguda de la documentació o informació a què tinguen o hagen tingut accés per raó del seu càrrec o funció.
6. La negligència en la custòdia de documents que done lloc a la seua difusió o coneixement indeguts.
7. L'incompliment reiterat de les funcions inherents al lloc de treball o funcions encomanades.
8. La utilització de les facultats que tinga atribuïdes, per a influir en processos electorals de qualsevol naturalesa i àmbit.
9. L'incompliment de les decisions judicials l'execució del qual tinguen encomanades.
10. La desobediència greu o reiterada a les ordres o instruccions verbals o escrites d'un superior emeses per este en l'exercici de les seues competències, referides a funcions o tasques pròpies del lloc de treball de l'interessat, llevat que siguen manifestament il·legals.
11. La utilització de la condició de funcionari per a l'obtenció d'un benefici indegut per a si o per a un tercer.
12. La realització d'activitats declarades incompatibles per llei.
13. La inobservança del deure d'abstenció, sabent que concorre alguna de les causes legalment previstes.
14. Els actes que impedisquen l'exercici dels drets fonamentals, de les llibertats públiques i dels drets sindicals.

15. L'incompliment del deure d'atendre els servicis essencials en cas de vaga.

16. L'assetjament sexual.
17. L'agressió greu a qualsevol persona amb què es relacionen en l'exercici de les seues funcions.
18. L'arbitrarietat en l'ús d'autoritat que cause perjudici greu als subordinats o al servici.
19. Les accions i omissions que hagen donat lloc en sentència ferma a una declaració de responsabilitat civil contreta en l'exercici de la funció per dol o culpa greu.
20. La comissió d'una falta greu quan haja sigut anteriorment sancionat per altres dos greus que hagen adquirit fermesa, sense que hagen sigut cancel·lades o procedit la cancel·lació de les anotacions corresponents.

B) Es consideren faltes greus:

1. La desobediència expressa a les ordres o instruccions d'un superior, emeses per este en l'exercici de les seues competències, referides a funcions o tasques pròpies del lloc de treball de l'interessat, llevat que siguen manifestament il·legals.
2. L'incompliment de les decisions judicials l'execució de les quals els ha sigut encomanada, quan no constitueixca falta molt greu.
3. L'abús d'autoritat en l'exercici de les seues funcions quan no constitueixca falta molt greu.
4. La negligència en la custòdia de documents, així com la utilització indeguda d'estos o de la informació que coneguen per raó del càrrec, quan tals conductes no constitueixquen falta molt greu.
5. La tercera falta injustificada d'assistència en un període de tres mesos.
6. La negligència o retard injustificat en el compliment de les funcions inherents al lloc de treball o funcions encomanades quan no constitueixca un notori incompliment d'estes.
7. L'exercici de qualsevol activitat susceptible de compatibilitat, conforme al que disposa la Llei 53/1984, de 26 de desembre, sobre incompatibilitats del personal al servici de les Administracions públiques, sense obtindre la pertinent autorització o havent-la obtingut amb falta de veracitat en els pressupòsits alegats.
8. La falta de consideració greu amb els superiors, iguals o subordinats, així com amb els professionals o ciutadans.
9. Causar dany greu en els documents o material de treball, així com en els locals destinats a la prestació del servici.
10. La utilització inadequada dels mitjans informàtics i materials emprats en l'exercici de les seues funcions i l'incompliment de les instruccions facilitades per a la seua utilització, així com la indeguda utilització de les claus d'accés als sistemes informàtics.
11. Les accions o omissions dirigides a eludir els sistemes de control d'horaris o a impedir que siguen detectats els incompliments injustificats de la jornada de treball.
12. Deixar de promoure l'exigència de la responsabilitat disciplinària que corresponga al personal que integre la seua oficina, quan conegueren o hagen de conèixer l'incompliment greu per estos dels deures que els corresponguen.
13. Obstaculitzar les labors d'inspecció.
14. Promoure la seua abstenció de forma clarament injustificada.
15. El reiterat incompliment de l'horari de treball sense causa justificada.

16. La comissió d'una falta de caràcter lleu havent sigut sancionat anteriorment per resolució ferma per altres dos lleus, sense que hagen sigut cancel·lades o procedit la cancel·lació de les corresponents anotacions.

C) Es consideren faltes lleus:

1. La falta de consideració amb els superiors, iguals o subordinats, així com amb els professionals o ciutadans, quan no constituïska una infracció més greu.

2. L'incompliment dels deures propis del seu càrrec o lloc de treball o la negligència en el seu acompliment, sempre que tals conductes no constituïsqen infracció més greu.

3. El retard injustificat en el compliment de les seues funcions, quan no constituïska falta més greu.

4. L'absència injustificada per un dia.

5. L'incompliment de l'horari de treball sense causa justificada quan no constituïska falta greu.

Article 537.

En el Reglament General de Règim Disciplinari dels funcionaris al servici de l'Administració de Justícia es fixaran els criteris per a la determinació de la graduació de les sancions que, en tot cas, es basaran en els principis següents:

1r. Intencionalitat.

2n. Perjuí causat a l'Administració o als ciutadans.

3r. Grau de participació en la comissió de la falta.

4t. Reiteració o reincidència.

Article 538.

Les sancions que es poden imposar als funcionaris per les faltes comeses en l'exercici del seu càrrec són:

a) Advertència.

b) Suspensió d'ocupació i sou.

c) Trasllat forçós fora del municipi de destinació.

d) Separació del servici.

Les sancions dels paràgrafs b) i c) podran imposar-se per la comissió de faltes greus i molt greus, graduant-se la seua duració en funció de les circumstàncies que concórreguen en el fet objecte de sanció.

La sanció de separació de servici només podrà imposar-se per faltes molt greus.

La suspensió de funcions imposada per la comissió d'una falta molt greu no podrà ser superior a sis anys ni inferior a tres anys. Si s'imposa per falta greu, no excedirà de tres anys.

Els funcionaris a qui se sancione amb un trasllat forçós no podran obtindre una nova destinació en el municipi d'origen durant tres anys, quan haja sigut imposada per falta molt greu, i durant un, quan haja correspost a la comissió d'una falta greu.

Les faltes lleus només podran ser corregides amb advertència.

Article 539.

Seran competents per a la incoació i tramitació d'expedients disciplinaris així com per a la imposició de sancions dels funcionaris dels cossos inclosos en l'àmbit d'aplicació d'este llibre, el Ministeri de Justícia i els òrgans que es determinen per les comunitats autònomes amb competències assumi-

des, en els seus respectius àmbits territorials i respecte dels funcionaris destinats en estos.

La separació del servici serà acordada pel Ministeri de Justícia en tot cas.

Quan la sanció de trasllat forçós supose la mobilitat del territori d'una comunitat autònoma al d'una altra amb competències assumides, serà competent per a acordar-la el ministre de Justícia, amb un informe previ favorable de la comunitat autònoma al territori del qual es trasllada el funcionari sancionat.

Article 540.

1. Les faltes lleus prescriuran al cap de dos mesos; les greus, al cap de sis mesos, i les molt greus, al cap de l'any. El termini es computarà des de la data de la seua comissió.

2. En els casos en què un fet done lloc a l'obertura de causa penal, els terminis de prescripció no començaran a computar-se sinó des de la conclusió d'esta.

3. El termini de prescripció s'interromprà en el moment en què s'inicie el procediment disciplinari tornant a computar-se el termini si l'expedient roman paralitzat durant més de sis mesos per causes no imputables al funcionari subjecte a procediment.

4. Les sancions imposades prescriuran al cap de quatre mesos en el cas de les faltes lleus; al cap de l'any, en els casos de faltes greus i al cap de dos anys, en els casos de faltes molt greus. El termini de prescripció es computarà a partir de l'endemà d'aquell en què adquirisca fermesa la resolució en què s'impose.»

Cent vint-i-cinc. Es crea un nou llibre VII «Del Ministeri Fiscal i la resta de persones i institucions que cooperen amb l'Administració de Justícia», amb el contingut següent:

«LLIBRE VII

Del Ministeri Fiscal i la resta de persones i institucions que cooperen amb l'Administració de Justícia

TÍTOL I

Del Ministeri Fiscal

Article 541.

1. Sense perjuí de les funcions encomanades a altres òrgans, el Ministeri Fiscal té per missió promoure l'acció de la Justícia en defensa de la legalitat, dels drets dels ciutadans i de l'interés públic tutelat per la llei, d'ofici o a petició dels interessats, així com vetlar per la independència dels tribunals i procurar davant d'estos la satisfacció de l'interés social.

2. El Ministeri Fiscal es regirà pel que dispose el seu Estatut Orgànic.

TÍTOL II

Dels Advocats i Procuradors

Article 542.

1. Correspon en exclusiva la denominació i funció d'advocat al llicenciat en Dret que exercisca professionalment la direcció i defensa de les parts en qualsevol classe de processos, o l'assessorament i consell jurídic.

2. En la seua actuació davant dels jutjats i tribunals, els advocats són lliures i independents, se

subjectaran al principi de bona fe, gaudiran dels drets inherents a la dignitat de la seua funció i seran emparats per aquells en la seua llibertat d'expressió i defensa.

3. Els advocats han de guardar secret de tots els fets o notícies que coneguen per raó de qualsevol de les modalitats de la seua actuació professional, no podent ser obligats a declarar sobre estos.

Article 543.

1. Correspon exclusivament als procuradors la representació de les parts en tot tipus de processos, excepte quan la llei autoritze una altra cosa.

2. Podran realitzar els actes de comunicació a les parts del procés que la llei els autoritze.

3. Serà aplicable als procuradors el que disposa l'apartat 3 de l'article anterior.

4. En l'exercici de la seua professió els procuradors podran ser substituïts per un altre procurador. També per als actes i en la forma que es determine reglamentàriament podran ser substituïts per oficial habilitat.

Article 544.

1. Els advocats i procuradors, abans d'iniciar el seu exercici professional, prestaran jurament o promesa d'acatament a la Constitució i a la resta de l'ordenament jurídic.

2. La col·legiació dels advocats i procuradors serà obligatòria per a actuar davant dels jutjats i tribunals en els termes previstos en esta llei i per la legislació general sobre Col·legis professionals, llevat que actuen al servei de les Administracions públiques o entitats públiques per raó de dependència funcional o laboral.

Article 545.

1. Llevat que la llei dispose una altra cosa, les parts podran designar lliurement els seus representants i defensors entre els procuradors i advocats que reunisquen els requisits exigits per les lleis.

2. Es designaran d'ofici, d'acord amb el que en aquelles s'establisca, a qui ho sol·licite o es negue a nomenar-los, sent preceptiva la seua intervenció. La defensa d'ofici tindrà caràcter gratuït per a qui acredite insuficiència de recursos per a litigar en els termes que establisca la llei.

3. En els procediments laborals i de Seguretat Social la representació tècnica podrà ser exercida per un graduat social col·legiat, a qui s'aplicaran les obligacions inherents a la seua funció, d'acord amb el que disposa el seu ordenament jurídic professional, en este títol i especialment en els articles 187, 542.3 i 546 d'esta llei.

Article 546.

1. És obligació dels poders públics garantir la defensa i l'assistència d'advocat, en els termes establits en la Constitució i en les lleis.

2. Els advocats i procuradors estan subjectes en l'exercici de la seua professió a responsabilitat civil, penal i disciplinària, segons siga procedent.

3. Les correccions disciplinàries per la seua actuació davant dels jutjats i tribunals es regiran pel que estableix esta llei i les lleis processals. La responsabilitat disciplinària per la seua conducta professional competix declarar-la als corresponents Col·legis i Consells conforme als seus estatuts, que han de respectar en tot cas les garanties de la defensa de tot el procediment sancionador.

TÍTOL III

De la Policia Judicial

Article 547.

La funció de la Policia Judicial comprén l'auxili als jutjats i tribunals i al Ministeri Fiscal en l'esbrinament dels delictes i en el descobriment i asseguament dels delinqüents. Esta funció competirà, quan siguen requerits per a prestar-la, a tots els membres de les Forces i Cossos de Seguretat, tant si depenen del Govern central com de les comunitats autònomes o dels ens locals, dins de l'àmbit de les seues respectives competències.

Article 548.

1. S'establiran unitats de Policia Judicial que dependran funcionalment de les autoritats judicials i del Ministeri Fiscal en l'acompliment de totes les actuacions que aquelles els encomanen.

2. Per llei es fixarà l'organització d'estes unitats i els mitjans de selecció i règim jurídic dels seus membres.

Article 549.

1. Corresponen específicament a les unitats de Policia Judicial les funcions següents:

a) L'esbrinament sobre els responsables i circumstàncies dels fets delictius i la detenció dels primers, donant compte a continuació a l'autoritat judicial i fiscal, conforme al que disposen les lleis.

b) L'auxili a l'autoritat judicial i fiscal en totes les actuacions que haja de realitzar fora de la seua seu i requerisquen la presència policial.

c) La realització material de les actuacions que exigisquen l'exercici de la coerció i ordene l'autoritat judicial o fiscal.

d) La garantia del compliment de les ordes i resolucions de l'autoritat judicial o fiscal.

e) Qualsevol altres de la mateixa naturalesa en què siga necessària la seua cooperació o auxili i ho ordene l'autoritat judicial o fiscal.

2. En cap cas podran encomanar-se als membres de les dites unitats la pràctica d'actuacions que no siguen les pròpies de la Policia Judicial o les derivades d'estes.

Article 550.

1. En les funcions d'investigació penal, la Policia Judicial actuarà sota la direcció dels jutjats i tribunals i del Ministeri Fiscal.

2. Els funcionaris de Policia Judicial als quals s'haja encomanat una actuació o investigació concreta dins de les competències a què es referix l'article 547 d'esta llei, no podran ser remoguts o apartats fins que finalitze esta o, en tot cas, la fase del procediment judicial que la va originar, si no és per decisió o amb l'autorització del jutge o fiscal competent.

TÍTOL IV

De la representació i defensa de l'Estat i la resta d'ens públics

Article 551.

1. La representació i defensa de l'Estat i dels seus organismes autònoms, així com la representació i defensa dels òrgans constitucionals, les normes internes de la qual no establisquen un règim especial propi, correspondrà als advocats de l'Estat

integrats en el servei jurídic de l'Estat. Els advocats de l'Estat podran representar i defensar els restants organismes i entitats públics, societats mercantils estatals i fundacions amb participació estatal, en els termes continguts en la Llei 52/1997, de 27 de novembre, d'Assistència Jurídica a l'Estat i Institucions Públiques i disposicions de desplegament. La representació i defensa de les entitats gestores i de la Tresoreria General de la Seguretat Social correspondrà als lletrats de l'Administració de la Seguretat Social, sense perjudici que, en ambdós casos, i d'acord amb el que reglamentàriament es determine, puguen ser encomanades a advocat col·legiat especialment designat a l'efecte.

2. La representació i defensa de les Corts Generals, del Congrés dels Diputats, del Senat, de la Junta Electoral Central i dels òrgans i institucions vinculats o dependents d'aquelles correspondrà als lletrats de les Corts generals integrades en les secretaries generals respectives.

3. La representació i defensa de les comunitats autònomes i les dels ens locals correspondran als lletrats que servisquen en els servicis jurídics de les dites Administracions públiques, llevat que designen advocat col·legiat que els represente i defenga. Els advocats de l'Estat podran representar i defensar les comunitats autònomes i els ens locals en els termes continguts en la Llei 52/1997, de 27 de novembre, d'Assistència Jurídica a l'Estat i Institucions Públiques i la seua normativa de desplegament.

TÍTOL V

De les sancions que poden imposar-se als que intervenen en els plets o causes

Article 552.

Els advocats i procuradors que intervinguen en els plets i causes, quan incomplisquen les obligacions que els imposa esta llei o les lleis processals, podran ser corregits segons allò que disposa este títol, sempre que el fet no constituísca delictes.

Article 553.

Els advocats i procuradors seran també corregits disciplinàriament per la seua actuació davant dels jutjats i tribunals:

1r) Quan, en la seua actuació forense, falten oralment, per escrit o per obra, el respecte a causa dels jutges i tribunals, fiscals, advocats, secretaris judicials o qualsevol persona que intervinga o es relacione amb el procés.

2n) Quan, cridats a l'ordre en les alegacions orals, no obeisquen reiteradament qui presidisca l'acte.

3r) Quan no compareguen davant del tribunal sense causa justificada una vegada citats en forma.

4t) Quan renunciïn injustificadament a la defensa o representació que exercisquen en un procés, dins dels set dies anteriors a la celebració del juí o vistes assenyalades.

Article 554.

1. Les correccions que poden imposar-se a les persones a qui es referixen els dos articles anteriors són:

a) Advertència.

b) Multa la màxima quantia de les quals serà la prevista en el Codi Penal com a pena corresponent a les faltes.

2. La imposició de la correcció de multa es farà atenent la gravetat, antecedents i circumstàncies dels fets comesos, i en tot cas s'imposarà sempre amb audiència de l'interessat.

Article 555.

1. La correcció s'imposarà per l'autoritat davant la qual se seguisquen les actuacions.

2. Podrà imposar-se en les mateixes interlocutòries o en procediment a banda. En tot cas, pel secretari es farà constar el fet que motive l'actuació correctora, les alegacions de l'implicat i l'acord que s'adopte pel jutge o per la sala.

Article 556.

Contra l'acord d'imposició de la correcció podrà interposar-se, en el termini de cinc dies, recurs d'audiència en justícia davant del secretari judicial, el jutge o la sala, que el resoldran en el següent dia. Contra este acord o contra el d'imposició de la sanció, en el cas que no s'haguera utilitzat el recurs d'audiència en justícia, podrà interposar-se recurs d'alçada, en el termini de cinc dies, davant de la Sala de Govern, que el resoldrà amb un informe previ del secretari judicial, del jutge o de la sala que va imposar la correcció, en la primera reunió que celebre.

Article 557.

Quan siga procedent alguna de les correccions especials previstes en les lleis processals per a casos determinats, s'aplicarà, quant al mode d'imposar-la i recursos utilitzables, allò que estableixen els dos articles anteriors.»

Cent vint-i-sis. Es dóna una nova redacció a la disposició adicional setèima, en els termes següents:

«Quan el coneixement del recurs governatiu contra la qualificació negativa d'un Registrador de la Propietat basada en normes de dret foral estiga atribuït pels Estatuts d'Autonomia als òrgans jurisdiccionals radicats en la comunitat autònoma en què estiga demarcat el Registre de la Propietat, s'interposarà davant de l'òrgan jurisdiccional competent. Si s'ha interposat davant de la Direcció General dels Registres i Notariat, esta el remetrà al dit òrgan.»

Cent vint-i-set. S'afeg una nova disposició adicional catorze, amb la redacció següent:

«L'accessibilitat per a persones amb discapacitat i majors de dependències i servicis de caràcter jurisdiccional constituïx un criteri de qualitat, que ha de ser garantit per les autoritats competents. Les dependències i servicis judicials de nova creació hauran de complir les disposicions normatives vigents en matèria de promoció de l'accessibilitat i eliminació de barreres de tota classe que se'ls aplique. Les Administracions i autoritats competents, en l'esfera de les seues respectives atribucions, promouran programes per a eliminar les barreres de les dependències i servicis que, per raó de la seua antiguitat, o altres motius presenten obstacles per als usuaris amb problemes de mobilitat o comunicació.»

Disposició adicional primera. Categories del Cos de Secretaris Judicials.

Es mantenen les tres categories del Cos de Secretaris Judicials que, a partir de l'entrada en vigor d'esta llei, es convertixen en categories personals, suprimint-se l'as-

cens forçós. El Ministeri de Justícia procedirà a la confirmació dels secretaris judicials en la categoria que posseïsquen en la dita data. Els que es consideren perjudicats en l'assignació de la seua categoria personal, podran sol·licitar-ne la revisió conforme a criteris objectius basats en el temps de servicis efectius prestats en el cos.

Així mateix, el Ministeri de Justícia classificarà en grups els llocs de treball adscrits a secretaris judicials. L'assignació de categories personals i la classificació dels llocs de treball en els grups corresponents no suposarà el cessament en les destinacions obtingudes per concurs, tant si el lloc exercit es classifica en grup superior o inferior a la categoria personal.

Si el lloc de treball es classifica en grup superior, el secretari judicial que el servisca començarà a consolidar la nova categoria a partir del moment en què s'aproven els mencionats grups de classificació dels llocs de treball.

Disposició addicional segona. *Cos de Facultatius de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.*

Els funcionaris de carrera pertanyents a l'Escala de Tècnics Facultatius de l'Institut de Toxicologia s'integraran amb efectes d'1 de gener del 2004, en el Cos de Facultatius de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses que es crea en esta llei.

Disposició addicional tercera. *Secretaris de Jutjats de Pau de municipis de més de 7.000 habitants.*

Els membres del Cos de Secretaris de Jutjats de Pau de municipis de més de set mil habitants declarats a extingir s'integraran en el Cos de Gestió Processal i Administrativa si reuneixen els requisits de titulació per a l'accés al dit cos. Els que en la data d'entrada en vigor d'esta llei no tinguen esta titulació, quedaran integrats en l'Escala a extingir del dit cos que es crea per esta llei.

La integració tindrà efectes des del dia 1 de gener del 2004.

Disposició addicional quarta. *Integració de Cossos.*

1. Els funcionaris de carrera pertanyents al Cos d'Oficials de l'Administració de Justícia que ostenten, en la data d'entrada en vigor d'esta llei orgànica, titulació de Diplomats Universitaris, Enginyer Tècnic, Arquitecte Tècnic o equivalent, s'integraran amb efectes de l'1 de gener del 2004 en el Cos de Gestió Processal i Administrativa que es crea per la present llei.

2. Els funcionaris de carrera de l'Escala de Tècnics Especialistes de l'Institut de Toxicologia que tingueren en la data d'entrada en vigor d'esta llei el títol de Tècnic Superior en Formació Professional o equivalent, s'integraran, amb efectes de l'1 de gener del 2004, en el Cos de Tècnics Especialistes de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.

3. Els funcionaris de carrera pertanyents al Cos d'Auxiliars de l'Administració de Justícia que tinguen, en la data d'entrada en vigor d'esta llei orgànica, titulació de Batxiller o equivalent, s'integraran amb efectes de l'1 de gener del 2004 en el Cos de Tramitació Processal i Administrativa que es crea per esta llei.

4. Els funcionaris de carrera pertanyents a l'Escala d'Auxiliars de Laboratori de l'Institut de Toxicologia que tinguen, en la data d'entrada en vigor d'esta llei orgànica, títol de Tècnic en Formació Professional o equivalent, s'integraran amb efectes de l'1 de gener del 2004 en

el Cos d'Ajudants de Laboratori de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses que es crea en esta llei.

5. Els funcionaris de carrera pertanyents al Cos d'Agents de l'Administració de Justícia que tinguen, en la data d'entrada en vigor d'esta llei orgànica, el títol de graduat en E.S.O. o equivalent, s'integraran amb efectes de l'1 de gener del 2004 en el Cos d'Auxili Judicial que es crea per esta llei.

6. Els funcionaris de carrera dels Cossos d'Oficials, Auxiliars i Agents al servici de l'Administració de Justícia, de l'Escala de Tècnics Especialistes i de l'Escala d'Auxiliars de laboratori de l'Institut de Toxicologia que, per no reunir els requisits de titulació exigits en la data d'entrada en vigor d'esta llei, no puguen integrar-se en els cossos que es creen, s'integraran amb efectes de l'1 de gener del 2004 en les escales a extingir que a continuació es mencionen:

Escala a extingir del Cos de Gestió Processal i Administrativa, en la qual s'integraran els funcionaris de carrera del Cos d'Oficials al servici de l'Administració de Justícia.

Escala a extingir del Cos de Tècnics Especialistes de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, en la qual s'integraran els funcionaris de carrera de l'antiga Escala de Tècnics especialistes de l'Institut de Toxicologia.

Escala a extingir del Cos de Tramitació Processal i Administrativa, en la qual s'integraran els funcionaris de carrera del Cos d'Auxiliars al servici de l'Administració de Justícia.

Escala a extingir del Cos d'Auxili Judicial, en la qual s'integraran els funcionaris pertanyents al Cos d'Agents al servici de l'Administració de Justícia.

Escala a extingir del Cos d'Ajudants de laboratori de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, en la qual s'integraran els funcionaris de carrera de l'antiga Escala d'Auxiliars de laboratori de l'Institut de Toxicologia.

7. La integració en els cossos o en les escales no suposarà cap diferenciació en l'aspecte retributiu i de promoció ni en la resta dels drets laborals regulats en esta llei.

Els efectes de la integració s'estendran a tots els funcionaris siga quina siga la seua situació administrativa.

8. Pel Ministeri de Justícia s'establirà el procediment per a la integració dels mencionats cossos.

Disposició addicional quinta. *Havers reguladors als efectes passius.*

Els havers reguladors als efectes passius dels cossos i escales de nova creació establits en esta llei, tant per a la determinació de les pensions de classes passives que pertocuen, com per al càlcul de les quotes de drets passius i del mutualisme administratiu, seran sense efectes retroactius i amb independència de la forma d'accés als dits cossos els que corresponguen a la titulació exigida per a l'ingrés en estos, segons el que disposa l'article 30 del text refós de la Llei de Classes Passives de l'Estat i disposicions concordants.

Disposició addicional sexta. *Supressió d'habilitacions.*

A partir de la data d'entrada en vigor d'esta llei, queden sense efecte les habilitacions concedides a l'empara de l'article 282.1 de la Llei Orgànica del Poder Judicial 6/1985.

Disposició addicional setèima. *Funcionaris destinats en Fiscalties.*

Les disposicions i normes organitzatives establides en esta llei orgànica seran referència en l'organització dels llocs de treball de les fiscalies i adscripcions de fiscalies, que només seran servits per funcionaris dels cossos al servici de l'Administració de Justícia, als quals s'aplicaran les normes reguladores de l'Estatut Jurídic que per als dits cossos s'establixen en esta llei i en les disposicions reglamentàries que es dicten en el seu desplegament.

Disposició addicional octava. *Aplicació en la Comunitat Foral de Navarra.*

Les disposicions d'esta llei orgànica referides al personal funcionari de carrera pertanyent als Cossos al servici de l'Administració de Justícia s'aplicaran en la Comunitat Foral de Navarra en els termes establits en l'article 122 i la disposició addicional primera de la Constitució i en la Llei Orgànica 13/1982, de 10 d'agost, de Reintegració i Amillorament del Règim Foral de Navarra.

Disposició addicional novena. *Nou òrgan de direcció i coordinació.*

En l'estructura del Ministeri de Justícia existirà un òrgan encarregat de la direcció i coordinació dels Secretaris de Govern i de la resta de secretaris judicials, el titular del qual es denominarà secretari general de l'Administració de Justícia.

Disposició addicional deu. *Reforma de la Llei 15/2003, de 26 de maig, reguladora del règim retributiu de les carreres judicial i fiscal.*

S'introdueixen les següents modificacions en la Llei 15/2003, de 26 de maig, reguladora del règim retributiu de les carreres judicial i fiscal:

a) Es dona una nova redacció a la disposició addicional quarta, que passa a tindre el contingut següent:

«Disposició addicional quarta.

Els jutges a qui es referix l'article 308 de la Llei Orgànica del Poder Judicial percebran a càrrec dels pressupostos del Ministeri de Justícia les retribucions bàsiques corresponents a la categoria de jutge i les retribucions complementàries, variables i especials corresponents al lloc de destinació ocupat, una vegada siguen cridats per a l'exercici de les funcions a què es referixen els articles 212.2, 216, 216 bis 1, 216 bis 2, 216 bis 3 i 216 bis 4 de la Llei Orgànica del Poder Judicial.

Mentres romanguen adscrits al Consell General del Poder Judicial, sense crida a l'exercici de les referides funcions jurisdiccionals, percebran les dites retribucions bàsiques i complementàries a càrrec dels pressupostos del Consell General del Poder Judicial.»

b) S'afeg una nova disposició addicional setèima, en els termes següents:

«Disposició addicional setèima.

Els membres de les Carreres judicial i fiscal destinats en el Ministeri de Justícia de conformitat amb el que disposa l'article 25 de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de Demarcació i de Planta Judi-

cial, percebran, en concepte de retribucions complementàries fixades en esta llei, el complement de destinació corresponent als Magistrats del Tribunal Superior de Justícia del grup 1, quan tinguen la categoria de magistrats o fiscals, i el complement de destinació corresponent al grup 5, quan tinguen la categoria de jutges i advocats fiscals. Les retribucions bàsiques seran les previstes en esta llei d'acord amb la seua categoria i tots ells podran percebre, així mateix, quan corresponga, retribucions variables i retribucions especials per l'acompliment o prestació de determinats servicis, d'acord amb les previsions contingudes en esta llei, en la quantia i condicions que establisca el Ministeri de Justícia.

Si tenen la categoria de magistrats del Tribunal Suprem, percebran les retribucions que els corresponguen de conformitat amb les Lleis de Pressupostos Generals de l'Estat.

Esta disposició addicional s'aplicarà amb els efectes econòmics previstos en la disposició transitòria primera d'esta llei.»

Disposició addicional onze. *Reforma de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de Demarcació i de Planta Judicial.*

S'introdueixen les següents modificacions en la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de Demarcació i de Planta Judicial:

U. Es modifiquen els articles 3; 8, apartat 2, i 23, apartats 1 i 3, que tindran la redacció següent:

«Article 3.

1. Les Audiències Provincials, els Jutjats Penals, els Jutjats Contenciosos Administratius, els Jutjats Socials, els Jutjats de Vigilància Penitenciària, els Jutjats de Menors i els Jutjats Mercantils tenen jurisdicció en l'àmbit territorial de la seua respectiva província.

2. No obstant això, tenen la seua jurisdicció limitada a un sol partit judicial, o a diversos o, al contrari, ampliada a diverses províncies els jutjats dels ordres a què es referix el paràgraf anterior en els casos previstos en els annexos VII, VIII, IX, X, XI i XII d'esta llei.

3. Als efectes de la demarcació judicial, les Ciutats de Ceuta i Melilla queden integrades en la circumscripció territorial de la Secció Sexta de l'Audiència Provincial de Cadis, amb seu a Ceuta i de la Secció Octava de l'Audiència Provincial de Màlaga, amb seu a Melilla, respectivament.

4. Els òrgans judicials que tenen la seua seu a Ceuta i Melilla tenen la jurisdicció limitada al respectiu partit judicial.

5. En els casos en què l'annex V d'esta llei preveja l'existència de Seccions d'una Audiència Provincial fora de la capital de la província, la jurisdicció de les dites Seccions s'exercirà en els partits judicials que, segons el mencionat annex, estiguen adscrits a estes.

6. Els Jutjats Mercantils d'Alacant que s'especialitzen tindran competència, a més, per a conèixer, en primera instància i de forma exclusiva, de tots aquells litigis que es promoguen a l'empara del que preveuen els Reglaments núm. 40/94 del Consell de la Unió Europea, de 20 de desembre de 1993, sobre la marca comunitària i 6/2002, del Consell de la Unió Europa, de 12 de desembre del 2001, sobre els dibuixos i models comunitaris. En l'exercici d'esta competència, els dits jutjats

estendran la seua jurisdicció a tot el territori nacional, i únicament a estos efectes exclusivament es denominaran Jutjats de Marca Comunitària.

7. La Secció o Seccions de l'Audiència Provincial d'Alacant que s'especialitzen, coneixeran a més, en segona instància i de forma exclusiva, tots aquells recursos a què es referix l'article 101 del Reglament núm. 40/94 del Consell de la Unió Europea, de 20 de desembre de 1993, sobre la marca comunitària i el Reglament 6/2002, del Consell de la Unió Europea, de 12 de desembre del 2001, sobre els dibuixos i models comunitaris. En l'exercici d'esta competència, estendran la seua jurisdicció a tot el territori nacional i a estos efectes exclusivament es denominaran Tribunals de Marca Comunitària.»

Article 8, apartat 2.

«2. Les Seccions de les Audiències Provincials a què es referix l'apartat 5 de l'article 3r d'esta llei, així com els Jutjats Penals, els Jutjats contenciosos administratius, els Jutjats Socials, els Jutjats de Menors i els Jutjats Mercantils amb jurisdicció d'extensió territorial inferior o superior a la d'una província tenen la seua seu en la capital del partit que s'assenyale per llei de la corresponent comunitat autònoma i prenen el nom del municipi en què aquella està situada.»

Article 23, apartats 1 i 3.

«1. El Gabinet Tècnic d'Informació i Documentació del Tribunal Suprem estarà integrat per la plantilla de Magistrats que s'establisca pel Ministeri de Justícia de conformitat amb el que preveu l'article 163 de la Llei Orgànica del Poder Judicial. Un d'estos exercirà la seua direcció.»

«3. Podran ser remoguts lliurement pel president del Tribunal Suprem. Al cessar, hauran de sol·licitar el reingrés al servici actiu en el termini màxim de 10 dies a comptar del següent al cessament i incorporar-se a la seua destinació dins dels 20 dies immediatament següents; si no ho fa, seran declarats en situació d'excedència voluntària amb efectes des del dia en què van cessar en el lloc o càrrec exercit. El reingrés tindrà efectes econòmics i administratius des de la data de la sol·licitud.»

Dos. S'afigen els articles 19 bis i 46 bis, que tindran el text següent:

«Article 19 bis.

1. La planta inicial dels Jutjats Mercantils és l'establida en l'annex XII d'esta llei.

Per a la concreció d'esta planta inicial i la que siga objecte de desplegament posterior, realitzat per mitjà de reial decret de conformitat amb el que estableix l'article 20 d'esta llei, s'ajustarà als criteris següents:

a) Creació de Jutjats Mercantils.

1r) Podran crear-se Jutjats Mercantils amb seu en la capital de la província i jurisdicció en tota esta, quan les càrregues de treball així ho aconsellen.

2n) Igualment, es podran establir Jutjats Mercantils en poblacions distintes de la capital de la província quan criteris poblacionals, industrials o mercantils així ho aconsellen, amb jurisdicció en un o diversos partits judicials.

b) Transformació de Jutjats de Primera Instància i de Primera Instància i Instrucció en Jutjats Mercantils.

En aquelles províncies on, en funció del volum d'assumptes, no siga necessària l'ampliació de la Planta, es transformaran alguns Jutjats de Primera Instància i de Primera Instància i Instrucció en Jutjats Mercantils.

c) Compatibilització, en un mateix Jutjat, de les matèries mercantils amb la resta de les de la jurisdicció civil.

En aquells supòsits en què el volum d'assumptes així ho aconselle, es compatibilitzaran en un mateix jutjat les matèries mercantils amb la resta de les de la jurisdicció civil.

2. Els Jutjats Mercantils són servits per magistrats.

3. La provisió dels Jutjats Mercantils es fa per mitjà de concurs, que es resoldrà a favor dels que, acreditant l'especialització corresponent en els assumptes propis dels dits Jutjats obtinguda per mitjà de la superació de les proves selectives que reglamentàriament determine el Consell General del Poder Judicial, tinguen millor lloc en el seu escafaló. Si no n'hi ha, es cobrirà amb els magistrats que acrediten haver romàs més anys en l'orde jurisdiccional civil. A falta d'estos, per l'orde d'antiguitat establert en l'apartat primer de l'article 329 de la Llei Orgànica del Poder Judicial.»

«Article 46 bis.

El Govern, dins del marc de la respectiva llei de pressupostos, oït el Consell General del Poder Judicial, i si és el cas la comunitat autònoma afectada, procedirà de forma escalonada, per mitjà de Reial Decret, a la constitució, compatibilització i transformació de Jutjats de Primera Instància i de Jutjats de Primera Instància i Instrucció per a la plena efectivitat de la planta corresponent als Jutjats Mercantils.»

Tres. Es modifiquen parcialment els annexos I, V, VI i VII, en els termes següents:

«ANNEX I

RELACIÓ DE TERMES MUNICIPALS AGRUPATS PER PARTITS JUDICIALS

PJ	CM	Nom del municipi
		Comunitat Autònoma d'Andalusia
		<i>Província de Màlaga</i>
3	007	Alhaurín de la Torre.
3	003	Alfarnate.
3	004	Alfarnatejo.
3	011	Almogía.
3	012	Álora.
3	013	Alozaina.
3	018	Ardales.
3	036	Carratraca.
3	038	Cártama.
3	039	Casabermeja.
3	040	Casarabonela.
3	043	Colmenar.
3	067	Màlaga.
3	080	Pizarra.
3	082	Rincón de la Victoria.
3	083	Riogordo.
3	092	Totalán.
3	100	Yunquera.
12	025	Benalmádena.
12	901	Torremolinos.

PJ	CM	Nom del municipi	PJ	CM	Nom del municipi
		Comunitat Autònoma de les Illes Balears			
		<i>Província d'Illes Balears</i>			
3	004	Algaida.	5	031	Valsequillo de Gran Canaria.
3	010	Bunyola.	6	012	Mogán.
3	018	Deià.	6	019	San Bartolomé de Tirajana.
3	020	Esporles.	8	002	Agüimes.
3	025	Fornalutx.	8	022	Santa Lucía de Tirajana.
3	031	Llucmajor.			Comunitat Valenciana
3	036	Marratxí.			<i>Província d'Alacant</i>
3	040	Palma de Mallorca.	3	014	Alacant/Alicante.
3	045	Puigpunyent.	3	050	El Campello.
3	053	Santa Eugènia.	3	119	Sant Joan d'Alacant.
3	056	Santa María del Camí.	10	004	Aigües.
3	061	Sóller.	10	046	Bussot.
3	063	Valldemossa.	10	083	Xixona/Jijona.
7	005	Andratx.	10	090	Mutxamel.
7	007	Banyalbufar.	10	122	Sant Vicent del Raspeig/San Vicente del Raspeig.
7	011	Calvià.	10	132	La Torre de les Maçanes/Torremanzanas.
7	021	Estellencs.			Comunitat de Madrid
		Comunitat Autònoma de Canàries			<i>Província de Madrid</i>
		<i>Província de Las Palmas</i>	12	080	Majadahonda.
5	011	Ingenio.	12	127	Las Rozas de Madrid.
5	026	Telde.	21	115	Pozuelo de Alarcón.

ANNEX V
AUDIÈNCIES PROVINCIALS

Província seu	Magistrats	Jurisdicció
<i>Comunitat Valenciana</i>		
Alacant	19	Partits Judicials 1, 2, 3, 5, 6, 7, 9, 10, 11 i 12.
Secció Octava (Tribunal Marca Comunitària) ...	3	Partits Judicials 1, 2, 3, 5, 6, 7, 9, 10, 11 i 12 i 12 i àmbit nacional per a Marca Comunitària.
Elx	4	Partits Judicials 4, 8 i 13.
Total	26	

ANNEX VI
JUTJATS DE PRIMERA INSTÀNCIA I INSTRUCCIÓ

Província	Partit judicial número	Primera Instànc.	Instruc.	Primera Instància i Instrucció
<i>Illes Balears</i>	1			2 servits per magistrats.
Illes Balears.	2	18	11	5
	3			5
	4			7 servits per magistrats.
	5			2
	6			2
	7			
Total				

Província	Partit judicial número	Primera Instànc.	Instruc.	Primera Instància i Instrucció
<i>Canàries</i>				
Las Palmas.	1	13	7	6
	2			4
	3			2
	4			7 servits per magistrats.
	5			8
	6			2
	7			4
	8			
Total				53
<i>Madrid</i>				
Madrid.	1			1
	2			5 servits per magistrats.

Província	Partit judicial número	Primera Instànc.	Instruc.	Primera Instància i Instrucció
	3			3
	4			7 servits per magistrats.
	5			7 servits per magistrats.
	6	6	4	3
	7			3
	8			7 servits per magistrats.
	9			6 servits per magistrats.
	10			7 servits per magistrats.
	11	76	50	5 servits per magistrats.
	12			4 servits per magistrats.
	13			6 servits per magistrats.
	14			5 servits per magistrats.
	15			6 servits per magistrats.
	16			5 servits per magistrats.
	17			9 servits per magistrats.
	18			4 servits per magistrats.
	19			3
	20			4
	21			
Total				230

ANNEX VII Jutjats Penals

Província	Seu en partit judicial número	Jurisdicció	Nombre de Jutjats
<i>Catalunya</i>			
Barcelona.	2	Estén la seua jurisdicció als partits judicials 2 i 8.	2
	3	Estén la seua jurisdicció als partits judicials 3 i 22.	2
	4	Estén la seua jurisdicció al partit judicial número 4.	2
	5	Estén la seua jurisdicció al partit judicial número 5.	1
	6	Estén la seua jurisdicció al partit judicial número 6.	2
	11	Estén la seua jurisdicció als partits judicials 1, 7, 10, 11, 12, 16, 17, 18, 20, 23 i 25.	24
	13	Estén la seua jurisdicció als partits judicials 13 i 19.	3
	14	Estén la seua jurisdicció als partits judicials 9, 14 i 21.	2
	15	Estén la seua jurisdicció als partits judicials 15 i 24.	2

Quatre. S'afeg un nou annex XII, amb la redacció següent:

«ANNEX XII Jutjats Mercantils

	Nombre Jutjats del Mercantil	Jurisdicció
<i>Andalusia</i>		
Almeria.	1	Àmbit provincial.
Cadis.	1	Àmbit provincial.
Còrdova.	1	Àmbit provincial.
Granada.	1	Àmbit provincial.
Huelva.	1	Àmbit provincial.
Jaén.	1	Àmbit provincial.
Màlaga.	1	Àmbit provincial.
Sevilla.	1	Àmbit provincial.
<i>Aragó</i>		
Osca.	1	Àmbit provincial.
Terol.	1	Àmbit provincial.
Saragossa.	1	Àmbit provincial.
<i>Astúries</i>		
Astúries.	1	Àmbit provincial.
<i>Illes Balears</i>		
Illes Balears.	1	Àmbit provincial.
<i>Canàries</i>		
Las Palmas.	1	Àmbit provincial.
Santa Cruz de Tenerife.	1	Àmbit provincial.
<i>Cantàbria</i>		
Cantàbria.	1	Àmbit provincial.
<i>Castella i Lleó</i>		
Àvila.	1	Àmbit provincial.
Burgos.	1	Àmbit provincial.
Lleó.	1	Àmbit provincial.
Palència.	1	Àmbit provincial.
Salamanca.	1	Àmbit provincial.
Segòvia.	1	Àmbit provincial.
Sòria.	1	Àmbit provincial.
Valladolid.	1	Àmbit provincial.
Zamora.	1	Àmbit provincial.
<i>Castella-La Manxa</i>		
Albacete.	1	Àmbit provincial.
Ciudad Real.	1	Àmbit provincial.
Conca.	1	Àmbit provincial.
Guadalajara.	1	Àmbit provincial.
Toledo.	1	Àmbit provincial.
<i>Catalunya</i>		
Barcelona.	1	Àmbit provincial.
Girona.	1	Àmbit provincial.
Lleida.	1	Àmbit provincial.
Tarragona.	1	Àmbit provincial.
<i>Comunitat Valenciana</i>		
Alacant/Alicante.	1	Àmbit provincial (com a Jutjat Marca comunitària-àmbit Nacional).
Castelló/Castellón.	1	Àmbit provincial.
València.	1	Àmbit provincial.

	Nombre Jutjats del Mercantil	Jurisdicció
<i>Extremadura</i>		
Badajoz.	1	Àmbit provincial.
Càceres.	1	Àmbit provincial.
<i>Galícia</i>		
A Coruña.	1	Àmbit provincial.
Lugo.	1	Àmbit provincial.
Ourense.	1	Àmbit provincial.
Pontevedra.	1	Àmbit provincial.
<i>Madrid</i>		
Madrid.	1	Àmbit provincial.
<i>Múrcia</i>		
Múrcia.	1	Àmbit provincial.
<i>Navarra</i>		
Navarra.	1	Àmbit provincial.
<i>País Basc</i>		
Àlaba.	1	Àmbit provincial.
Guipúscoa.	1	Àmbit provincial.
Biscaia.	1	Àmbit provincial.
<i>La Rioja</i>		
La Rioja.	1	Àmbit provincial.
<i>Ciutat de Ceuta</i>		
Ceuta.	1	Àmbit Ciutat Autònoma.
<i>Ciutat de Melilla</i>		
Melilla.	1	Àmbit Ciutat Autònoma.»
Total	52	

Cinc. S'afigen dos noves disposicions transitòries, novena i desena, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria novena.

1. Mentre les comunitats autònomes respectives no fixen la seu dels Jutjats Penals, esta s'entendrà situada on s'hagen constituït els Jutjats Penals corresponents segons el que disposa l'annex VII d'esta llei.

2. Mentre les comunitats autònomes respectives no fixen la seu dels Jutjats Mercantils, esta s'entendrà situada en aquelles capitals de província o poblacions que, tant per ser nuclis on els procediments concursals són estadísticament més freqüents, com per tindre atribuït el coneixement exclusiu de determinades competències amb exclusivitat a la resta, resulte així convenient per a l'adequat compliment de la funció jurisdiccional respecte als terminis processals.»

«Disposició transitòria deu.

Mentre no entren en funcionament els Jutjats de Primera Instància i Instrucció, Penals i Mercantils corresponents a les noves circumscripcions territorials creades per esta llei, mantindran la seua competència els òrgans judicials que tinguen a l'entrada en vigor de la disposició, coneixement dels assumptes pendents davant d'estos fins a la seua definitiva conclusió.»

Sis. S'afig una disposició final única amb la redacció següent:

«Disposició final única. *Facultat de desplegament.*

El Govern dictarà totes les disposicions que siguen necessàries en l'execució i desplegament d'allò que preveu esta llei.»

Disposició adicional dotze. *Modificacions de la Llei d'Enjudiciament Civil.*

S'introdueixen les següents modificacions en la Llei d'Enjudiciament Civil:

U. L'article 143 passa a tindre la redacció següent:

«Article 143. *Intervenció d'interpres.*

1. Quan alguna persona que no conega el castellà ni, si és el cas, la llengua oficial pròpia de la comunitat autònoma, haja de ser interrogada o prestar alguna declaració, o quan siga necessari donar-li a conèixer personalment alguna resolució, el tribunal, per mitjà de providència, podrà habilitar com a intèrpret qualsevol persona coneixedora de la llengua de què es tracte, exigint-se-li jurament o promesa de fidel traducció.

De les actuacions que en estos casos es practiquen s'alçarà acta, en la qual constaran els textos en l'idioma original i la seua traducció a l'idioma oficial, i que serà firmada també per l'intèrpret.

2. En els mateixos casos de l'apartat anterior, si la persona fóra sorda, es nomenarà sempre, conforme al que es disposa en l'expressat apartat, l'intèrpret de llengua de signes adequat.

De les actuacions que es practiquen en relació amb les persones sordes s'alçarà l'oportuna acta.»

Dos. S'afig un nou apartat 3 a l'article 525, en els termes següents:

«3. No procedirà l'execució provisional dels pronunciaments de caràcter indemnitzatori de les sentències que declaren la vulneració dels drets a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge.»

Tres. S'afig una nova disposició adicional quinta, amb el contingut següent:

«Disposició adicional quinta. *Mesures d'agilitació de determinats processos civils.*

1. El Ministeri de Justícia, d'acord amb la comunitat autònoma corresponent amb competències en la matèria, amb un informe previ favorable del Consell General del Poder Judicial, podrà crear Oficines d'Assenyalament Immediat en aquells partits judicials amb separació entre Jutjats de Primera Instància i Jutjats d'Instrucció.

Estes Oficines tindran caràcter de servici comú processal i desenvoluparan funcions de registre, repartiment i assenyalament de vistes, compareixences i actuacions en els procediments a què es referix la present disposició adicional.

2. En aquells partits judicials on es constitueixen Oficines d'Assenyalament Immediat es presentaran davant d'estes les demandes i sol·licituds que versen sobre les matèries següents:

a) Reclamacions de quantitat referides en l'apartat 2 de l'article 250 d'esta llei.

b) Desnonaments de finca urbana per falta de pagament de rendes o quantitats degudes i, si és

el cas, reclamacions d'estes rendes o quantitats quan l'acció de reclamació s'acumule a l'acció de desnonament.

c) Mesures cautelars prèvies o simultànies a la demanda, a les quals es referix la regla 6a de l'article 770.

d) Mesures provisionals de nul·litat, separació o divorci, prèvies o simultànies a la demanda, previstes en els articles 771 i 773.1.

e) Demandes de nul·litat, separació o divorci sol·licitats de mutu acord, o per un dels cònjuges amb el consentiment de l'altre.

3. Estes demandes i sol·licituds presentades davant de les Oficines d'Assenyament Immediat es tramitaran conforme a les normes d'esta llei, amb les especialitats següents:

Primera. Amb caràcter previ a la seua admissió a tràmit, les Oficines d'Assenyament Immediat, en una mateixa diligència:

a) Registraran aquelles demandes o sol·licituds previstes en l'apartat anterior que davant d'estes es presenten.

b) Acordaran el seu repartiment al jutjat que corresponga i assenyalaran directament la vista referida en l'article 440.1, la compareixença prevista en els articles 771.2 i 773.3, la compareixença per a ratificació de la demanda recollida en l'article 777.3, i la data i hora en què haja de tindre lloc el llançament, en el supòsit a què es referix l'article 440.3.

c) Ordenaran, lliurant-los a l'efecte, la pràctica de les corresponents citacions i oficis, perquè es realitzen a través del servei comú de notificacions o, si és el cas, pel procurador que així ho sol·licite, i s'entreguen omplides directament al jutjat corresponent.

d) Remetran immediatament la demanda o sol·licitud presentada al jutjat que corresponga.

Segona. Les citacions per a les compareixences i vistes a què es referix la regla anterior contindran els requeriments i advertències previstos en cada cas en esta llei. També faran indicació dels extrems a què es referix l'apartat 3 de l'article 440.

Així mateix la citació expressarà que, si el demandat sol·licita el reconeixement del dret d'assistència jurídica gratuïta o interessa la designació d'advocat i procurador d'ofici en el cas de l'article 33.2, haurà d'instar-lo davant del jutjat en el termini de tres dies des de la recepció de la citació.

Tercera. Rebuda la demanda o sol·licitud, el jutjat acordarà el que siga procedent sobre la seua admissió a tràmit, i ordenarà, si és el cas, l'esmena de defectes processals, que hauran de resoldre's en un termini màxim de tres dies. En el supòsit en què s'admeta la demanda, caldrà ajustar-se a l'assenyament realitzat. Si no fóra admesa a tràmit, es deixarà sense efecte l'assenyament, comunicant el jutjat esta circumstància als qui ja hagen sigut citats.

Quan alguna de les parts haja sol·licitat el reconeixement del dret a l'assistència jurídica gratuïta o la designació d'advocat i procurador d'ofici, el Jutjat de Primera Instància requerirà la immediata designació dels professionals, de conformitat amb el que estableix l'apartat 3 de l'article 33. En este cas, la designació s'efectuarà a favor dels profes-

sionals assignats per a la data en què haja de celebrar-se la vista o compareixença assenyada, d'acord amb un torn especial d'assistència establert a l'efecte pels Col·legis d'Advocats i Procuradors.

Quarta. Les Oficines d'Assenyament Immediat realitzaran els assenyaments a què es referix el paràgraf b) de l'apartat 3, Primera, d'esta disposició davant del Jutjat de Primera Instància que per torn corresponga, d'acord amb un sistema programat d'assenyaments, en el dia i hora hàbils disponibles més pròxims possibles, dins, en tot cas, dels terminis següents:

a) Els assenyaments per a les vistes a què es referix l'article 440.1 s'efectuaran en els terminis assenyats en el mateix precepte, comptats a partir del quint dia posterior a la presentació de la demanda en l'Oficina d'Assenyament Immediat.

b) Els assenyaments per a les compareixences previstes en els articles 771.2 i 773.3 s'efectuaran entre el quint i el desè dia posteriors a la presentació de la sol·licitud o demanda en l'Oficina d'Assenyament Immediat.

c) Els assenyaments de les compareixences per a ratificació de la demanda recollides en l'article 777.3 s'efectuaran dins dels tres dies següents a la presentació de la corresponent demanda.

d) La fixació de data i hora en què, si és el cas, haja de tindre lloc el llançament, d'acord amb el que preveu l'últim incís de l'apartat 3 de l'article 440, es realitzarà en un termini inferior a un mes des de la data en què s'haja assenyat la corresponent vista.

Quinta. Cada Jutjat de Primera Instància, en els partits judicials en què es constitueixen Oficines d'Assenyament Immediat, haurà de reservar la totalitat de la seua agenda en les dates que li corresponga actuar en torn d'assistència continuada perquè l'Oficina d'Assenyament Immediat realitze directament els dits assenyaments.

El Consell General del Poder Judicial, amb un informe previ favorable del Ministeri de Justícia, dictarà els Reglaments necessaris per a regular l'organització i funcionament del sistema programat d'assenyaments, l'establiment dels torns d'assistència continuada entre els Jutjats de Primera Instància i el fraccionament de franges horàries per a la realització directa dels assenyaments.

Sexta. Les normes de repartiment dels partits judicials en què es constitueixen Oficines d'Assenyament Immediat atribuiran el coneixement dels procediments recollits en l'apartat 2 d'esta disposició a aquell Jutjat de Primera Instància que haja d'actuar en torn d'assistència continuada en la data en què es realitzen els assenyaments de les vistes i compareixences a què es referix la regla quarta.

4. En les actuacions realitzades en l'àmbit d'esta disposició addicional, els procuradors de les parts personades podran practicar, si així ho sol·liciten i a costa de la part que representen, les notificacions, citacions, emplaçaments i requeriments, per qualsevol dels mitjans admesos amb caràcter general en esta llei.

Es tindran per vàlidament realitzats estos actes de comunicació quan quede constància suficient d'haver sigut practicats en la persona o en el domicili del destinatari.

A estos efectes, el procurador acreditarà, sota la seua responsabilitat personal, la identitat i con-

dició del receptor de l'acte de comunicació, cuidant que en la còpia quede constància de la seua firma i de la data en què es realitze.

En les comunicacions per mitjà d'entrega de còpia de la resolució o cèdula en el domicili del destinatari, caldrà ajustar-se al que disposa l'article 161 en allò que siga aplicable, i el procurador haurà d'acreditar la concurrència de les circumstàncies regulades en el dit precepte, per a la qual cosa podrà auxiliar-se de dos testimonis o de qualsevol altre mitjà idoni.»

Disposició addicional tretze. *Modificació de la Llei d'Enjudiciament Criminal.*

Es modifica l'article 442 de la Llei d'Enjudiciament Criminal, que passa a tindre la redacció següent:

«Si el testimoni fóra sord, es nomenarà un intèrpret de llengua de signes adequat, per mitjà del qual se li faran les preguntes i es rebran les seues contestacions.

El nomenat prestarà jurament a presència del sord abans de començar a exercir el càrrec.»

Disposició addicional catorze. *Reforma de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa.*

S'introdueixen la següents modificacions en la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa:

U. L'article 2.e) queda redactat de la forma següent:

«e) La responsabilitat patrimonial de les Administracions públiques, siga quina siga la naturalesa de l'activitat o el tipus de relació que en derive, no podent ser demandades aquelles per este motiu davant dels ordes jurisdiccionals civil o social, encara que en la producció del dany concórreguen amb particulars o compten amb una assegurança de responsabilitat.»

Dos. L'article 8 passa a tindre la redacció següent:

«Article 8.

1. Els Jutjats Contenciosos Administratius coneixeran, en única o primera instància segons el que disposa esta llei, els recursos que es deduïsquen davant dels actes de les entitats locals o de les entitats i corporacions dependents o vinculades a estes, incloses les impugnacions de qualsevol classe d'instruments de planejament urbanístic.

2. Coneixeran, així mateix, en única o primera instància dels recursos que es deduïsquen davant dels actes administratius de l'Administració de les comunitats autònomes, excepte quan procedisquen del respectiu Consell de Govern, quan tinguen per objecte:

a) Qüestions de personal, llevat que es referisquen al naixement o extinció de la relació de servei de funcionaris públics de carrera.

b) Les sancions administratives que consistisquen en multes no superiors a 60.000 euros i en cessament d'activitats o privació d'exercici de drets que no excedisquen de sis mesos.

c) Les reclamacions per responsabilitat patrimonial la quantia de les quals no excedisca de 30.050 euros.

3. Coneixeran en única o primera instància dels recursos que es deduïsquen davant de disposicions

i actes de l'Administració perifèrica de l'Estat i de les comunitats autònomes, contra els actes dels organismes, ens, entitats o corporacions de dret públic, la competència dels quals no s'estenga a tot el territori nacional i contra les resolucions dels òrgans superiors quan confirmen íntegrament els dictats per aquells en via de recurs, fiscalització o tutela.

S'exceptuen els actes de quantia superior a 60.000 euros dictats per l'Administració perifèrica de l'Estat i els organismes públics estatals la competència dels quals no s'estenga a tot el territori nacional, o quan es dicten en exercici de les seues competències sobre domini públic, obres públiques de l'Estat, expropiació forçosa i propietats especials.

4. Coneixeran, igualment, de totes les resolucions que es dicten en matèria d'estrangeria per l'Administració perifèrica de l'Estat.

5. Correspon conèixer als Jutjats de les impugnacions contra actes de les Juntes Electorals de Zona i de les formulades en matèria de proclamació de candidatures i candidats efectuada per qualsevol de les Juntes Electorals, en els termes previstos en la legislació electoral.

6. Coneixeran també els Jutjats Contenciosos Administratius de les autoritzacions per a l'entrada en domicilis i la resta de llocs l'accés dels quals requereisca el consentiment del seu titular, sempre que això siga procedent per a l'execució forçosa d'actes de l'Administració pública.

Així mateix, correspondrà als Jutjats Contenciosos Administratius l'autorització o ratificació judicial de les mesures que les autoritats sanitàries consideren urgents i necessàries per a la salut pública i impliquen privació o restricció de la llibertat o d'un altre dret fonamental.»

Tres. L'article 9 passa a tindre la redacció següent:

«Article 9.

Els Jutjats Centrals Contenciosos Administratius coneixeran dels recursos que es deduïsquen davant dels actes administratius que tinguen per objecte:

a) En primera o única instància en les matèries de personal, quan es tracte d'actes dictats per ministres i secretaris d'Estat, llevat que confirmen en via de recurs, fiscalització o tutela, actes dictats per òrgans inferiors, o es referisquen al naixement o extinció de la relació de servei de funcionaris de carrera, o a les matèries recollides en l'article 11.1.a) sobre personal militar.

b) En única o primera instància contra els actes dels òrgans centrals de l'Administració General de l'Estat en els supòsits previstos en l'apartat 2.b) de l'article 8.

c) En primera o única instància dels recursos contenciosos administratius que s'interposen contra les disposicions generals i contra els actes emanats dels organismes públics amb personalitat jurídica pròpia i entitats pertanyents al sector públic estatal amb competència en tot el territori nacional, sense perjuí del que disposa el paràgraf i) de l'apartat 1 de l'article 10.

d) En primera o única instància, dels recursos contra les resolucions dictades pels ministres i secretaris d'Estat en matèria de responsabilitat patrimonial quan el que s'ha reclamat no excedisca de 30.050 euros.

e) En primera instància, de les resolucions que acordem la inadmissió de les peticions d'asil polític.»

Quatre. L'article 21.1 queda redactat de la forma següent:

«1. Es considera part demandada:

a) Les Administracions públiques o qualsevol dels òrgans mencionats en l'article 1.3 contra l'activitat de les quals es dirigeix el recurs.

b) Les persones o entitats els drets o interessos legítims de les quals puguen quedar afectats per l'estimació de les pretensions del demandant.

c) Les asseguradores de les Administracions públiques, que sempre seran part codemandada junt amb l'Administració que estes asseguren.»

Cinc. L'article 37 passa a tindre la redacció següent:

«Article 37.

1. Interposats diversos recursos contenciosos administratius en ocasió d'actes, disposicions o actuacions en què concórrega alguna de les circumstàncies assenyalades en l'article 34, l'òrgan jurisdiccional podrà, en qualsevol moment procesal, després de l'audiència de les parts per termini comú de cinc dies, acordar l'acumulació d'ofici o a instància d'alguna d'estes.

2. Quan, davant d'un jutge o tribunal, estiga pendent una pluralitat de recursos amb idèntic objecte, l'òrgan jurisdiccional podrà no acumular-los i tramitar-ne un o diversos amb caràcter preferent, després de l'audiència de les parts per termini comú de cinc dies, suspent el curs dels altres fins que es dicte sentència en els primers.

3. La sentència es notificarà a les parts afectades per la suspensió, que podran interessar l'extensió dels seus efectes en els termes de l'article 111, o bé desistir del recurs. Si no ho fan, es portarà testimoni als recursos suspesos.»

Sis. L'article 78.1 queda redactat de la forma següent:

«1. Els Jutjats contenciosos administratius d'este orde jurisdiccional coneixen pel procediment abreuiat dels assumptes de la seua competència que se susciten sobre qüestions de personal al servei de les Administracions Públiques, sobre estrangeria i sobre inadmissió de peticions d'asil polític, així com totes aquelles la quantia de les quals no supere els 13.000 euros.»

Set. L'article 80.2 queda redactat de la forma següent:

«2. L'apel·lació de les interlocutòries dictades pels Jutjats contenciosos administratius i els Jutjats Centrals contenciosos administratius en els supòsits dels articles 110 i 111, es regirà pel mateix règim d'admissió de l'apel·lació que corresponga a la sentència l'extensió de la qual es pretén.»

Huit. L'article 110 queda redactat de la forma següent:

«Article 110.

1. En matèria tributària i de personal al servei de l'Administració pública, els efectes d'una sentència ferma que haja reconegut una situació jurídica individualitzada a favor d'una o diverses persones podran estendre's a altres, en execució de la sentència, quan concórreguen les circumstàncies següents:

a) Que els interessats es troben en idèntica situació jurídica que els afavorits per la sentència.

b) Que el jutge o tribunal sentenciador fóra també competent, per raó del territori, per a conèixer de les seues pretensions de reconeixement de la dita situació individualitzada.

c) Que sol·liciten l'extensió dels efectes de la sentència en el termini d'un any des de l'última notificació d'esta als que van ser part en el procés. Si s'ha interposat recurs en interès de la llei o de revisió, este termini es comptarà des de l'última notificació de la resolució que pose fi a este.

2. La sol·licitud haurà de dirigir-se directament a l'òrgan jurisdiccional competent que ha dictat la resolució de què es pretén que s'estenguen els efectes.

3. La petició a l'òrgan jurisdiccional es formularà en escrit raonat a què haurà d'acompanyar-se el document o documents que acrediten la identitat de situacions o la no concurrència d'alguna de les circumstàncies de l'apartat 5 d'este article.

4. Abans de resoldre, en els 20 dies següents, el jutge o tribunal de l'execució demanarà de l'Administració els antecedents que estime oportuns i, en tot cas, un informe detallat sobre la viabilitat de l'extensió sol·licitada, posant de manifest el resultat d'eixes actuacions a les parts perquè al·leguen per termini comú de tres dies, amb emplaçament, si és el cas, dels interessats directament afectats pels efectes de l'extensió. Una vegada evacuat el tràmit, resoldrà sense més per mitjà d'interlocutòria, on no podrà reconèixer-se una situació jurídica distinta de la definida en la sentència ferma de què es tracte.

5. L'incident es desestimarà, en tot cas, quan concórrega alguna de les circumstàncies següents:

a) Si existira cosa jutjada.

b) Quan la doctrina determinant de la sentència l'extensió de la qual es postule siga contrària a la jurisprudència del Tribunal Suprem o a la doctrina assentada pels Tribunals Superiors de Justícia en el recurs a què es referix l'article 99.

c) Si, per a l'interessat, s'ha dictat resolució que, havent causat estat en via administrativa, fóra consentida i ferma per no haver promogut recurs contenciós administratiu.

6. Si es troba pendent un recurs de revisió o un recurs de cassació en interès de la llei, quedarà en suspens la decisió de l'incident fins que es resolga el mencionat recurs.

7. El règim de recurs de la interlocutòria dictada s'ajustarà a les regles generals previstes en l'article 80.»

9. S'afeg una nova disposició addicional sèptima, amb el text següent:

«Disposició addicional sèptima.

Els jutjats i tribunals de l'orde contenciós administratiu també coneixeran de les qüestions que es promoguen entre Societat Estatal Correus i Telègrafs, SA, i els empleats d'esta que conserven la condició de funcionaris i hi presten servicis, en els mateixos termes en què coneixen les qüestions que es plantegen entre els organismes públics i el seu personal funcionari, atenent la naturalesa específica d'esta relació.»

Disposició addicional quinze. *Modificació de la Llei Orgànica 2/1986, de 13 de març, de Forces i Cossos de Seguretat.*

S'afeg un apartat 3 a l'article 53 de la Llei Orgànica 2/1986, de 13 de març, de Forces i Cossos de Seguretat, amb la redacció següent:

«3. En els municipis de gran població podran crear-se, pel Ple de la Corporació, Cossos de funcionaris per a l'exercici exclusiu de les funcions previstes en el paràgraf b) de l'apartat 1. Els dits funcionaris no s'integraran en les Forces i Cossos de Seguretat, i en l'exercici d'eixes funcions tindran la consideració d'agents de l'autoritat, subordinats als membres dels respectius Cossos de Policia Local.

Els funcionaris integrants dels Cossos referits en el paràgraf anterior es regiran per les normes contingudes en la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de Mesures per a la Reforma de la Funció Pública, i les altres normes que es dicten en desplegament i aplicació d'esta.»

Disposició addicional setze. *Modificació de la Llei 50/1981, de 30 de desembre, per la qual es regula l'Estatut Orgànic del Ministeri Fiscal.*

L'actual disposició addicional de la Llei 50/1981, de 30 de desembre, per la qual es regula l'Estatut Orgànic del Ministeri Fiscal, passa a ser disposició addicional primera, i s'afig a la dita llei una nova disposició addicional segona, amb el contingut següent:

«1. El Ministeri Fiscal comptarà amb un sistema d'informació i una xarxa de comunicacions electròniques plenament integrats, a través dels quals s'assegurarà eficaçment la seua unitat d'actuació de conformitat amb el que estableix l'article 124 de la Constitució.

2. El sistema d'informació i la xarxa integrada de comunicacions electròniques del Ministeri Fiscal seran definits i gestionats pels òrgans competents de la Fiscalia General de l'Estat. A estos efectes comptaran amb el suport administratiu i tecnològic del Ministeri de Justícia.

Les comunitats autònomes que hagen assumit competències en matèria de provisió de mitjans materials per a l'Administració de Justícia participaran junt amb el Ministeri de Justícia en la dotació dels equipaments informàtics del Ministeri Fiscal, d'acord amb allò que disposa este Estatut Orgànic i amb els acords i resolucions adoptats per la Comissió Nacional d'Informàtica i Comunicacions Electròniques del Ministeri Fiscal.

3. La xarxa integrada de comunicacions del Ministeri Fiscal garantirà:

a) Un sistema d'identificació i de codificació únic dels procediments i actuacions en què intervinga el Ministeri Fiscal.

b) L'obtenció immediata, actualitzada i rigorosa d'informació estadística. A estos efectes, existirà una base de dades centralitzades dels procediments que conega el Ministeri Fiscal.

c) L'accés telemàtic de totes les fiscalies als registres, bases de dades, sistemes d'informació i aplicacions informàtiques d'àmbit nacional gestionats pel Ministeri de Justícia.

d) La connexió telemàtica permanent del Fiscal General de l'Estat i dels restants òrgans centrals del Ministeri Fiscal amb totes les fiscalies i els membres de la Carrera Fiscal, així com d'ells entre si. A estos efectes s'implantarà un sistema únic d'identificació i de comunicacions electròniques.

4. La Comissió Nacional d'Informàtica i Comunicacions Electròniques del Ministeri Fiscal, presidida pel Fiscal General de l'Estat, dictarà instruccions i criteris d'obligat compliment en totes les

Fiscalies sobre la implantació, utilització, gestió i explotació de tots els sistemes informàtics i de comunicacions electròniques. L'estructura, composició i funcions d'esta Comissió Nacional, així com l'organització, funcionament i característiques tècniques de la xarxa integrada de comunicacions electròniques del Ministeri Fiscal, serà establida reglamentàriament, per mitjà de real decret.»

Disposició addicional dèsset. *Comunicacions dels òrgans judicials a l'autoritat governativa en relació amb estrangers.*

Els òrgans judicials comunicaran a l'autoritat governativa la finalització dels processos judicials en què concorre la comissió d'infraccions administratives a les normes sobre estrangeria, als efectes que, per les autoritats administratives, pugua reprendre's, iniciar-se o arxivar-se, si correspon, segons els casos, el procediment administratiu sancionador. De la mateixa manera, comunicaran aquelles condemnes imposades a estrangers per delictes dolós castigat amb pena privativa de llibertat superior a un any, a l'efecte d'incoació del corresponent expedient sancionador.

Igualment, comunicaran les sentències en què acorden la substitució de les penes privatives de llibertat imposades o de les mesures de seguretat que siguen aplicables als estrangers no residents legalment a Espanya per l'expulsió d'estos del territori nacional. En estos casos, la sentència que acorde la substitució disposarà l'execució de la pena privativa de llibertat o mesura de seguretat originàriament imposada fins que l'autoritat governativa procedisca a materialitzar l'expulsió. A estos efectes, l'autoritat governativa haurà de fer efectiva l'expulsió en el termini més breu possible i, en tot cas, dins dels trenta dies següents, excepte causa justificada que ho impedisca, que haurà de ser comunicada a l'autoritat judicial.

Disposició transitòria primera. *Escala d'Agents de Laboratori de l'Institut Nacional de Toxicologia.*

L'Escala d'Agents de Laboratori de l'Institut Nacional de Toxicologia, declarats a extingir amb anterioritat a la data d'entrada en vigor d'esta llei, romandran en la dita situació de «a extingir» a la seua entrada en vigor i exerciran funcions instrumentals i de suport, conforme s'establisca en les relacions de llocs de treball, percebent les retribucions corresponents al Cos d'Auxili Processal.

Disposició transitòria segona. *Regularització de situacions administratives.*

Els membres de la carrera judicial, del Secretariat Judicial i els funcionaris al servici de l'Administració de Justícia que es veguen afectats pel règim de situacions administratives previstes en esta llei, hauran de sol·licitar la seua regularització en el termini de tres mesos a partir de la data d'entrada en vigor. Si no ho fan en el termini previst, la seua regularització es realitzarà d'ofici.

Disposició transitòria tercera. *Règim transitori d'ascensos.*

El Reglament General d'Ingrés, Provisió de Llocs de Treball i Promoció Professional dels funcionaris de l'Administració de Justícia establirà un procediment transitori que permet a la promoció dels actuals funcionaris dels Cossos al servici de l'Administració de Justícia als Cossos superiors.

Esta promoció interna s'efectuarà pel sistema de concurs-oposició, amb valoració en la fase de concurs dels

mèrits relacionats amb els llocs exercits, el nivell de formació i l'antiguitat.

Disposició transitòria quarta. *Establiment de relacions de llocs de treball.*

El Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes amb competències assumides procediran, en els seus respectius àmbits, a l'organització de les Oficines judicials i unitats administratives en la forma establida en esta llei, així com a l'elaboració i aprovació de les relacions de llocs de treball conforme a les normes i procediments continguts en esta.

Aprovades les relacions de llocs de treball pel Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes, es procedirà a l'adaptament dels funcionaris amb destinació definitiva en l'àmbit territorial respectiu, per mitjà de:

La confirmació dels funcionaris en els llocs de treball que exercisquen.

La reordenació o redistribució d'efectius en supòsits d'amortització, supressió o requalificació de llocs, d'acord amb els procediments establits.

La convocatòria de concursos específics per a aquells llocs de treball que hagen de cobrir-se per este sistema, en el qual, per una sola vegada, podran participar en exclusiva els funcionaris destinats en l'àmbit territorial de l'òrgan convocant.

La convocatòria de procediments de lliure designació per a aquells llocs que hagen de cobrir-se per este sistema.

Estos processos es desenvoluparan en el termini màxim de 15 mesos a partir de la data d'entrada en vigor d'esta llei.

Disposició transitòria quinta. *Règim retributiu transitori.*

1. Fins que es fixe la quantia de les noves retribucions previstes en el títol II del llibre V d'esta llei, els funcionaris del Cos de Secretaris Judicials i la resta de funcionaris al servici de l'Administració de Justícia continuaran percebent les retribucions previstes en el Reial Decret 1130/2003, de 5 de setembre, pel qual es regula el règim retributiu del Cos de Secretaris Judicials; en la Llei 17/1980, de 24 d'abril, sobre règim retributiu dels funcionaris al servici de l'Administració de Justícia; en el Reial Decret 1909/2000, de 24 de novembre, pel qual es regula el complement de destinació dels funcionaris al servici de l'Administració de Justícia; l'Orde PRE/1417/2003, de 3 de juny, per la qual es regulen les retribucions complementàries per servici de guàrdia del personal al servici de l'Administració de Justícia i en les altres normes retributives vigents en el moment de l'entrada en vigor d'esta llei.

2. Sense perjudi de l'anterior, s'autoritza el Govern perquè, per mitjà de Reial Decret, una vegada publicada esta llei orgànica, fixe transitòriament per a l'any 2004 les quanties i data d'efectes de les retribucions bàsiques i complementàries que corresponguen, en relació amb els funcionaris a qui es referix la disposició adicional quarta d'esta llei.

3. Fins que es produïsquen els processos d'adaptació i nomenament a què es referix la disposició transitòria quarta, s'entendrà que els funcionaris continuen prestant servici en les seues actuals destinacions.

Disposició transitòria sexta. *Processos selectius en curs i concursos de trasllats.*

Fins que es realitze el procés d'adaptació, no es convocaran processos selectius per a l'ingrés en els cossos

que es creen, garantint-se, en qualsevol cas, l'aprovació d'oferta d'ocupació pública l'any 2004.

Aquells processos per a l'accés al Cos d'Oficials, Auxiliars i Agents al servici de l'Administració de Justícia que estiguen en curs es regiran per la normativa vigent en el moment de publicar-se la respectiva convocatòria.

Els aspirants que adquirisquen la condició de funcionari en els processos selectius a què es referix el paràgraf anterior passaran a integrar-se en el cos o escala que corresponga dels que s'establixen en esta llei, de conformitat amb la titulació exigida per a participar en estos.

Durant el mateix període no s'atorgaran amb caràcter general comissions de servici fora de l'àmbit territorial de l'òrgan competent per a la seua concessió ni es concediran reingressos provisionals.

Els concursos de trasllats per a la cobertura de llocs genèrics que es puguen convocar l'any 2004, tant per als secretaris judicials com per a la resta de funcionaris al servici de l'Administració de Justícia, amb anterioritat a l'entrada en vigor del Reglament Orgànic dels Secretaris Judicials o del Reglament General d'Ingrés, Provisió de Llocs de Treball i Promoció Professional dels funcionaris de l'Administració de Justícia, respectivament, es regiran per la normativa anterior que, a l'efecte, mantindrà la seua vigència.

Als funcionaris que hagen obtingut destinació definitiva en els dits concursos se'ls aplicarà, per a tornar a concursar, el període mínim establert en els articles 450 i 529 de la Llei Orgànica del Poder Judicial.

Disposició transitòria setètima. *Irretroactivitat de disposicions sancionadores.*

1. Per a la tipificació de fets o conductes que donen lloc a responsabilitat disciplinària, així com les sancions aplicables, caldrà ajustar-se a allò que disposa esta llei orgànica a partir de la seua entrada en vigor, aplicant-se el principi d'irretroactivitat de les disposicions sancionadores, llevat que allò que estableix esta llei siga més favorable al funcionari sotmés a expedient disciplinari, a juí d'este.

2. Els expedients iniciats amb anterioritat a l'aprovació del Reglament de Règim Disciplinari que es dicten en desplegament d'esta llei orgànica, es regiran, pel que fa a òrgans competents per a la seua tramitació, procediments i recursos, per la normativa vigent en el moment de la seua iniciació.

Disposició transitòria octava. *Règim transitori per als lletrats del Consell General del Poder Judicial.*

Els lletrats del Consell General del Poder Judicial que porten més de 10 anys en el seu càrrec a la data d'entrada en vigor d'esta llei i hagen sigut nomenats amb caràcter temporal, continuaran en la seua destinació fins que vença el període corresponent del seu actual nomenament, sense que puguen ser novament prorrogats.

Disposició transitòria novena. *Règim transitori per als Presidents de Sala de l'Audiència Nacional i dels Tribunals Superiors de Justícia.*

A l'entrada en vigor d'esta llei finalitzarà el mandat de tots aquells presidents de Sala a què es referix l'article 333 que porten exercint el seu càrrec per més de cinc anys. Els que hagen sigut nomenats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei que no hagen exercit el seu càrrec per més de cinc anys, finalitzaran el seu mandat en el moment en què es complisca el dit termini computat des de la data del seu nomenament.

Disposició transitòria deu. *Règim transitori dels processos pendents en les Sales Contencioses Administratives dels Tribunals Superiors de Justícia.*

Els assumptes de què estiguen coneixent els Tribunals Superiors de Justícia que puguen estar afectats per la modificació de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa efectuada per la disposició addicional catorze d'esta llei orgànica, continuaran tramitant-se per estos fins a la seua finalització.

Als assumptes que es registren a partir de l'entrada en vigor d'esta llei orgànica, se'ls aplicarà la distribució de competències establida per la modificació de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa a la qual es referix el paràgraf anterior.

Disposició transitòria onze. *Règim transitori dels actuals secretaris de Govern.*

Els actuals secretaris de Govern del Tribunal Suprem, Audiència Nacional i Tribunals Superiors de Justícia, continuaran exercint els seus càrrecs fins que, pel Ministeri de Justícia, es procedisca al nomenament dels secretaris de Govern a què es referix l'article 464 d'esta llei orgànica.

Produït el nomenament, cessaran en els seus càrrecs actuals, quedant adscrits respectivament al Tribunal Suprem, Audiència Nacional o Tribunal Superior de Justícia en què prestaven els seus servicis, i seran destinats amb caràcter definitiu per a ocupar la primera vacant que es produïsca en el Tribunal o Audiència a què estiguen adscrits, llevat que hagen obtingut amb anterioritat una altra plaça a la seua instància per mitjà de la participació en un concurs de trasllats, en el qual gaudiran de preferència per una sola vegada per a ocupar les vacants que es produïsquen en la localitat.

En tot cas, mantindran la seua categoria personal.

Disposició transitòria dotze. *Règim transitori aplicable als expedients disciplinaris oberts a jutges o magistrats en el moment de l'entrada en vigor d'esta llei.*

Els expedients disciplinaris que, a l'entrada en vigor d'esta llei, es troben en tramitació, seguiran regulant-se per les disposicions anteriors, llevat que les contingudes en esta llei resulten més favorables.

Disposició transitòria tretze. *Règim transitori de funcionaris interins.*

Per a garantir que les necessitats del servici de la Justícia queden prou cobertes, per les Administracions competents es procedirà, en el termini de díhuit mesos a partir de l'entrada en vigor d'esta llei orgànica, a dictar la normativa corresponent en matèria de funcionaris interins, d'acord amb les previsions contingudes en la Llei Orgànica del Poder Judicial.

Durant el dit període transitori, el Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes amb competències assumides, en els seus respectius àmbits, procediran així mateix a regularitzar la situació dels funcionaris interins que estiguen efectivament exercint un lloc de treball en virtut de nomenament expedit a l'efecte, així com la d'aquelles persones que es troben en expectativa de nomenament.

Disposició transitòria catorze. *Dret d'opció dels funcionaris destinats en òrgans tècnics del Consell General del Poder Judicial.*

Els funcionaris de les Administracions públiques pertanyents o integrats en cossos o escales classificats en els grups B, C, D i E, a què es referix l'article 25 de

la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de Mesures de Reforma per a la Funció Pública, i en els Cossos de Gestió Processal i Administrativa, de Tramitació Processal i Administrativa i d'Auxili Judicial, i les seues corresponents escales, que en la data d'entrada en vigor d'esta llei estiguen exercint llocs de treball en els òrgans tècnics del Consell General del Poder Judicial que no siguen de nivell superior, i que es troben en situació de servicis especials per l'acompliment dels dits llocs, podran optar entre romandre en la dita situació o ser declarats en servici actiu, de conformitat amb el que preveu l'article 146.3 de la Llei Orgànica del Poder Judicial.

La dita opció es presentarà per escrit davant del Consell General del Poder Judicial en el termini màxim de 30 dies, a comptar de la data d'entrada en vigor d'esta llei, i els funcionaris que l'hagen exercitat seran declarats en servici actiu amb efectes des de la dita data. Els funcionaris que en el termini assenyalat no exerciten el dret d'opció, continuaran en la situació de servicis especials, procedint-se a la seua regularització d'acord amb les previsions d'esta llei.

Disposició transitòria quinze. *Règim transitori per a l'establiment de les oficines judicials.*

La determinació per cada Administració competent del disseny i organització de les oficines judicials radicades en els seus respectius territoris, conforme a l'estructura bàsica i en els termes establits en esta llei, es durà a terme de forma gradual i en funció de les possibilitats organitzatives, tècniques i pressupostàries de les dites Administracions, havent, en tot cas, de realitzar-se amb l'antelació suficient per a fer possible que l'aprovació de les relacions de llocs de treball i els processos d'adaptació i nomenament del personal a què es referix la disposició transitòria quarta d'esta llei es duguen a terme en els terminis que s'hi establiren.

Fins que es produïsquen els dits processos d'adaptació i nomenament, s'entendrà que els funcionaris continuen prestant servicis en les seues actuals destinacions.

Disposició transitòria setze. *Règim aplicable a jutges i magistrats en excedència forçosa.*

Els jutges i magistrats que, a l'entrada en vigor d'esta llei, es troben en situació d'excedència forçosa, en virtut de la redacció anterior dels apartats 4, 5 i 6 de l'article 357 de la Llei Orgànica del Poder Judicial, podran optar entre seguir en esta situació fins a esgotar el termini a què es referia el dit precepte, aplicant-se en eixe moment el règim previst en l'actual apartat 3 de l'article 358 de la mencionada llei orgànica, o reingressar en la carrera sense esgotar el referit termini, amb idèntica aplicació del dit apartat 3 de l'article 358 de la Llei Orgànica del Poder Judicial.

Disposició transitòria dèsset. *Règim transitori dels Magistrats del Gabinet Tècnic d'Informació i Documentació del Tribunal Suprem.*

Els magistrats que, a l'entrada en vigor d'esta llei orgànica, es troben en servici actiu en el Gabinet Tècnic d'Informació i Documentació del Tribunal Suprem, passaran en eixe moment a la situació de servicis especials en la Carrera Judicial. Per a fer efectius els drets inherents a esta nova situació hauran d'obtindre, per mitjà de concurs reglat, plaça en propietat en el termini de tres anys.

Si, durant el transcurs d'este termini, cessen, o si transcorregut este no han obtingut plaça en propietat, quedaran adscrits al Tribunal Superior de Justícia de Madrid, en els termes que se'ls aplique d'entre els establits en els apartats 2 i 3 de l'article 118 de la Llei Orgànica del Poder Judicial.

Disposició transitòria d'uit. *Règim transitori aplicable als lletrats del Consell General del Poder Judicial.*

1. En qualsevol cas, tots els lletrats del Consell General del Poder Judicial que en la data d'entrada en vigor d'esta llei no es troben en la situació de servicis especials en la seua carrera o cos d'origen, passaran a esta situació en el dit moment. Esta nova situació tindrà la consideració de primer nomenament als efectes de l'article 146.2 de la Llei Orgànica del Poder Judicial, sent aplicable, a partir d'eixe moment, el règim de pròrrogues que es preveu en el dit article.

2. Si el que disposa l'apartat anterior afecta funcionaris pertanyents als Cossos al servici de l'Administració de Justícia, la reserva de lloc de treball inherent a la situació de servicis especials operarà respecte d'un lloc corresponent a la seua categoria en la província en què hagen prestat servicis abans de passar a la situació d'actiu en el Consell General del Poder Judicial o, a la seua elecció, en l'àmbit del Tribunal Superior de Justícia de Madrid. Si el que disposa l'apartat anterior afecta funcionaris pertanyents a qualsevol Administració pública o òrgan constitucional, quedaran a disposició d'estos quan es produïska l'extinció de la situació de servicis especials, que els assignaran un lloc de treball de condicions semblants als que ocupaven quan van passar a exercir servicis en el Consell General del Poder Judicial.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogats:

a) Els articles 28, 220 i 310 de la Llei Orgànica 6/1985, de l'1 de juliol, del Poder Judicial, que queden sense contingut.

b) El títol IV del llibre III «De la Fe publica i de la documentació», de la Llei Orgànica 6/1985, de l'1 de juliol, del Poder Judicial, els articles 279 a 291 del qual queden sense contingut.

c) El paràgraf segon de l'article 958 de la Llei d'Enjudiciament Civil de 3 de febrer de 1881.

Disposició final primera. *Desplegament reglamentari.*

El Govern, en el termini de sis mesos a partir de l'entrada en vigor d'esta llei, haurà d'aprovar el Reglament d'Ingrés, Provisió de Llocs de Treball i Promoció Professional del Personal al Servici de l'Administració de Justícia, el Reglament de Règim Disciplinari del Personal al Servici de l'Administració de Justícia i el Reglament Orgànic del Cos de Secretaris Judicials.

Disposició final segona. *Adequació de normes processals.*

En el termini d'un any, el Govern remetrà a les Corts Generals els projectes de llei procedents per a adequar les lleis de procediment a les disposicions modificades per esta llei.

Disposició final tercera. *Rang normatiu.*

En esta llei orgànica tenen caràcter de llei ordinària les disposicions addicionals deu, onze, dotze, tretze, catorze i setze, així com la disposició transitòria deu.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei orgànica y que la facen complir.

Madrid, 23 de desembre del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

23645 LLEI ORGÀNICA 20/2003, de 23 de desembre, de modificació de la Llei Orgànica del Poder Judicial i del Codi Penal. («BOE» 309, de 26-12-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei. Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

Article primer. *Modificació de la Llei Orgànica del Poder Judicial.*

Es modifica el paràgraf g) de l'apartat 2 de l'article 86 ter de la Llei Orgànica del Poder Judicial, que queda redactat en els termes següents:

«g) Dels assumptes atribuïts als Jutjats de Primera Instància en l'article 8 de la Llei d'Arbitratge quan estiguen referits a matèries previstes en este apartat.»

Article segon. *Modificació del Codi Penal.*

S'afigen al Codi Penal els articles 506 bis, 521 bis i 576 bis, en els termes següents:

«506 bis.

1. L'autoritat o funcionari públic que, mancament manifestament de competències o atribucions per a això, convoque o autoritze la convocatòria d'eleccions generals, autonòmiques o locals o consultes populars per via de referèndum en qualsevol de les modalitats previstes en la Constitució, serà castigat amb la pena de presó de tres a cinc anys i inhabilitació absoluta per un temps superior entre tres i cinc anys al de la duració de la pena de privació de llibertat imposada.

2. L'autoritat o funcionari públic que, sense realitzar la convocatòria o autorització a què es referix l'apartat anterior, facilite, promoga o assegure el procés d'eleccions generals, autonòmiques o locals o consultes populars per via de referèndum en qualsevol de les modalitats previstes en la Constitució convocades per qui manca manifestament de competència o atribucions per a això, una vegada acordada la il·legalitat del procés serà castigat amb la pena de presó d'un a tres anys i inhabilitació absoluta per un temps superior entre un i tres anys al de la duració de la pena de privació de llibertat imposada.»

«521 bis.

Els qui, en ocasió d'un procés d'eleccions generals, autonòmiques o locals o consultes populars per via de referèndum en qualsevol de les modalitats previstes en la Constitució convocades per qui manca manifestament de competències o atribucions per a això, participen com a interventors o faciliten, promoguen o asseguren la seua realització una vegada acordada la il·legalitat del procés, seran castigats amb la pena de presó de sis mesos a un any o multa de 12 a 24 mesos.»

«576 bis.

1. L'autoritat o funcionari públic que reculla fons o béns de naturalesa pública, subvencions o ajudes públiques de qualsevol classe a associacions il·legals o partits polítics dissolts o suspesos per